

ஜீவநதி

நேர்காணல்கள்

- * பேராசிரியர் சபா.ஐயராசா * சேரன்
- * பேராசிரியர் சி.மென்னகுரு * சோ.பத்மநாதன்
- * செப்கை ஒழியான் * கல்வயல் வே.குமாரசாமி
- * தெண்யான் * பேராசிரியர் ம.கிருநாதன்
- * கே.எஸ்.சிவகுமாரன் * அருட்டிரு ரோசேந்திரம் ஸ்ரீலின்
- * மென்கலி * யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
- * அந்தனி ஜீவா * குறுமகள் * அஸ்மின்

தொகுப்பாசிரியர்கள்

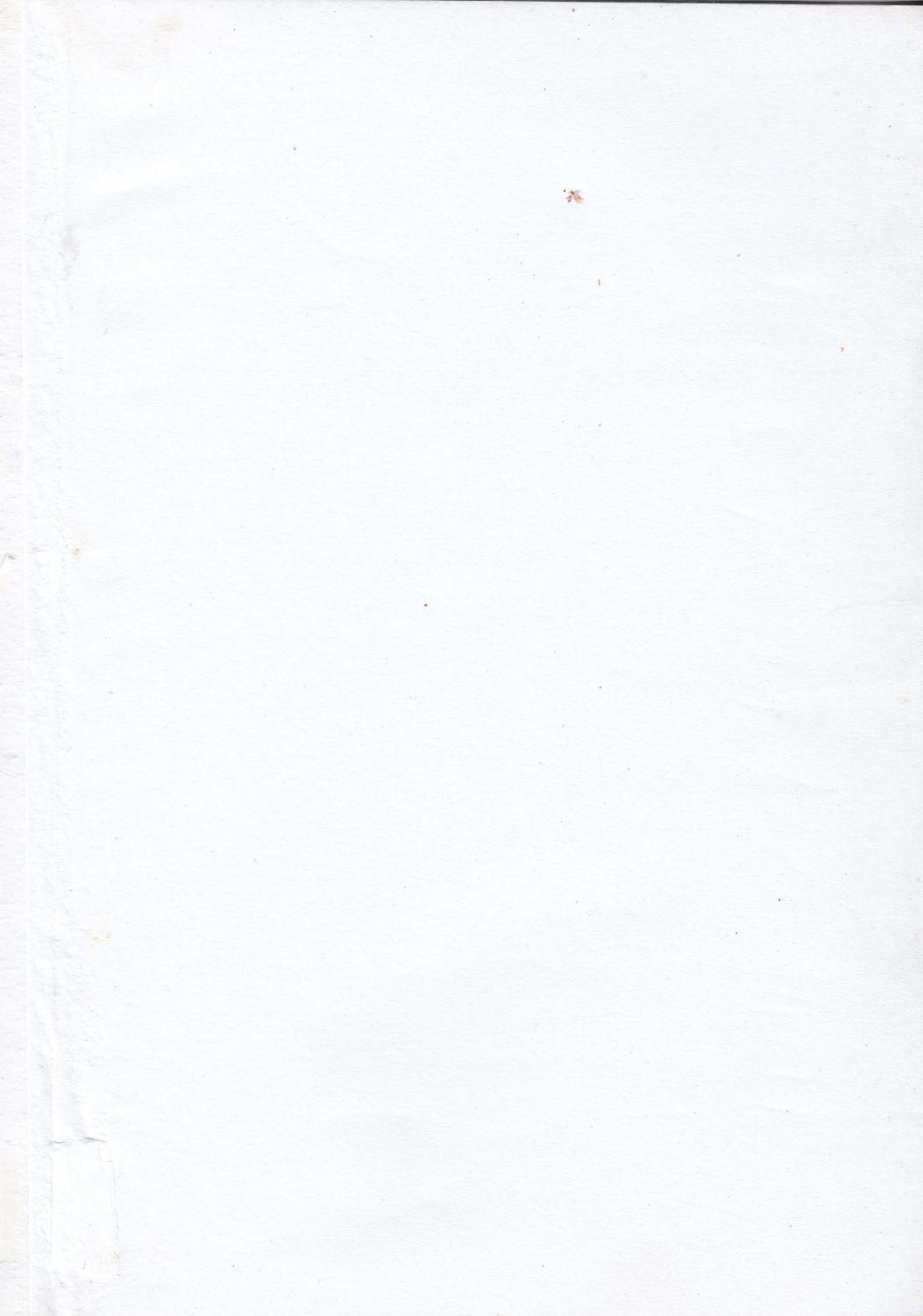
க.பாரண்ணதூன்

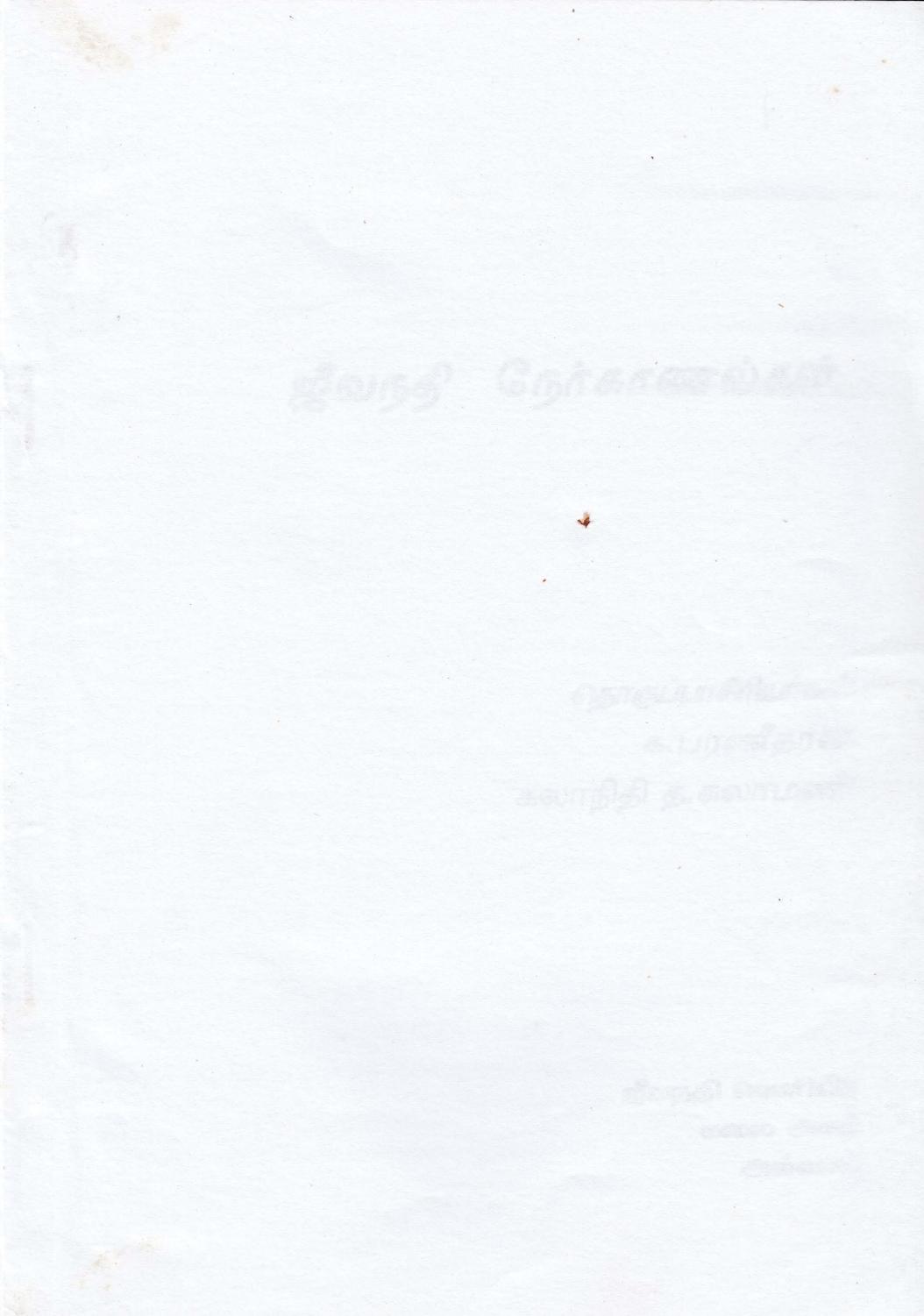
த.கலாமணி

ஜீவநதி வெளியீடு

४८

ஜீவந்தி நேர்களைப்பள்ள

தொகுப்பாசிரியர்கள்
க.பரணீதரன்
கலாநிதி த.கலாமணி

ஜீவந்தி வெளியீடு
கலை அகம்
அல்வாய்

© க.பரணீதரன் & கலாநிதி த.கலாமனி

முதற் பதிப்பு : 2011 தெ

விலை : ரூ.200/=

நூலாக்கக் குறிப்புகள் : பக்கங்கள் viii + 84 11.5 புள்ளி எழுத்துகள்

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு : க.பரணீதரன்

வெளியீடு : 'ஜீவந்தி' கலை அகம், அல்வாய் வடமேற்கு, அல்வாய்.

அச்சுப்பதிப்பு : சதாபொன்ஸ்

ISBN - Number :

பதிப்புரை

‘ஜீவந்தி’ பதிப்பகம் வெளியீடு செய்யும் ஜேவது நூல் இது. இரு சிறுக்கதை நூல்களையும் இரு கவிதைத் தொகுதிகளையும் ஓர் உரைச்சித்திரத் தொகுப்பு நூலையும் ஏற்கனவே வெளியீட்டு வைத்துள்ள நிலையில், அவற்றிலிருந்து சற்று வித்தியாசமானதாக, ‘ஜீவந்தி நேர்காணல்கள்’ எனும் இந்நூல் வெளிவருகின்றது. ஈழத்து இலக்கியத்தின் பல்துறைசார் அறிஞர்கள் பதினெண்ணால் பேரின் நேர்காணல்கள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. இந்நேர்காணல்கள் யாவும் ‘ஜீவந்தி’ சஞ்சிகையின் வெவ்வேறு இதழ்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டவை.

இன்று இலக்கியத்தில் பல்வேறு கோட்பாடுகளும் கருத்தியல்களும் வகைமை களும் உத்திகளும் காணப்படுகின்றன. அதன் காரணமாக வெவ்வேறு சிற்றன கூடங்களைச் சார்ந்தவர்களாக படைப்பாளர்களும் விமர்சகர்களும் தம் படைப்புக்களி னாடாகவும் கருத்தியல்களினாடாகவும் தம் மை இனம்காட்டிக் கொள்கிறார்கள். இவ்வாற்க, வெவ்வேறு கருத்தியல் தளம் கொண்ட ஈழத்து இலக்கியகர்த்தாக்களின் கருத்துக்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் நோக்கிலே இந்நூல் உருவானது.

‘ஜீவந்தி’ சஞ்சிகையின் இதழ்கள் ஒவ்வாண்றியும் இலக்கியகாரர் ஒருவரின் நேர்காணலை இடம்பெறச் செய்ய வேண்டம் என்று திட்டமிட்டு, நேர்காணவுக்கான படைப்பாளியை அல்லது விமர்சகரைத் தீர்மானித்துக் கொண்டு, அவருடனான நேர்காணலை ஜீவந்தியில் பதிவு செய்து வருகின்றோம். இந்நேர்காணல்களில் அண்மைக்கால கலை இலக்கிய விவகாரங்கள்(issues) குறித்தும் விளாக்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இவ்விவகாரங்கள் குறித்த பல்வேறு கருத்துக்களின் தொகுப்பாகவும் இந்நூல் அமைகின்றது.

நேர்காணல்களில் பங்களிப்புச் செய்த சமகால ஆளுமைகளான படைப்பாளிகளினதும் விமர்சகர்களதும் ஆளுமைப் பின்புலத்தை வெளிக்கொண்டும் நோக்கிலும் சில விளாக்கள் எழுப்பப்பட்டன. அவற்றுக்கான துலங்கல்கள் யாவும் அவர்களின் பின்புலத்தின் ஒரு வெட்டுமூகத்தையேனும் வெளிக்காட்டக கூடியவையாக அமைந்துள்ளன என்பதும் திருப்தியைத் தருகின்றது.

‘ஜீவந்தி’ சஞ்சிகைக்கும் ‘ஜீவந்தி’யின் பதிப்பு முயற்சிகளுக்கும் வரவேற்பும் ஆதரவும் நல்கும் வாசகர்களுக்கும் இலக்கியகாரர்களும் இந்நூல் பயன்பாடுடையதாக அமையும் என நம்புகின்றோம். இந்நூலில் இடம்பெறும் நேர்காணல்களில் பங்கு கொண்ட படைப்பாளிகளுக்கும் இலக்கிய விமர்சகர்களுக்கும் மீண்டும் ஒருமுறை நன்றி கூறிக்கொள்கின்றோம்.

கலைஞர்
அல்லாய்
2011.01.01

க.பரணீதரன்
கலாநிதி த.கலாமனி
தொகுப்பாசிரியர்கள்

കണ്ണമുഖം മാറ്റി പോരാട്ടം ചെയ്യാൻ തുടർന്ന് കേരളത്തിലെ സാമ്പത്തിക വിനിമയ വ്യവസ്ഥയിൽ ഒരു വിശദിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഘട്ടമാണ് മംഗലം പോരാട്ടം.

ஈழத்தின் கிசை நாடக மரபுக்கு

வளம் சேர்த்த

அண்ணாவியார்

துதும்பிள்ளை சிவாந்தா கூத்து

பேராசிரியர் முனைவர் சபா. ஜெயராசா என்ற பெயரை இலக்கிய உலகும். கல்வி உலகும் நன்கறியும். இலக்கியக் கோட்பாட்டு தெளிவுள்ள இவர். மேலை உலகின் நவீன கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை எல்லாம் தழிலில் தந்துள்ளார். கல்விப் புலமையாளரான பேராசிரியர் ஓர் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியும் ஆவார். எளிமை நடையிலமைந்த அவரின் விரிவரைகள் பெரிதும் மாணவர்களால் விரும்பப்படுவன. புன் னகை புத்த முகத் துடன் மாணவர்களின் கருத்துக்களை செவிமடுக்கும் இவர். மிகவும் அமைதியானவர்; பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா ஆழமானவர்.

சேரன்

கனடா வின்ஸர் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வரும் சேரன் சமகால ஆளுமைகளுள் முக்கியமான ஒருவர். யாழ்ப்பாணம் அளவெட்டியில் பிறந்த இவர் மஹாகவி (உருத்திரமூர்த்தி)யின் மகனாவார். இவர் கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்று. ஆங்கில மொழிலுமான இலக்கியப் பரிசுசங்களினுடாகவும் படைப்புக் களினுடாகவும் விமர்சனங்களினுடாகவும் தனது ஆளுமையை வளப்படுத்திக் கொண்டார். கவிஞர் சேரனின் கவிதை வீச்சு இலக்கிய விமர்சகர்களால் பெரிதும் விதிந்துரைக்கப்படுவது.

பேராசிரியர். சி. மெளனாகுரு

நாடகவியலாளரும் பேராசிரியருமான கலாநிதி சி. மெளனாகுரு அவர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் அரங்கியல் வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றி வருபவர். நவீன நாடகமரபின் இன்றியமையாத ஓர் அங்கமாக கூத்துமரபினை விணைத்தவர் இவர். ஆட்ட மோழிமையை கல்வி அரங்குக்குக் கொண்டு சென்று வழிமையான மோழிமைக்கு அப்பாலான ஆட்ட அரங்காக்கிய வகையில் கூத்தின் ஆட்டத்தையும் அரங்கின் நாடகத் தன்மையையும் ஈழத்தின் நாடகத் தன்மையையும் ஈழத்தின் சிறுவர் அரங்கில் விணைத்துள்ளமை விவரது முக்கிய பங்களிப்பாகும்.

சௌ. பஷ்மநாதன்

ஸ்முத்தின் மூத்த கவிஞரும். பலாவி ஆசிரிய கலாசாலையின் முன்னாள் அதிபரும். மொழி பெயர்ப்பாளரும். சிறந்த மனிதாயவாதியுமான சோ.ப. என்று இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்படுவர் திரு. சோ.புத்மநாதன். தற்போது யாழ். பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆசிரியர் கலாசாலையிலும் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் வருகை விரிவரையாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார். மரபுக்கல்வித்தயில் மிகவும் பாண்டித்தயம் பெற்ற இவர் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கும் கவிஞர்.

ஸமுத்து லீலக்கிய செல்நறியில் புனரைக்கூடி சார்ந்த மற்றும் புனரைக்கூடி சாரா படைப்பாக்கத்தின் மூலமும் தொகுப்பாக்க முயற்சிகள் மூலமும் லீலக்கிய வட்டத்திலும் சரி. கல்விப்புலத்திலும் சரி முக்கியமானவராக திகழ்வென்ற முத்து தகவல்முறை பண்பொளி செங்கை ஆழியான். இதுவரை 35 லீற்கும் மேற்பட்ட நாவல்களையும் 5 சிறுக்கை தொகுதிகளையும் 15 குறுநாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். 2010 ஆம் ஆண்டு சாகித்திய ரத்தினா விருதுக்கையைப் பெற்றுக் கொண்டார். லீலக்கியத்துக்கான பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றவர்.

செங்கை ஆழியான்

'கல்வயவர்' என்று அழைக்கப்படும் கவிஞர் கல்வயல் வே.குமாரசாமி அவர்கள் ஸமுத்து லீலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்டவர். பேசப்படுவர். ஸமுத்தின் நவீன தபாய்க் கவியத்தக்கு. செய்யுதோசைக்கும் அப்பால். பேச்சோசை. காட்சிப்படுத்தல் ஆகிய முக்கியமான பரிமாணங்களை வழங்கி அணிசேர்த்த கவிஞர்களுள் முக்கியமானவர் என்ற சிறப்பு லீலக்குண்டு. சிறுவர்களுக்கான கவி யெற்றுவதில் லீவருக்கு கிணை எவரும்மில்லை.

கல்வயல் வே.குமாரசாமி

ஸமுத்தின் முத்து நாட்ரிந்த எழுத்தாளரான திரு. தெணியான் அவர்கள் ஸமுத்து லீலக்கியத் துறையில் நிறைந்த ஈடுபோட்டுடேன் பங்களிப்புச் செய்து வருபவர் ஆவார். சிறுக்கை குறுநாவல். நாவல். விமர்சனம். லீலக்கியக் கட்டுரைகள் என பல்வகைமைகளிலும் ஆளுமையுள்ள லீவர் 140க்கு மேற்பட்ட சிறுக்கைகளும் ஆறு நாவல்களும் மூன்று குறுநாவல்களும் எழுதியுள்ளார். கிண்றும் காத்திரமாக எழுதிக் கொண்டிருக்கும் லீலக்கியத்திற்காக களாழுமினம் விருது. ஆளுநர் விருது ஆகியவற்றையும் பெற்றுக் கொண்டார். சமூக மேம்பாட்டுக்காக உழைப்பவர்.

தெணியான்

பேராசிரியர் ம. இரகுநாதன் யாழ்ப்பாளைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை முதுநிலை விரிவுவரையார். அப்பல்கலைக் கழகத்திலேயே M.A, Ph.D பட்டங்கள் பெற்றவர். வண்ணி நாட்டு கோவனங்கார் க்கைத் துறையும். ஸமுத்துத் தமிழ் நாவல் புற்றியும் ஆய்வு செய்துள்ளார். நவீன லீலக்கியத்தில் ஈடுபோடுடைய லீவர் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் நால்களையும் எழுதியுள்ளார். நாவல் லீலக்கியத்தில் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ள லீவர். பல்கலைக்கழகத்தில் நாவல் லீலக்கிய ஆய்வுகளுக்கான மேற்பார்வை யாளராகவும் உள்ளார். புகழை விரும்பாத லீவர். அடக்கமானவர்.

பேராசிரியர் ம. இரகுநாதன்

கே. என். சிவகுமாரன்

1950 களிலிருந்து திறனாய்வுக் கட்டுரைகளையும் திறனாய்வு சார் பத்தி எழுத்துக்களையும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வரும் கே. என். சிவகுமாரன் பல்துறை விற்பனீர். பலராலும் அறியப்பட்டவர். எழுத்தவர் பலரின் நூல்களை அறிமுகஞ் செய்து வைத்தவர். பிறமிமாழித் திறைப்பாங்களையும் குறுப்பாங்களையும் அறிமுகம் செய்து வருபவர்களுள் விவர் முக்கியமானவர். தமிழ் படைப்பாரிகளுடன் மட்டுமல்லது சிங்கள படைப்பாளிகளுடனும் நல் உறவைப் பேணி வருகின்றார்.

அருந்திரு
கிராசேந்திரம் ஸ்ரவின்

அருந்திரு கிராசேந்திரம் ஸ்ரவின் ஜீவநியின் இரசிகர். விமர்சகர் மாத்திரமல்ல. தரமான ஆக்கங்களையும் அளித்து வருபவர். எழுத்துவழி சமூகத்தை மேம்படுத்தல் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்டவர். யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் உளவியல்துறையில் வருகை விரிவுறையாளராகக் கடமையாற்றுகின்றார். உள்ஆற்றுப்படுத்தலும் வழிகாட்டலும் எனும் துறையில் முதுவிஞ்ஞானமாணிப் பட்டத்தை பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் பெற்றுக்கொண்டவர். அத்தோடு கிரையியலில் கலைமாணிப் பட்டம் (உரோமாபுரி) பெற்றுக் கொண்டவர். சிறந்த உள்ஆற்றுப் படுத்தல் பயிற்றுநராகவும். உள்ஆற்றுப்படுத்துநராகவும். விரிவுறையாளரா கவும். ஆனாலும் வளர்ச்சிக் கருத்துரங்கள் நடாத்துநராகவும் விளாங்குகின்றார்.

மேமன்கவி

எழுத்தின் மூத்த படைப்பாளியும் மேமன் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரும் திதுவரை ஆறு கவிகள் நூல்களையும் விமர்சன நூல்களையும் வெளியீடு செய்தவரும் எழுத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமானவரும். கவிஞரும். விமர்சகரும். வாசிப்பனுபவத்தினுடோக சிறந்த படைப்பாற்றலைக் கொண்டவருமாக மேமன்கவி விளாங்குகின்றார். கிணணயத்தளத்தின் மூலமாக இலக்கியச் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதில் அதிக ஈடுபாட்டுன் செய்தப்படு வருபவர். தமிழ் - சிங்கள எழுத்தாளர்களை ஒன்றினைக்கும் பாலமாக விளாங்கி இலக்கிய உலகிற்காக உழைப்பவர்.

யோகேஸ்வரி
சிவப்பிரகாஷம்

மணிவிழாக் கண்ட ஈழுத்துப் பெண்படைப்பாளிகளில் ஒருவர். 1965களில் அறிமுகமாகி இன்று வரை எழுதிக் கொண்டு வருமார். இவருடைய சிறுகலைத் தொகுதிகளாக “உணர்வின் நிமில்கள்”, “ஈன்ற பொழுதில்”, “கணநேர நினைவுகளைள்”, “மனம் விற்தையானது தான்” ஆகியன வெளிவந்துள்ளன. சிரித்திரன் சுந்தர் விருது உட்பட பல்வேறு பரிசிலக்களையும் பெற்றவர். இவர் கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், கத்த இலக்கியம். உரைநடைச் சித்திரம் போன்ற பல இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபாடு உடையவர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தொடர்ந்து எழுதி வரும் முக்கியமான பெண்படைப்பாளியாக திகழ்கிறார்.

அநந்தராயன்

மகாலையங்களிலிருந்து 1968 ஜூன் முதல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கொழுஞ்சை எலூம் கலை தீவிக்கிய சுஞ்சிகையின் ஆசிரியரான திரு.அநந்தராயன் பல்வேறு தீவிக்கிய வகைகளை உடனடியாக அறிக்கையிட்டு உள்ளவராவர். ஈழத்து தீவிக்கியங்களை தமிழ்நாட்டிலே ஏனைய தமிழர் வாழும் நாடுகளிலேயும் அறிமுகத்துடன் செய்ய வேண்டும் என்பதில் தீவிர ஈடுபோடு காட்டி வரும் அவர், உகைத்தமிழ் சிற்றிதழ்கள் எங்கத்தின் தீவைக்கை கிளையை நிறுவுவதில் முன்றின்று உழைத்தவர்.

ராமராய்

ஸமூதத்துத் தமிழ் தீவிக்கியப்பெண்படைப்பாளியான 'துறமகள்' திருமதி வள்ளிநாயகி தீராமலிங்கம் அவர்கள் முதல் பெண் எழுத்தாளர் ஆவார். சிறையதை கறுநாவல், கவிதை, கட்டுரை என்பவற்றை எழுதி வருபவர். கீழ்க்கண்ட பெயர்களுக்கான வசிந்துக் கொண்டு தமிழ்ப் புத்திரியகங்கள், சுஞ்சிகையிலிருந்து எழுதிக் கொண்டிருப்பவர். பல்வேறு கலை தீவிக்கியச் செய்யப்படுகின்ற தலைகளை ஈடுபோடுத்தி வருபவர்.

அநந்தப்ரியன்

கவிஞர் அநந்தப்ரியன் ஸமூதத்தில் மரபுக் கவியதை எழுதி வரும் தீளம் கவிஞராகவும், பாடனாசிரியராகவும், நொலைக்காட்டி நிலைப்பாட்டிற்கு நொடுப்பாளராகவும் அறியப்பட்டு வருகின்றார். விழை தேடும் விளங்கள்(2002) விழைலின் ராகங்கள்(2003) எனும் மகுடத்தில் தீழுவைர இரண்டு கவிதை நாடகங்களை வெளியிட்டுள்ளார். சக்திவிழயினால் நடாத்தப்பட்ட "கீசை தீளவரசர்கள்" போட்டு நிலைப்பாட்டில் பாடனாசிரியராக அறிமுகமான விவர் தேசியப்பட்ட கவிதைப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு ஜனாதிபதி விருது போதுமை பல்கலைக்கழகத்தின் தங்கப் பதக்கம் உட்பட எட்டு விருதுகளை பெற்றுள்ளார்.

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா

சந்திப்பு - க.பரண்தரன்

க.பரண்தரன் :- தற்போது உங்களைப் பற்றி...

சபா.ஜெயராசா :- தற்போது நான் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கிறேன். இலக்கியக் கலந்துரையாடல்கள், நூல் அறிமுகம், படித்ததும் பிடித்ததும், அறிவுதற்குக் கூடல், தமிழியல் ஆய்வு என்றவாறு பல இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் இங்கு ஒவ்வொரு நாளும் நிகழ்ந்த வண்ணமுள்ளன. காலையில் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரைகள் நிகழ்த்துதல், பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன், கலாநிதி எம்.கருணாநிதி மற்றும் மதுகுதனன் ஆகியோருடன் இணைந்து கல்வி நூல்களை எழுதுதல், கலாநிதி வ.மகேஸ்வரன் மற்றும் விரிவுரையாளர் இருப்பரன், எழில்வேந்தன் ஆகியோருடன் இணைந்து பயனுள்ள தமிழ் நூல்களைச் சங்க வெளியிடாக்கல் முதலிய முயற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இடையிடையே கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்று விரிவுரையாற்றலும் தொடர்ந்தவண்ணமுள்ளது. சேமமடு பதிப்பகத்தினர் கலை இலக்கிய நூல்களை எழுதி வெளியிடுவதற்கும் உற்சாகமளித்து வருகின்றனர்.

க.பரண்தரன் :- சபா.ஜெயராசா என்ற பெயர் இலக்கிய உலகில் அதிகம் பேசப்பட்டது. அதில் ஈடுபாடு கொண்டமை பற்றியும் காலாடி வைத்தமை பற்றியும் கூறுங்கள்.

சபா.ஜெயராசா :- பாடசாலையில் படிக்கும்பொழுதே யாழ். இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இணைந்து கொண்டமையும் பல எழுத்தாளர்கள் அதிலே பங்குகொண்டமையும் நினைவுக்கு வருகின்றன யாழ். மத்திய கல்லூரியில் உயர் வகுப்பிலே பயினும்பொழுது ஆசிரியரும் மாணவரும் ஒன்றிணைந்து “மத்திய தீபம்” என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டோம். இனுவில் பரமானந்த நாலைக் கலை வெளியிட்ட சஞ்சிகையிலும் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்தமை நினைவுக்கு வருகின்றது. பின்னர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகச் சூழல், சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. செ.யோகநாதன், அங்கையன் கைலாசநாதன், செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், மௌனனகுரு, நவசோதி, கலா பரமேஸ்வரன், ஆ.சிவநேசச்செல்வன், பத்தினி அம்மா, குந்தலை, ஜீவநுதி ஞேர்காணல்கள் —

மு.பொன்னம்பலம் போன்ற பல எழுத்தாளர்கள் பயின்று கொண்டிருந்த கூழல், எழுதுவதற்கு உஞ்சாகமளித்தது. பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, வீரகேசரி வார ஆசிரியர் ராஜகோபால், மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா முதலியோர் தந்த ஊக்கமும் எழுத்த தூண்டின.

க.பரண்தூரன் -: இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றித் தமிழில் எழுதி வருபவர்களுள் முக்கியமான ஒருவராக கருதப்படுகிறீர்கள். படைப்பாளிகளுக்கு இக்கோட்பாடுகள் பற்றித் தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்று கருதுகின்றீர்களா?

சபா.ஜெயராசா -: இது தொடர்பாக ஒரு நல்ல அனுபவம் உண்டு. கொழும்பில் ஒரு கூட்டத்தில் பின்காலனியம், பின்னவீனத்துவம், பின் அமைப்பியல் முதலியவற்றைப் பற்றி நான் பேசி முடித்ததும் அங்கு வந்திருந்த எழுத்தாளர்களிடையே கருத்து மோதல் எழுந்தது. புதிய இலக்கியக் கோட்பாடுகளை அறிந்திராவிடில் நாம் கிணற்றுத் தவணைகளாக இருந்துவிடுவோம் என்று ஒரு சாரார் கருத்துத் தெரிவித்தனர். இன்னொரு சாரார் எழுத்தாளருக்கு இவை அவசியில்லை என்று உறுதியிட்டு வாதாடினர். முடிவின்றியே கூட்டம் முடிவடைந்தது. எழுத்தாளர்களுக்கு நவீன திறனாய்வுக் கோலங்கள் பற்றிய பரிசுச்சயம் இல்லாவிடலும் அவற்றை அறிந்திருந்தல் அவர்களின் புலக்காட்சியை விரிவிடுவதையச் செய்யும். உலக இலக்கிய நிலவரம் பற்றிய அறிவு, தரமுன்னேற்றத்துக்கு இட்டுச் செல்லும்.

க.பரண்தூரன் -: சிறுவர் இலக்கியங்கள் சிறாரின் மொழிக் களஞ்சியத்திலிருந்து உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறன்றது. அவ்வாறாயின் ஏற்கனவே சிறந்த சிறுவர் இலக்கியம் என்று போற்றப்பட்டவற்றை மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்தவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகின்றீர்களா?

சபா.ஜெயராசா -: சிறுவர் இலக்கியம் கிரண்டு வகைப்படும். ஒன்று “சிறாரைப் பற்றிய இலக்கியம்”, மற்றையது “சிறார் இலக்கியம்”, சிறாரைப் பற்றிய இலக்கியம் வளர்ந்தோர் நோக்கில் சிறாரைப் பற்றி எழுதுவதாக அமையும். அதாவது சிறாரை நடுவணாக வகைப்பட்டு வளர்ந்தோரின் “சிறாரைக்கு” எழுதப்படும் இலக்கியங்களாக அவை அமைந்துள்ளன. சிறார் வளர்ந்தோரின் “சிற்றுநிறுவங்கள்” அல்லர். தமிழில் உள்ள பிள்ளைள் தமிழ் இலக்கியங்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

சிறார் உள்ளியலின் வளர்ச்சியோடு சிறார் இலக்கியம் பற்றிய தெளிவான புலக்காட்சி ஏற்படலாயிற்று. ஜரோப்பிய மரபில் சிறாரின் இயல்புகளையும், மொழி நடையையும் குவியப்படுத்திய இலக்கியங்கள் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டளவிலே தோற்றம் பெற்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சி சிறார் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழில் உஞ்சாகமலுட்டின. இருபதாம் நூற்றாண்டில் அது மேலும் எழுநிலை கொண்டது. தமிழிலே சிறார் இலக்கியம் தொடர்பான இருமை ஜீவநுதி நேர்காணல்கள்

நிலை காணப்படுகின்றது. வளர்ந்தோரின் மொழிக் களஞ்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிறார் இலக்கியங்களும் காணப்படுகின்றன. சிறார் மொழிக் களஞ்சியத்தையும் உளவியலையும் உள்வாங்கிய இலக்கியங்களும் காணப்படுகின்றன.

க.பரண்தூரன் -: பின்னவீனத்துவம் பற்றிய அடிப்படையான விளக்கத்தைத் தந்து, அக்கோட்பாட்டின் எழுத்துக்கப் பயன்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடுக.

ச.பா. ஜயராசா -: உளப்பகுப்பு உளவியல், இருப்பியம், மார்க்சியம் முதலியவற்றிலிருந்து ஆங்காங்கே பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒருவித திரட்டலாக பின்னவீனத்துவம் அமைகின்றது. அதனை ஒரு தனிந்த கோட்பாடு என்று கூறுவதற்கில்லை. ஏனெனில் பெரும் கோட்பாடுகள், பெரும் உரையங்கள் (META NARRATIVES) ஆகியவை ஆக்கிரமிப்பினதும் ஒடுக்குமுறையின்றும் வடிவங்கள் என்று பின்னவீனத்துவவாதிகள் குறிப்பிடுவர். மார்க்சியத்தை எதிர்க்கும் பின்னவீனத்துவவாதிகள் இதனை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துவர்.

பின்னவீனத்துவவாதிகள் அனைத்தையும் ஒரு மொழி விளையாட்டாகவே (LANGUAGE GAME) கருதுவர். அந்திலையில் உண்மை என்பது ஓவ்வொரு மொழி விளையாட்டுக்கும் ஏற்றவாறு மாறுபடும் என்றும் நித்திய உண்மை என்று ஒன்றுமில்லை என்றும் குறிப்பிடுவர்.

பின்னவீனத்துவத்தின் ஒரு முக்கியமான கருத்து மொழியும் சொற்களும் தொடர்பான நம்பகமற்ற தன்மை அற்ற நிலையாகும். அனைத்துப் பொருட்களும் மொழி வாடில் உருவாக்கப்பட்ட நூலியங்கள் (TEXTS) ஆகின்றன. அவர்களது நோக்கில் தலையங்காரம் கூட ஒரு நூலியம் தான். மொழியின் நம்பகமற்ற தன்மை எதனையும் பல்வேறு பொருள் கோடலுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. இதன் அடிப்படையாகவே கட்டுமானக் குலைப்பு அல்லது தகர்ப்பு (DECONSTRUCTION) என்ற என்னைக்கருவை முன்வைக்கின்றனர்.

மையமாக உருவாக்கப்பட்ட கருத்துக்களையும் பொருள்களையும் மையத்திலிருந்து நீக்குதல் ஓரங்கட்டப்பட்டவற்றுக்கு அல்லது எல்லைப்படுத்தப் பட்டவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் தருதல், ஒருமை நோக்கிலிருந்து விடுபட்டுப் பன்மை நோக்கினுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல், சிதறங்களை முக்கித்துவப்படுத்தல் முதலியவை பின்னவீனத்துவத்தில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

பின்னவீனத்துவம் வினாக்களை எழுப்புகின்றதேயன்றி விடைகளைத் தரவில்லை. பிரச்சினைகளுக்குரிய விடுதலை வழியை மார்க்சியம் தருக்கப்படுத்திக் கூறியமை போன்று கூறவில்லை.

பின்னவீனத்துவவாதிகள் இரு கிளைபடப் பிரிந்துள்ளனர். ஒரு சாரார் தாம் மார்க்சியத்திலிருந்து முகிழித்தமுந்தவர்களாகக் கூறுகின்றனர். பூக்கோ தம்மை ஒரு “பின்னைய மார்க்சியவாதி” என்று குறிப்பிடுகின்றார். தெரிதா தம்மை

“அண்டப்புத் திறந்த மார்க்சியவாதி” என்று குறிப்பிடுகின்றார். மறுபுறம் ஜக்கிய அமெரிக்காவில் வளர்ச்சி பெற்றவரும் பின்னவீனத்துவம் மார்க்சிய எதிர்ப்பு மழுக்கங்களையே பெரும்பாலும் செய்து வருகின்றது.

பின்னவீனத்துவத்தைத் தமிழ்ச் சூழலிலே சிலாகித்து முன் ணெடுத்து வருபவர்களில் பிரேம், ரஹேஸ் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். பின்னவீனத்துவத்தின் சிறப்புப் பண்பு அது வாசிப்பு முறைமை பற்றியே சட்ட நிற்கின்றது. வாசிப்பவர் படைப்பைத் தமக்குரியதாக மாற்றிக்கொள்வார். அங்கு தான் நூலாசிரியரின் இறப்பும் வாசகரின் பிறப்பும் தோற்றும் பெறுகின்றன.

பின்னவீனத்துவத்தின் எழுத்துக்கைப் பயன்பாடு அது ஓரங்கட்டப்பட்ட வற்றிக்கும் சிறந்களுக்கும் பன்மை இயலுக்கும் தரும் முக்கியத்துவத்திலிருந்து மேலெழுகின்றது.

க.பரணீதரன் -: துறைசார் விடயங்களை ஜனரஞ்சக வாசிப்புக் கருதி வெளிப்படுத்துவது குறித்து உங்கள் அபிப்பிராயங்களைக் கூறுங்கள்.

சபா.ஜெயராசா -: எந்த இலக்கு மாந்தரைக் குறி வைத்து நாம் எழுதுகின்றோமோ அந்தக் குறிக்கோளுக்கேற்பவே சொற் களஞ்சியமும், மொழி நடையும் அமைதல் வேண்டும். ஆனால் கனங்காத்திரமான கோட்பாட்டு வடிவமைப்புக்களை எளிமைப்படுத்தும்போது மிக நிதானமாக இருத்தல் முக்கியமானது. எளிமைப்படுத்த முயன்று ஆய்வறிவு நேர்மையை (INTELLECTUAL HONESTY) இழுத்துவிடக் கூடாது. கார்ல் மார்க்சின் கனதீயான சிந்தனைகளை எளிமைப்படுத்தியவர்கள் பலர் “சிறைதந்த” மார்க்சியத்தை அல்லது சோடை போன மார்க்சியத்தை முன்வைத்து தருக்கமற்ற கிண்டற் பேச்சுக்களுக்கு வழியமைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சந்தரப்பத்திலே பூக்கோவின் பிரஞ்சு மொழி ஆக்கங்களை மொழிபெயர்த்த ஒர் ஆங்கிலப் பேராசிரியரின் கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டுதல் பொருத்தமானது. “மிகவும் ஆழ்ந்ததும், சிக்கலான இயல்புகளை உள்ளடக்கியதுமான பூக்கோவின் கருத்து விளைப்பாடுகளை (DISCOURSES) எளிமைப்படுத்திச் சிறைத்துவிடாதீர்கள்”

க.பரணீதரன் -: உளவியல் நோக்கில் இலக்கியங்களைத் திறனாய்வு செய்யும் முறைமை தமிழில் எவ்வளவு தூரம் இன்று வளர்ந்து வந்துள்ளது?

சபா.ஜெயராசா -: உளவியல்வழித் திறனாய்வு முன்னெடுப்பு தமிழில் அதிக தூரம் வளரவில்லை என்றே கூறுவேண்டியுள்ளது. தமிழ் மொழிக் கல்விவழி வந்து திறனாய்வை முன்னெடுத்துவர்களும் ஆங்கில மொழிக் கல்விவழி வந்து திறனாய்வைப் பெரும் சாதனைகள் படைத்தோரும் உளவியல் அடிப்படைகளிலே ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தவில்லை. மார்க்சிய சிந்தனைகளை ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் நோக்கியோர் உளவியலை “தனி மனிதவாதத்தை அடியொற்றிய விஞ்ஞானம்” என்றே தவறாக எண்ணினார். உளவியற் கல்வி புரட்சிக்குப் பின்னர் சோவியத்திலிலும் சீனாவிலும் தடை ஜிவந்தி நேர்காணல்கள் —————— 4

செய்யப்பட்டமை உளவியலைத் தனி மனிதக் கண்ணோட்டத்திலே நோக்கிய தவறான அனுகுழறையாயிற்று. சமூக உளவியல் என்பதன் விரிவை அவர்களால் கண்டுகொள்ளமுடியவில்லை. அவற்றின் தாக்கம் எமது மார்க்சிய விமர்சகர்களிடமும் விரவி நின்றது. ஆனால் பேராசிரியர் கைலாசபதி இதற்கு விதிவிளக்கானவர்.

உள்ளியலுக்கு விண்ணானத் தளத்தை வழங்கிய சோவியத் உள்ளியல் விண்ணானி பல்லோவ் பற்றி அவர் அறிந்திருந்தார். மார்க்கிய நோக்கில் மனித ஆளுமையை விளக்கிய ஒசியான் செவே பற்றியும் அவர் ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

சோவியத் உளவியல் விஞ்ஞானி வைக் கோட்சியின் சமூக உளவியல் ஆய்வுகள் மேற்குலக உளவியல் அறிகை முறைமையில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை தமிழகத்துத் திறனாய்வாளர்களினால் அறிந்துகொள்ளமுடியாமற் போய்விட்டது. இலக்கிய நோக்கிலே சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் உளவியல் விதைச்களை உள்ளடக்காத திறனாய்வுகள் சோடை போனவையாகவே இருக்கும்.

க.பரண்தரன் -: உள்பெறுப்பாய்வு நோக்கு ஒரு படைப்பாளியின் ஆழ்மன உணர்வுகளை அவரின் பாத்திரப் படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடப்படுவது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமானது?

சபா.ஜெயராசா -: மார்க்கியம் போன்று உலக அறிவு வெளியில் உருவான ஓர் உன்னத கோட்பாடாக உள்ப்பகுப்புவாதம் அமைந்துள்ளது. உள்ப்பகுப்புவாதத்தை மார்க்கிய சிந்தனைகளுடன் தொடர்புடூத்திய ஏரிக் புரோமின் ஆய்வுகள் மிக முக்கியமானவை. கலை இலக்கியப் பதிவுகள் அறிந்தோ அறியாமலோ ஆழமானத்தின் வெளிவீச்சுக்களாக மேலெழல் தவிர்க்கமுடியாதது. நன்விலே மனத்தின் ஆக்கம் சமூக நெருக்குவாரங்கள் வழியாகத் தோற்றம் பெறுதலை பின்னைய பிராய்திச்சவாதிகள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். நன்விலி மனம் மொழி போன்று கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளதாக கொன் சுட்டிக்காட்டனார். அந்திலையில் அழுத்தங்களை மொழி திறன் மிக்க வண்டியில் ஏற்றுதல் திறன் மிக்கவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. சாமானியர்க்கும் கடினமான செயலாகாது.

சேரன்
சந்திப்பு - க.நவம்

சேரன்

கநவம் -: “இரண்டாவது சூரிய உதயம்” முதல் “மீண்டும் கடலுக்கு” வரை ஏழு கவிதைக் தொகுதிகள் ஊடாக ஏராளம் கவிதைகளை ஆக்கி அளித்த இந்த நீண்ட காலக் கவிதைப் பயணத்தின் போது, உங்கள் கவிஞருவத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை நீங்கள் அனுபவித்திருப்பீர்கள். அவை குறித்த அனுபவங்களை அறிந்து கொள்ளலாமா?

சேரன்: - என்னுடைய துவக்க காலக் கவிதைகளையும் அண்மைய கவிதைகளையும் மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப் பார்த்தேன். அதற்கான தூண்டுதல் உங்களுடைய கேள்விதான். இதற்குப் பதிலாக உடனடியாக எனது மனதில் எழுவது ஒரு பாடல்தான். நன்பர் ராஜ் ராஜரத்தினம் கேட்டுக் கொண்டபடி எழுதிய இந்தப் பாடலுக்கு அவரே இசையமைத்துள்ளார்.

காற்றோடு போனதெல்லாம் கணவோடு மீளக் கண்டேன்
 ஆற்றோடு போனதெல்லாம் அலையோடு சேரக் கண்டேன்
 வேற்றவர் நாட்டுக்குள்ளே வேறென்ன கிடைக்கும் என்று
 தீட்டிய பாடல் மட்டும் தெருவெங்கும் முழங்கக் கேட்டேன்
 வற்றாத ஊற்றினோரம் வாடிய மலரைக் கண்டேன்
 கிட்டாத காதலுக்காய்க் கரைகின்ற கோபம் கொண்டேன்
 பாட்டோடு பிறந்த நெஞ்சம் பழுதாகிப் போவதுண்டோ?
 முற்றாத காதலோடு முழுமையைத் தேடுகின்றேன்

நேற்றும் நினைவின் கோலம் நிமிலாகி மறைந்த போதும்
தோற்றத்தில் மாற்றம் சேர்ந்து துயராங்கள் கூழ்ந்த போதும்
தோற்காது வாழ்க்கை என்பேன் தொடர்ந்து நான் முன்னே செல்வேன்
மாற்றும் வாழ்க்கையாகும், மாறாமல் எதும் உண்டோ?

“தோணிகள் வரும் ஒரு மாலை” என்னும் இசைத்தட்டில் இந்தப் பாடல் உள்ளது. மாற்றம் என்பதை இங்கே நான் பொதுப்படையாகப் பேசவில்லை. அனுபவம், சிந்தனை, கவித்துவ வாழ்வு, அரசியலுணர்வு போன்றவற்றில், அடிப்படையானதும் குறிப்பானதுமான மாற்றங்களை அலைவும் புலம்பெயர்ப்பும் ஏற்படுத்தி ஜிவந்தி நேர்காணல்கள் — 6

விடுகின்றன. கவிஞர் என்ற முறையில் பின்வரும் கேள்விகள் முக்கியமானவை என்று கருதுகிறேன்: சொற்கள், படிமங்கள், அனுபவங்கள், கணவுகள் பற்றிய உங்களுடைய அணுகுமுறை என்ன? உங்களுடைய கவிதைக் குரலின் இயல்புகள் யாவை? அவை என்ன தொனியிலும் தொனிப்பிலும் இயங்குகின்றன? அவை அச்சத்துள் ஆழ்ந்துள்ளனவா? இழப்பையும் கோபத்தையும் மட்டும் தான் பேசுகின்றனவா? புதிய அனுபவங்களும் பார்வைகளும் இணக்கமானவையாக மாறிவிடுகிறபோது அடுத்த தளத்திலான புதுமைக்கும் சவாலுக்கும் என்ன செய்வீர்கள்? புதுமை, சவால், இதுவரை காணாத அனுபவம், விந்தை போன்றவற்றை இடையறாது தேடும் முனைப்பில் ஒருவகைத் தன்னலமும் பொதிந்து கிடக்கிறது என்பதையும் நான் உணர்கிறேன். குழந்தைகளிடம் இருப்பதைப் போல விருப்பார்வம் கவிஞர்களிடமும் உள்ளது அல்லவா? நிராகரிப்பு, துறப்பு ஆகியவற்றுக்கு எந்த நேரமும் முகம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும் கவிஞருக்கு புதுமையும் மாற்றமும் சிக்கல் அல்ல என்பது என் எண்ணம். நான் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கான மறுமொழிகள் எனது கவிதைகளில் பல தளங்களிலும் ஊடுபாவாக இருக்கின்றன. அவற்றை இனங்காணுவதும் நயப்பதும் சுவைஞர்களதும் இலக்கியத் திறனாய் வாளர்களதும் பணி அல்லவா?

க.நவம் -: பாரதியைப் பின்பற்றி, பிற்பட்ட காலங்களில் ந.பிச்சஸூர்த்தி, கு.ப.ராஜகோபாலன் போன்றோர் எழுதிய வசன கவிதைகள் வழியாக வளர்ந்து வந்துள்ள, இன்றைய தமிழ் நவீன கவிதை பற்றிய உங்கள் அவதானம் என்ன?

சேரன் -: பிச்சஸூர்த்தி, கு.ப.ரா. வழி வந்ததாக நீங்கள் குறிப்பிடுகிற நவீன கவிதை மரபு பெரும்பாலும் தமிழ் நாட்டுக்கு உரியது. ஈழத்தில் நவீன கவிதை வேறொரு வழியாகவே முகிழ்தது என்று கருதுகிறேன். யாப்பிலிருந்து முற்றாகவே யாப்பற்ற கவிதைக்கு ஒரு திடீர்ப் பாய்ச்சலாக ஈழத்து நவீன கவிதை தாவவில்லை. நுஸ்மான், சண்முகம் சிவலிங்கம், மூ.பொ., தா. இராமலிங்கம் போன்றோருடாக ஒரு தொடுப்பு ஈழத்துக் கவிதை பரிணாமத்துக்கு இருந்தது. இந்தத் தொடுப்பு முக்கியமானது என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைய தமிழின் புதிய கவிதைக்கு பல்வேறு முகங்களும் பல்வேறு உணர்திறன்களும் செழிப்பாக உள்ளன என்பதே என் எண்ணம். கூடவே பல்வேறு புதிய திறசைகளிலிருந்தும் கவிதைகள் எழுகின்றன. 'ஈழத்துக் கவிதை', 'தமிழகக் கவிதை', 'சிங்கப்பூர்க் கவிதை', என்ற நாடுசார்ந்த, தேசிய எல்லைகள் சார்ந்த வரையறைகளை மீறி, தேசிய எல்லைகள் கடந்த கவிதைகளாகத் தமிழின் பல நவீன கவிதைகள் புதியதொரு தளத்தில் இயங்குவதையும் அவதானிக்கிறேன். அதே நேரம் பாடுபொருள், புத்தாக்கம், புதிய மொழி, புதிய பாங்கு என்பன குறித்து முற்றாகவே நிறைவு தரும் வகையில் நவீன தமிழ்க் கவிதை அமைகிறதா என்பது எனக்கு ஜயமாகவே உள்ளது.

கநவம் -: "ஆழத்துக் கவிதைகள் நவீனத்துவக் கவிதைகள் அல்ல. அவை போராடும் சமூகத்தில் பிறந்தவை. ஆகவே பெரும்பாலும் இலட்சியவாதத் தன்மை கொண்டவை" என்றும் "கவிதைப் பயிற்சியோ, பல சமயங்களில் கவித்துவ நுண்ணுணர்வோ இல்லாத வரிடம் அது உரையாடியது" என்றும் - ஜெயமோகன் போன்றோர் ஆழத்துக் கவிதைகளைத் 'தட்டையானவை' எனக் கூறித் தட்டிக்கழிக்க முயற்சிப்பது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன? 'போர் முழந்து போய்விட்டது. எனவே ஆழக் கவிதைக்கு இனிப் பொருள் இல்லை' என்று இன்னொரு சாரார் கூறுவது பொருந்துமா?

சேரன் -: ஒரே வகையான அனுபவத்தை மீளா மீளா ஒரே வகையான மொழியில் எழுதுவது சலிப்பையும் தேக்கத்தையும் தரும் என்பது உண்மைதான். இலட்சிய வாதத்தில் கும் யதார்த்தப் பதுங்கு குழிக்கும் இடையிலான அந்தரா நிலையும் கவிதைக்கு வாய்க்கிறது. இலட்சியம், யதார்த்தம், அந்தரம், தவிப்பு, தடுமாற்றம் போன்றவற்றை இலக்கியம் கடந்து செல்ல முடியாது. உயர்ந்த தரத்திலான கவிதைகளை கவிதைப் பயிற்சியும் கவிதா நுண்ணுணர்வும் இல்லாத மக்கள் திரளிடம் தாக்கமான முறையில் எடுத்துச் செல்லலாம் என்பதை என்னுடைய 'கவிதா நிகழ்வு' அனுபவங்களும் பல்வேறு தளத்திலான மக்கள் முன், பல்வேறு நாடுகளில் எனது கவிதைகளை நிகழ்த்திய அனுபவங்களும் உணர்த்துகின்றன. கவிதைப் பழக்கம் அற்றவர்களையும் கவிதை நோக்கி ஈர்ப்பதற்கு இத்தகைய நிகழ்வுகள் பெரிதும் துணை செய்தன. கவிதா நுண்ணுணர்வு நோக்கிப் பலரையும் ஆற்றுப்படுத்தும் ஒரு செயல்முறைதான் 'கவிதா நிகழ்வு' என்பது.

நான் முன்பு குறிப்பிட்ட சலிப்பையும் தேக்கத்தையும் தான் ஜெயமோகன் குறிப்பிடுகிறார் என எண்ணுகிறேன். எனினும் சில அனுபவங்களின் ஆழமும், கனமும், வலியும், கழுமையும் கவிதைகளுக்கு குறிப்பானதும் தனித்துவமானதுமான அறிவுறிவியல் வலுவைத் (EPISTEMIC PRIVILEGE) தருகின்றன. அத்தகைய அறிவுறிவியல் வலுவுடன் உறவு கொள்ள முடியாத நிலையிலும் சிலவேளைகளில் கவிதைகள் தட்டையானவையாக, ஒற்றைப் பரிமாணம் கொண்டவையாகத் தோன்றக் கூடும். போர் பாடியதும், போரைப் பாடியதும் சாடியதும் ஆழத்துக் கவிதை நவீன தமிழுக்கு வழங்கிய கொடை. போருக்குப் பின்பும் பாடுவதற்கு எவ்வளவோ உண்டல்லவா? போர் குறித்ததும் போர்க்கால வாழ்வு குறித்துமான எந்தக் கவிதைகள் மீளா மீளா உயிரிக்கும் என்பதைக் காலம் சொல்லட்டுமே.

கநவம் -: கடந்த சுமார் 20 வருடங்களுக்கு மேலான மேற்குலக வாழ்க்கை உங்கள் படைப்புகளிலும் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். கவிதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், விமர்சனங்கள் ஆகியவற்றை ஆங்கிலத்திலும் இப்போது எழுதி வருகிறீர்கள். 'தமிழ் இலக்கியம்' என்ற வட்டத்துள் மட்டும் நின்று விடாமல் வெளியே வந்து, இவ்வாறாக உகளாவிய படைப்புக்களுடனும் படைப்பாளிகளுடனும் ஊடாடக் கிடைத்த வாய்ப்புகள் தந்த விளைவுகள் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாமா?

சேரன் - : நீண்ட காலமாகவே மற்றைய நாட்டு இலக்கியங்களுடனான ஈடுபாடு எனக்கு இருக்கிறது. தீவிரமான வாசிப்பு எனக்கு மிகவும் உவப்பானது. ஈழத்தில் இருந்தபோது வாசிக்க மட்டுமே முடிந்தது. ஆனால் இப்போது பல நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களைச் சந்திக்க முடிகிறது. உலக எழுத்தாளர் விழாக்கள் பலவற்றில் பங்கேற்கிற வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. காலம் சென்ற அவன் கின்ஸ் பேர்க், டபின்டு. எஸ். மேர்வின், நகுகி வா தியாங்கோ, எட்வேட் சையிட் போன்ற ஆளுமைகளுடன் பழகுகிற வாய்ப்புக்கள் கிட்டியுள்ளன. அந்த அனுபவங்கள் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் தருவன. நமக்குப் பெருமளவில் பரிச்சயமில்லாத உலகங்கள் பற்றி அவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வதும் நமது உலகங்கள் பற்றிய அவர்களது கேள் விகஞக்கு மெல்லிய பெருமித்ததுடனும் (ஓரளவு கள் வெறியிடனும்!) பதில் சொல்வதும் இனிப்பானவை. அற்புதமான கவிதை ஒன்றை வாசிப்பது, அற்புதமான கவிஞரைச் சந்திப்பது படைப்பு ஊக்கத்தை மிக்க வனுவடன் தூண்டி விடுகிறது. அண்மையில் தென்னாசிய இலக்கியக் கலைகள் விழா (Festival of south Asian Literature and Arts) ரொறொன்றோவில் இடம்பெற்றது. எம். ஜி. வளன்ஜி என்ற பேர் பெற்ற கண்டிய ஆங்கில எழுத்தாளர் ஒழுங்கு செய்திருந்த விழாவில் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமன்றி பஞ்சாபி, உருது, ஹிந்தி போன்ற மொழிகளில் எழுபவர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

உருது, பஞ்சாபி, ஹிந்தி மொழிக் கவிஞர்களோடு இணைந்து கவிதை நிகழ்த்தியமை சிறப்பான அனுபவமாக இருந்தது. நமக்கு அருகில் இருக்கும் மொழிகள், இலக்கியங்கள் பற்றி நமக்கும் அவர்களுக்கும் தெரிந்தது குறைவு. ஆனால் மேலைத்தேய இலக்கியங்கள் பற்றி எல்லோருக்கும் நல்ல அறிமுகம் இருந்தது. இது எத்தகைய அவைம் என்பதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டோம். காலனித்துவம் பல்வேறு வழிகளிலும் தொடர்கிறது என்பதற்கு இதனை விட நல்லுதாரணம் எதாவது உண்டா?

ஆங்கிலத்தில் Creative - non - fiction என்று சொல்லப்படுகிற ஒருவகை இலக்கியப் பரப்பில் எனது ஆங்கில எழுத்துக்கள் உள்ளன. ஆனால் மிக அதிகளவில் இல்லை. ஆங்கிலத்தை இப்போது என்னுடைய இரண்டாவது மொழி என்று சொல்ல மாட்டேன். தமிழ், ஆங்கிலம் என இரண்டு முதல் மொழிகள் எனக்குத் தெரியும் என்று சொல்வதையே பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன். இப்படிச் சொல்கிறபோது, தங்களுடைய சொந்த மொழியில் அல்லாது வேறொரு மொழியிலேயே இலக்கியம் படைக்க நேர்ந்து. அதன் வழி உன்னதம் பெற்றவர்களான ஜோசப் ப்ராட்ஸ்கி. காஃப்கா, மீலான் குந்தோரா, கொன்ராட் போன்ற பலரின் நினைவு மேலெழுகிறது. எனினும், கவிதை என்று வருகிற போது எனக்குத் தமிழ் தான்.

ஆங்கிலத்தில் நாடகங்களை எழுதுவது இப்போது மகிழ்வு தருகிறது. எனினும் இதுவரை எழுதிய நாடகங்கள் துயரில் தோயுந்துள்ளன என்பதால் மகிழ்வு என்ற சொல்லின் பயன்பாடே எனக்கு முரண் நகையாக இருக்கிறது.

கநுவம் : ஆற்றல் மிக்க படைப்பாளிகள் பலர் கல்வியியலாளர்களாக மாற்றமுறும் தருணாங்களில் தமது படைப்பாக்க முயற்சிகளைக் கைவிட்டு, விலகிப்போய்கிடும் ஆபத்தை அவதானித்திருக்கிறேன். கவிஞர் நுஸ்மானை ஓர் உதாரணமாகச் சொல்லலாம். உங்களது Academic life எந்த விதத்திலாவது உங்கள் Poetic life இல் இவ்வகையிலான பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லையா? ஏற்படுத்தியிருந்தால் அதனை எவ்வாறு உங்களால் எதிர்கொள்ள முடிந்தது?

சேரன் -: கல்விசார் வாழுவ என்பது என்னுடைய திட்ட வட்டமான தெரிவுதான். என்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் என்னுடைய தகலமுறையைச் சேர்ந்த பெரும்பாலானோர் இயக்கங்களில் சேர்ந்து விட்டார்கள். பலர் கல்வியைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். ஆனால் எனக்கு அவ்வாறு செய்ய முடியவில்லை. எந்த இயக்கத்திலும் நிறுவனத்தினும் சேர இயலவில்லை. 'விட்டுவிடுதலையாகி நிற்கிற ஒரு மறுத்தோடிக் கவி' என்ற வகையில் எப்போதுமே சுதந்திரமாகவும் தடையற்றும் எனது கருத்துக்களை வெளியிட விரும்பினேன். எனவே நிறுவனக் கட்டுப்பாடுகளுள் நான் சிக்கவில்லை. ஒன்றில் நமது செய்தி இதழை நாமே வெளியிடுகிற இதழியலாளராக அல்லது கல்விசார் விடுதலை நிலவுகிற பல்கலைக் கழகங்களில் ஆசிரியனாகப் பணிபிடுவதே எனக்குரிய தெரிவாக இருந்தது. இந்த இரண்டு தொரிவுகளிலும் மாறிமாறியும் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தும் சங்கிளித்து வருகிறேன். எனது கல்வித்துறையான சமூகவியலின் மூலவர்களில் ஒருவரான C.WRIGHT MILLS, 1959 இல் வெளியிட்ட நூலின் தலைப்பு THE SOCIOLOGICAL IMAGINATION என்பதாகும். IMAGINATION- கற்பனை, படிமம் என்ற அர்த்தத்தில் எல்லாத் துறைகளுக்கும் அடிப்படையான ஒன்றாகும். அரசியல் விஞ்ஞானமாக்கிடும், வரலாறு ஆக்டும், பெளதிகமாக்டும் எதுவாயினும் கற்பனையையும் படிமத்தையும் விட்டு விட்டுத் தள்ளி ஓட முடியாது. இரசாயனத்தில் பென்சீன் வளையத்தைக் கண்டு பிடித்தவரும் சரி, மரபணுவியல் துறையில் DNAயின் இரட்டைச் சுருளை அமைப்பைக் கண்டு பிடித்தவரும் சரி, கற்பனைக்கும், கனவுக்கும், படிமத்துக்கும் தானே செல்ல வேண்டி இருந்தது?

என்னைப் பொறுத்த வரையில் கல்விக்கும் கற்பிப்பதற்கும் ஆய்வுக்கும் சமூகப் பயில்வகுக்கும் கூட கற்பனையும் படிமமும் தேவையாக உள்ளன என்று கருதுகிறேன். எனவே அதனைப் பயன்படுத்துகிறேன். கவிதையில் இது வேறாரு தளத்தில் இயங்குகிறது. ஒன்றுக்கொன்று இசைவானதாக இந்தப் பயன்பாடு இடம்பெறுகிறது என்பதால் வாழ்க்கைக்கும் வேலைக்கும் இடையே முரண் இல்லை. நமது வாழ்க்கைக்கும் நமது வேலைக்கும் நாம் செய்கிற தொழிலுக்கும் இடையே அந்நியமாதல் ஏற்படுகிறபோதுதான் நிலைமை சிக்கலாகும்!

கார்ஸ் மார்க்ஸ் கூறிய அந்நியமாக்கப்பட்ட உழைப்பு (Estranged or Alienated labour) என்பதை நீங்கள் நினைவு கூறலாம். உழைப்பாளி தன்னுடைய உழைப்பின் ஜிவநதி நேர்காணல்கள் —————— 10

வினாவான பண்டத்திற்கும் உரிமை அற்றவர்; அதனை உருவாக்குகிற வழிமுறையிலிருந்தும் அந்நியமாக்கப்பட்டவர். அதன் மூலம் தனது வாழ்க்கையிலிருந்தே அந்நியமாக்கப்பட்டவர். நான் ஈடுபடுகிற படைப்பாக்க உழைப்பு (Creative labour) என்பதில் வினாவு, வழிமுறைகள் எல்லாவற்றோடும் நான் பின்னிப் பின்னாந்திருப்பது மட்டுமன்றி உரிமையையும் பேணி வருகிறேன். காலை 9.00 மணியில் இருந்து மாலை 5.00 மணிவரை வங்கியில் காச என்னுகிற வேலையில் இறுகிப் போயிருந்தேனானால் நானும் அந்நியமாகி விட்டிருப்பேனோ என்னவோ! படைப்பாளியாக இருந்து கொண்டு பல்கலைக் கழகத்தில் இலக்கியத் திறனாய்வு கற்பிக்க நேரந்திருந்தால் எனது நிலை இன்னும் சங்கடமாகியிருக்கும்.

கநவம் -: “அழுத்து நவீன கவிதை எனும் போது எமது விமர்ச்சகர்களும் இலக்கிய நண்பர்களும் ‘சேரன், ஜெயபாலன்’ காலத்திலிருந்து இன்னமும் மீளாதவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்” என்று ஒரு சாரார் குற்றம் சாட்டு வருகின்றனர். இதே வேளை “சேரன், ஜெயபாலனுக்குப் பிறகு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கவிஞரின் பெயரைச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்” என்று பிறிதொரு சாரார் சவால்விட்டு வருகின்றனர். இவ்விரு முரண்பட்ட கருத்துக்கள் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயத்தை அறியலாமா?

சேரன் -: இத்தகைய கருத்துக்களையும் திறனாய்வுச் சுட்டிகளையும் முன்வைப்பவர்கள் இலக்கிய விமர்சகர்கள், இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் மற்றும் பலதரப்பட்ட சுலவருக்களும் வாசகர்களும். இது அவர்கள் கட்டியெழுப்பிய படிம். கட்டி எழுப்பியதையும் கட்டுடைப்பதையும் அவர்கள் தானே செய்ய வேண்டும்?

திறனாய்வு, விமர்சனம் குறித்துப் பல்வகைப்பட்ட சிந்தனைகளும் எண்ணாங்களும் என்னிடம் உள்ளன. எனினும் கவிஞராக இருப்பது மட்டுமே எனக்குப் போதுமானது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

கநவம் -: “தண்ணீரும் கண்ணீரும் வெண்ணீரும் செந்நீரும் வாழ்க்கையிலிருந்து விலகி ஓட மறுக்கின்றன.” இவ்வாறு உங்கள் முன்னுரை ஒன்றில் ஒருமுறை நீங்கள் கூறியதாக ஞாபகம்! இதன் உட்பொருள் மீது ஒளிபாய்ச்சி உதவவீர்களா?

சேரன் -: உங்களுடைய கேள்வியிலேயே விடையும் உள்ளது! உட்பொருள் மீது ஒளியை வீச்சு சொல்லிக் கேட்கவில்லை; ஒளியைப் பரவ விடும்படி நீங்கள் கேட்க வில்லை; ஒளியைப் படர விடும்படியும் நீங்கள் கேட்கவில்லை ஒளியைப் “பாய்ச்சு” சொல்கிறீர்கள்! ஒளியைத் திரவமாக மாற்றுகிற மாயக் காட்சி இது. நீருக்கும் நீராலானவற்றுக்கும் இருக்கிற சிறப்பே நில்லாமல் நெடுக ஓடுவது; பாய்வது; பெருக்கெடுப்பது; அணை உடைப்பது; கட்டு மீறுவது; வெட்டிப் பாய்வது!”

* ————— *

பேராசிரியர் சி.மென்னகுரு
சந்திப்பு - க.பரண்தரன்

க.பரண்துரன் -: நீங்கள் நாடக உலகை நாடக் காரணம் என்ன?

சிமெனங்குரு :- சிறு பராயத்தில் அவ்வலகில் ஏற்பட்ட ஒரு கவர்ச்சி. அதில் ஈடுபெடுவதால் கிடைத்த பிரபலம். நடுப்பராயத்தில் அதனுடைக் கங்களுடன் நேரடியாக நிறையப் பேசலாம் என்ற ஆர்வம். வயது போன நிலையில், அது காட்டும் மனித குணாம்சங்கள் பற்றிய ஆழமான புரிதல். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நாடக மூலம் கிடைக்கும் அர்ப்புமானங்கள் மனித உறவுகள்.

கபரண்தூரன் :- நாடக உலகில் உங்களது பங்களிப்பு அளப்பாரியது. அவற்றைப் பற்றிக் கூற முடியுமா?

சி.மெள்குரு -: அப்படியா? அளப்பரியது என்ற வார்த்தை மிகப் பெரிய வார்த்தை, அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. என் நாடகப் பங்களிப்பு பற்றி நான் கூறுவதை விட மாற்றவர் கணிப்பதுதான் சரியானது என்று கருதுகிறேன்.

கபரண்தூன் -: கூத்துக்கள் அழிந்து வருகிற இக்காலகட்டத்தில் மட்டக்களப்பில் கூத்துக்கள் பேணப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

சிமென்னாகுரு :— ஈழத்துத் தமிழர் மத்தியிலே 17ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 20ம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி வரை மிகப் பிரபலமாக இருந்த அரங்க வடிவம் கூத்து. அக்காலச் சமூக அமைப்புக்கும் செயற்பாட்டுக்கும் கூத்துக்குமிடையே நெருக்கமான தொடர்பு இருந்தது. கூத்து ஒரு வகையில் சமூக அரங்காகவே நாமறிந்த காலம் தொட்டு இருந்து வந்திருக்கிறது. சமூக ஒற்றுமை, சமூக அற ஒழுக்கக் கருத்துக்கள், சமூக, சாதி விழுமியங்களைப் பேணுதல், சமூக உறவுகள், சமூக அழகியல் என்பனவற்றையெல்லாம் கூத்து தந்திருக்கிறது. தனி ஒரு அண்ணாவியார் அதில் முதன்மை பெறினும் முழுச் சமூகமும் இணைந்து உருவாக்கும் ஓர் அரங்காகவே இது இருந்துள்ளது. எனினும் 20ம் நூற்றாண்டு, ஈழத்தின் சமூக அடித்தளத்தை உலுக்கியுள்ளது. ஆங்கிலக் கல்வி, சமூக மேனிலையாக்கம், தொலைக்காட்சி தீவாங்கி நேர்காணல்கள் ————— 12

வருகை, நகரமயமாக்கம், உலகமயமாக்கம் என்பன பழைய சமூக அமைப்பைச் சின்னாபின்னமாக்கியுள்ளன. தொலைக்காட்சி உலகைக் கிராமத்துக்குள் கொண்டு வந்து விட்டது. இந்திலையில் முன்னைப் போல கூத்துக்களைப் போடும் சமூக அமைப்பு இன்று இன்மையினால் கூத்துக்கள் அழியும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. விழிய விழிய வட்டக்களியைச் சுற்றி இருந்து கொட்டக் கொட்டக் கண் விழித்து கூத்துப் பார்க்கும் தலைமுறையினர் இன்று இல்லை. இன்றிருப்போர் வேறு தலைமுறையினர். கூத்துக்களின் அழிவு என்பது சமூக மாற்றத்தோடு பிணைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பும் ஈழத்தில் ஒரு பகுதிதானே. இங்கும் இப்போது பழைய கூத்துக்கள் அழியும் நிலையில் தான். மட்டக்களப்பிலே கூத்துக்கள் பேணப்பட்டு வருகின்றன என்பதில் மிகச் சிறிதாவு உண்மையுமென்டு மட்டக்களப்பின் சில பகுதிகளில் நான் சொன்ன மாற்றங்கள் அதிகம் ஏற்படாத பகுதிகளில் இவை பழைய முறைப்படியே ஆடப்படுகின்றன. (அதிலும் பல மாற்றங்கள் வந்து விட்டன.) இன்னும் சில வருடங்களின் பின் அங்கும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விடும். கூத்து முன்னைய போல இல்லாது போய்விடும். ஆனால் அதன் வன்மைப்பாடு காரணமாக அது வேறு வகையான முறையில் வளர்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் உள்ளன.

கபரண்தூன் -: பாரம்பரியக் கூத்துக்கள் அழிந்து விடாமல் பாதுகாப்பதற்குரிய வழிமுறைகளைக் கூறுங்கள்...

சி.மெனன்குரு -: பாரம்பரியம் என்பது யாது? எதனை நாம் பாரம்பரியம் என்கிறோம். சில கூத்துக்களைப் பார்த்து விட்டுச் சிலர் இது பாரம்பரியம் இல்லை என்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் போடும் கூத்துக்களைப் பார்க்கும் சிலர் இது பாரம்பரியம் இல்லை என்கிறார்கள். அப்படியானால் எது பாரம்பரியம்?

காலம் என்பது கறங்குபோல் சுழல்வது. இச்சுழற்சியில் எல்லாம் மாறும். மாற்றத்தில் ஏதோ ஒன்று அடி நாதமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அந்த அடிநாதம் அறாமல் தொடரும். அதனைத்தான் நாம் பாரம்பரியம் எனக் கூறுகிறோம் என்று நான் நினைக்கிறேன். கூத்தின் ஆடலும் பாடலும் கதையமைப்பும் பாரம்பரியத் தன்மையைக் காட்டும் சில குறியீடுகள். அதனை நாம் வளர்த்துக் கொண்டு சென்றால் பாரம்பரியத்தை அழிந்து விடாமல் பாதுகாக்கலாம். ஜப்பானில் கபுக்கி, நெநாஹ் என்பன அவர்களது பாரம்பரிய நாடகங்கள். ஆனால் நவீன வசதிகளுக்கிணைய அவற்றை அவர்கள் புதுப்பித்துப் போடும் போது உலகம் வியந்து பார்க்கிறது.

வழிமுறைகள் ஆயிரம் கறலாம். செய்பாடுகள் தான் முக்கியமானவை. பரத நடனம் ஆரம்பத்தில் இருந்து பயில்வது போல நாடகமும் அரங்கியலும் பயிலும் மாணாக்கருக்கு கூத்தை வரன்முறையாக ஆரம்பத்திலிருந்து பயிலும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படுவது இவற்றுள் ஒன்று. கூத்து என்பது வெறுமனே குதிப்பதோ, கத்திப் பாடுவதோ அல்ல. அது ஓர் அழிகியற்கலை. அதன் ஆடல் அழகை அதன் பாடல் அழகை நம் சிறார்கட்டு நாம் சொல்லித் தர வேண்டும். அந்த அழகுதான் இளைய ஜிவநதி ஞேர்காவூல்கள் ——————

தலைமுறையை அதன்பால் ஈர்க்கும். அவர்களை ஈர்க்க வைத்து விட்டால் உலகையும் அதன்பால் ஈர்த்து விடலாம்.

க.பரண்தூரன் -: தாங்கள் ஒரு நடிகராகவும் திகழ்ச்சிர்கள் என்ற வகையில் நாடகமொன்றில் பஸ்கேற்கும் நடிகருக்கு ஏற்படும் இடர்பாடுகள் பற்றி விளக்குவீர்களா?

சி.மெளன்குரு -: மேடையில் நடிக்கும் போது கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி நடித்துப் பார்த்தால் தான் தெரியும். பார்க்கவ்யாளருடன் ஊடாடி அவர்களை உணர்வுமயப்படுத்தி அதனால் நாம் உணர்வுமயமாகி நிற்கும் அற்புத கணங்கள் அவை. இடர்பாடு எப்போது ஏற்படுமெனில் நம்மோடு மற்ற நடிகர் வார்த்தை களாலோ, உடல்மொழியாலோ முறையான தொடர்பு ஏற்படுத்தாதபோது அது பெரும் இடர்பாடாக இருக்கும். வெள்ளம் போல் பொங்கி வரும் உணர்வுகள் அடங்கி ஒரு செயற்கை நிலைக்கு மனம் வந்து விடும். பெரும் அலுப்பும் வந்து விடும்.

க.பரண்தூரன் -: மெளன்குருவின் நாடக பலம் அவரது ஆட்டத்திற்கு எனப் பேரா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகிறார். இது பற்றித் தங்கள் கருத்து...

சி.மெளன்குரு -: ஆட்டத்தை நடிப்பாக்கும் தீரனை எனக்குள் வளரச் செய்தவர் பேரா. சிவத்தம்பிதான். இராவணேசனின் உதவி நெறியாளராக அவர் இருந்து எமக்கு நடிப்புப் பயிற்சி தந்தார். அந்தப் பயிற்சி எனக்குக் கந்தன் கருணையில் நன்கு கை கொடுத்தது. பக்தாரின் போராட்டம் கந்தனின் ஆட்டமாகிவிட்டது என்று பத்தண்ணா கூட அது பற்றி தாசீசியல் எழுதிய இரை மீட்டவீர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பேராசிரியரின் கருத்து அது. ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்திரமாகக் கருத்துக் கூற உரிமையுண்டானே.

க.பரண்தூரன் -: இன்று பல்கலைக்கழகங்கள் மத்தியில் ஊமம் நாடகத் தயாரிப்புகள் அதிகமாக உள்ளன. இது ஆக்கட்டுரவுமாக உள்ளதா?

சி.மெளன்குரு -: ஊமம் நாடகத்தின் ஒரு பகுதியே தவிர அதுவே நாடகமாகி விடாது. இவை காளான்கள் போல வேகமாக வளரும் அளவு வேகமாக அழிந்தும் விடும். ஊமம் ஒரு தீற்று அவ்வளவே.

க.பரண்தூரன் -: பிரயோக அரங்கின் வளர்ச்சி பற்றியும் அதன் பயன்பாடுகள் பற்றியும் குறிப்பிடுக்கள்.

சி.மெளன்குரு -: நாடகம் என்பது ஒரு கலை வடிவம். இதற்கு ஒரு நீண்ட கால வரலாறுண்டு. நாடகம் மனிதரை மகிழ்விக்க, யோசிக்க வைத்திருக்கிறது. அவ்வகையில் நாடகத்திற்குள் ஒரு பிரயோக அரங்கின் தன்மையுமண்டு. நாடகத்தை அறிவுட்டறுக்குப் பயன்படுத்திய பேட்டல் பிரஸ்டெட்க் கூட ஒரு வகையில் நாம் ஜிவந்தி ஞேர்காணல்கள்

பிரயோக அரங்கியலாளர் எனலாம். இவர்கள் அனைவரும் நாடகத்தின் தன்மை கெடாமல் பிரயோக அரங்க கேற்றினார்கள். இன்றைய பிரயோக அரங்கு அவ்வாறில்லை. பின்நவீனத்துவம், பின் காலனியம், பெண்ணியம், தலித்தியம் என்ற நவீன இயல்களின் வருகை மறபு வழி அம்சங்கள் சிலைதை அசைத்து விட்டன. நியம அரங்கு அதற்கு விதிவிலக்காகுமா? பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், சிறைச்சாலைக் கைத்திகள், மன நோயர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் என்று உதவி தேவைப்படுவோரை இனம் கண்டு பிரயோக அரங்கு இன்று செயற்படுகிறது. பிரயோக அரங்கியலாளர் சமூக அக்கறையும் பொறுப்புணர்வும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் மீது எனக்கு மிகுந்த மரியாதையுமுண்டு. எனினும் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் ஆக்கஞகளுக்கிணைய ஆடும் பொறுப்பற்றவர்கள் சிலரைக் காணும் போது பெரு வெறுப்பும் ஏற்படுகிறது.

க.பரண்தரன் -: உங்களது நாடகங்கட்கான பார்வையாளர்களின் எதிர்விளை பற்றிக் கூறுங்கள்.

சி.மெனனகுரு -: கடந்த 45 வருடங்களாக நாடக உலகுடன் எனக்குத் தொடர்புண்டு. எனது நாடகப் பிரவேசம் என்னுடைய 5வது வயதில் ஆரம்ப பாடசாலையில் ஆரம்பமானது. 20 வயது வரை இடை நிலைப் பாடசாலையில், 25 வயது வரை பல்கலைக்கழகத்தில் 40 வயது வரை மக்கள் மத்தியில், 40 வயதுக்குப் பின்னர் நான் நடிப்பதை விட நாடகங்களை நெறியாளர்கை செய்யத் தொடர்களிலிட்டேன். கூட்டு மொத்தமாக பார்த்தால் எனது நாடகத்தின் பார்வையாளர்கள் பாடசாலை மாணாக்கர், பல்கலைக்கழக மாணாக்கர், பொதுமக்கள் என விரியும். யாழிப்பாணத்தில் புதியதொரு வீட்டையும், சங்காரத்தையும் மிகமிகச் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்றோம். அவர்கள் மத்தியிதர வர்க்கத்தினர்கள். இவர்கள் அனைவரதும் எதிர் விளைகளை மீள நினைத்துப் பார்க்கிறேன். நம்பிக்கையும், மகிழ்ச்சியும் வருகிறது. எனது நாடகங்கள் பெரும்பாலும் ஆடல் பாடல் சார்ந்தவை. ஒழுங்கானவை. செய்நேர்த்தி அதினுண்டு என்பர். அந்த நேர்த்திக்காக நான் நிறையப்பாடுபடுவேன். நேர்த்தி வரும் வரை மற்றவர்களையும் உழைக்கப்பண்ணுவேன். இதனால் எனது நாடகங்கள் மக்களுக்கு அறிவை மாத்திரமல்ல, மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியிருக்குமென்றே நினைக்கிறேன். அவர்களின் எதிர் விளைகள் மகிழ்வ தருபவை.

க.பரண்தரன் -: கூத்துக்களின் நவீனமயப்பாட்டால் உருவாகும் தயாரிப்புக்களின் தேவை உண்டா? அல்லது கூத்துக்களை அப்படியே கிராமத்தின் பொக்கிலைமாக இருக்க விடுவது அவசியமா? அல்லது கூத்து வடிவில் பழைய கதைகளை புதிய பார்வையில் (சாதி வேறுபாடு, பெண்ணாடமை, அரசியல்) படைப்பது பொருத்தமானதா? பார்வையில் பழைய கதைகளைப் பொறுத்து விடுவது விடுவது பழைய கதைகளைப் பொறுத்து விடுவது பழைய கதைகளைப் பொறுத்து விடுவது

சி.மென்னாகுரு -: நிறையக் கேள்விகளை அடுக்கடுக்காக கேட்கிறீர்கள். ஒரே வசனத்தில் விடை கூறுவதானால். தேவை உண்டு, இருக்க விடுவது அவசியம், புதிய பார்வையில் படைப்பது பொருத்தமானது

இது ஒவ்வொன்றும் கூத்து பற்றியும் கலைபற்றியும் நாடகம் பற்றியும் அதில் ஈடுபடுவோரின் தத்துவச்சார்பு, அரசியல் சார்பு, சமூகச் சார்பு கொண்ட விடயங்களாகும். நாங்கள் இங்கு இவற்றைத்தான் செய்கிறோம். எமது பல்கலைக்கழக நாடக விழாக்களில் வெளியே வட்டக்களான் அமைத்து கிராமத்தின் பொக்கிளங்களை அப்படியே மாணவர்களுக்கு காண்பிக்கிறோம். அதனை ஆடும் கலைஞர்களை அண்ணாவிமாரைக் கொரவித்து மகிழ்கிறோம். அதே வேளை நவீனமயப்பாட்டிலும் எமக்கு நம்பிக்கையுண்டு. பழைய கலைகளை புதிய வடிவில் 1960களிலிருந்து அளித்து வருகிறோம். 2004 இல் மேடையேறிய இராவணேசன் யுத்தத்தை எதிர் கொண்ட வீரன் ஒருவனின் மன உணர்வுகளையும், போராட்டங்களையும் சித்திரிக்கும் ஒரு நாடகமாகும். 1969ல் மேடையேறிய சங்காரம் மனித குலத்தை பீடித்த சாதி, நிற, இன வர்க்க மதபேத அரக்கர்களை தொழிலாளர் தலைமையில் மக்களும் புத்திஜீவிகளும் இணைந்து தொழிற்பட்டுச் அவ்வரக்கர்களைச் சங்காரம் பண்ணும் நாடகமாகும்.

இவையெல்லாம் கூத்தின் அடியாக எழுந்த புதிய படைப்பு. கூத்தைக் கெடுக்கிறேன் என்ற குற்றச்சாட்டும் எனக்குண்டு. நான் கூத்தைக் கெடுக்கவும் இல்லை. கூத்தை வளர்க்கவும் இல்லை. கூத்தின் அடியாகப் புதிய வடிவங்களைத் தேடுகிறேன். அது ஒரு Creative Pleasure. படைப்பு மகிழ்ச்சி. அதைச் சிலரால் தான் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

க.பரண்தூரன் -: சடங்கின் அடியாகவே நாடகம் தோன்றியது எனப்படுகிறது. இது பற்றித் தாங்கள் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

சி.மென்னாகுரு -: இதுபற்றி மேற்கு நாடுகளில் நிறையவே ஆய்வுகள் நடந்துள்ளன. அண்மைக்காலமாக தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் தமிழ் நாடகங்களின் மூல வேர்களைச் சடங்குகளில் காணும் வகையில் குறிப்பிடத் தக்க சில ஆய்வுகள் வந்துள்ளன. பேரா. சிவத்தம்பியின் தமிழ் நாடக ஆய்வு இவற்றிற்கெல்லாம் முன்னோடி ஆய்வாகும்.

சடங்கு மனித வரலாற்றின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் உருவானதாகும். சடங்கிற்கு முற்பட்ட வாழ்வும் மனித குலத்திற்கு இருந்துள்ளது. தான் கண்ட ஒரு மிருகத்தைச் செய்கை மூலம் மற்றவருக்குக் கூறும் போதே நடிப்புத் தோன்றி விடவில்லையா? எப்படி ஒரு மிருகத்தைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று புராதன மனிதர்கள் கூட்டாகச் செய்து பார்க்கையில் ஒரு நாடகம் தோன்றி விடவில்லையா? எனினும் சடங்குகள் தோன்றிய பின்னரே அதில் ஆடல் பாடல் அபிநியம் இசை ஓப்பனை பார்வையாளர் பங்கேற்பு என்பன அதிகம் இடம் பெற்றமையினால்

சடங்கிலிருந்து நாடகம் தோன்றியது என்பது பிரபல்யமாகி விட்டது. எனது மட்டக்களப்பு மரபுவழிநாடகம் புத்தக உருவில் வந்த போது தமது கோயிற் சடங்குகளை நாடகம் போல இருக்கிறது என்று சொன்னேன் என்று கோபப்பட்டு என்னை நீதிமன்றத்திற்கு இழுக்கக் கூட சிலர் நினைத்தமை இப்போது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. நாடகத்தின் தொட்டில் மாத்திரமன்று சிறபம், ஒவியம், கட்டடம் இசை, நடனம் எல்லாவற்றினதும் தொட்டில் சடங்குகள் தான். அதிலும் சமயச் சடங்குகள் தான். சமயச் சடங்குதான் எல்லோரையும் இணைக்கும் பெருவிழா.

க.பரணீதரன் -: தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு நீங்கள் கூற விரும்பும் ஆலோசனைகள் என்ன?

சி.மௌனகுரு -: தமிழ் நாடக்காரர்கள் கிணற்றுத் தவணைகளாக இருக்கக் கூடாது. நமது பாரம்பரியத்தில் ஆழமான பற்றுறுதியும், பிழப்பும் கொள்ளும் அதே வேண்டுள்ள வளர்ந்து விட்ட உலக நாடகப் போக்குகளையும் அதன் பரிமாணங்களையும் உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். மரபிலே காலான்றி புதியதை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் உலகத் தரத்துக்கு நாமும் ஏதும் செய்ய முடியும்.

குழுச் சண்டைகளையும் மற்றவர்களைக் குறை சொல்லிக் கொண்டே இருப்பதையும் விடுத்து அர்ப்பணிப்போடு செயற்பட வேண்டும்.

நாடகச் சாதிக்குள் எந்த வித பேதமும் இருக்கக் கூடாது. இத்தனைக்கும் மேலாக நாடகத்தைப் படித்து அறிவுதுடன் மேடையில் நிகழ்த்தவும் வேண்டும். நாடகம் பற்றிப் பேசும் ஆயிரம் அறிஞரை விட நாடகம் போடும் 5 கலைஞர்களை நான் அதிகம் மதிப்பேன். ஆனால் அந்த ஜந்து கலைஞர்களும் நான் மேற்சொன்ன நாடக அறிவு பெற்றவர்களாயிருக்க வேண்டும். இறுதியாகச் சொன்னால் நம் நாடகக் கலைஞர்கள்க்கு இருக்க வேண்டியவை

உழைப்பு, உழைப்பு, உழைப்பு.

அர்ப்பணம், அர்ப்பணம், அர்ப்பணம்.

* ----- *

சோ.பத்மநாதன்

சந்திப்பு - க.பரண்தரன்

க.பரண்தரன் : - ஈழத்து முத்து கவிஞர்களுள் ஒருவரான உங்களது படைப்புலகப் பிரவேசம் குறித்து சுருக்கமாகக் கூறுங்கள்.

சோ.பத்மநாதன் : - நினைத்துப் பார்க்கிறேன்; படைப்பு உந்தல் என்னுள் மாணவப் பருவத்திலேயே இருந்தது - அதுவும் கவிதைப் புனையலாம் என்ற நம்பிக்கை, பதினாறு வயதில் யாழி. இந்துக் கல்லூரி வெளியிட்ட 'இந்து இளைஞர்'னில் வெளிவந்த "யாழ்ப்பாணம்" என் முதற் படைப்பு 'சுடர்' மகேந்திரன் என்று பின்னாளில் பேர் பெற்ற முத்த மாணவர் வெளியிட்ட 'சுடரில்' வெளிவந்த பாரதி பற்றிய கவிதை, புதுமைலோலைன் ஆசிரியராகக் கொண்டு "வரதர்" வெளியிட்ட ஆளந்தன் பத்திரிகையில் சில கவிதைகள். நவரத்தினசாமி பாக்கு நீரிழையை நீந்திக் கடந்த சிலிர்ப்பில் புனைந்த கவிதையை "ஆளந்தன்" முதற் பக்கத்தில் வெளியிட்டுக் கொள்ளவித்தது. இவையெல்லாம் பதினாறு வயது முயற்சிகள். அடுத்த கட்டம் கொழும்புவாசியானபின் எழுதிய காலம், கைலாசபுதி தினகரன் ஆசிரியராக இருந்தார். 1959 - 1964 காலப்பகுதியில் தினகரனில் எழுதினேன்.

1968 - 1974 வரை கிழுக்கே - முதூர்த் தொகுதியில் - ஆசிரியப் பணி. எஸ். டி.சி.வநாயகம் தினபதி - சிந்தாமணி ஆசிரியராக இருந்தார். அப்பத்திரிகைகளில் நிறையவே எழுதினேன்.

1982 - 1990 வரை கவியரங்கக் காலம். கம்பன் கழகம் ஏற்பாடு செய்த கவியரங்குகளில் நிறையவே கவிபாடுகளேன். ஓரளவு நான் பிரபலமானது கவியரங்குகளால் தான்.

க.பரண்தரன் : - பத்திரிகை - சஞ்சிகைகள் தராத புகழைக் கவியரங்கு தந்ததென்கிறீர்களா? என்ன காரணம்?

சோ.பத்மநாதன் : - கவிதை படிப்பவர்கள் குறைவு என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆளால் கவிதையை எல்லோரும் விரும்பிக் கேட்பர். கவியரங்கில் என்னுடைய அளிக்கை முறை கேட்போரரக் கட்டிப் போடுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். அது போர்க் காலம் - அதுவும் ஒரு காரணம்.

க.பரண்துரன் :- கவிதையின் முக்கிய கூறுகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுவங்கள்...

சோ.பத்மநாதன் :- உருவமா, உள்ளடக்கமா? என்பது மிகப் பழைய விவாதம். ஆனால் அது இன்றும் valid. சொல்லவரும் செய்தி முதன்மை பெறுவது நியாயம். ஆனால் உருவத்தில் - அதாவது எப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று வாதிட முடியுமா? உணவு படைப்பதில்; decoration உண்டே? அதுதான் உருவம். அதுபற்றித் தான் அணியிலக்கணம் பேசுகிறது. எல்லா அணிகளையும் இந்நாளைய (மேலை) விமர்சகர்கள் உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு என்ற நான்கினுள் அடக்குகின்றனர். பேரரிஞர் ச்சிதானந்தன் எல்லாம் உவமைக்குள் அடக்கம் என்பார்.

அடுத்தது உள்ளடக்கம் - பாடுபொருள். எது பற்றி எழுதுவது என்பது ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்குள் பிரச்சினை. எழுத்தாளன் - ஏன் எந்தக் கலைஞரும் - தன் புலன்களைக் கூர்மையாக வைத்திருக்க வேண்டும். அதாவது நூண்ணிய உணர்திறன் உடையவனாக இருக்க வேண்டும். தன்னைச் சுற்றி நடப்பதை, தான் காண்பதை, கேட்பதை, உணர்வதைப் படைப்பாக்க வேண்டும். தன் மனத்தைத் தொட்ட, உருக்கிய, உலுப்பிய, நெருடிய அல்லது தாக்கிய ஒன்று தான் படைப்பாளிக்கு வித்து.

“இரு மின்னர் பொறி தோன்றினால் - அதை

உரசிக் கொள் கலை ஞானம் தரிசிக்கலாம்!”

க.பரண்துரன் :- ‘கவிதையின் மொழி’ எவ்வாறிருக்க வேண்டும்?

சோ.பத்மநாதன் :- மொழி - சொல் - சக்தியுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

“நல்லியற் கவிஞர் நாவிற் பொருள் குறித்தமர்ந்த நாமச் சொல்...” என்பாள் கம்பன்.

“மந்திரம் போல் வேணுமா வார்த்தை” என்பாள் பாரதி “In the beginning was the Word” என்று யோவானுடைய நற்செய்தி தொடங்குகிறது. ஒரு சாதாரண சொல் கூட கவிதையில் - அது இருக்கும் இடத்தைப் பொறுத்து - ஆற்றல் மிக்கதாகி விடுகிறது. ஒன்றைச் சொல்லியாகவேண்டும்: “சொல்” என்று நான் குறிப்பது செல்வியற் சொல்லையல்ல. நாட்டுப்புற மக்களிடையே பயினும் சொற்கள் கூட ஆற்றல் பெற்றுத் தியறிக் கொண்டு வரும்:

“உன்னால் அது முடியும் என்கிறதோ உண்மை தான்

கொம்மா விடாவே!” என்று பாடும் மஹாகவி, அதே முச்சில்

“ஆழிக் குழுறல், அலைகின்ற மென்காற்றுப்

பேசும் மொழிகள், பெரிய உலகழியும்

ஊழிக் கதறல், உருண்டு சில கல் மீது

வீழும் அருவி மிழற்றும் மழலை...”

என்று செவ்வியல் கவி சொல்வார். ஆக ஒவ்வொரு கவிஞரும் தனக்கு வாலாயமான ஒரு மொழியை எடுத்தானவான். ஒரே கவிஞர் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப வெவ்வேறு ‘மொழி’களைப் பயன்படுத்தலும் உண்டு.

ஜெநுதி நேர்காணல்கள்

க.பரண்தூரன் :- இன்றைய கவிதைகள் பலவற்றில் 'பாடுபொருள்' எதுவென விளங்கிக் கொள்ள முடியாமலிருக்கின்றதே. அது பற்றிய உர்க்கள் கருத்து என்ன?

சோ.பத்மநாதன் :- இன்றைய புதுக்கவிதை இருண்மையில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது. புதிர்கள் - நொடிகள் ஆக எழுதிக் குவிக்கிறார்கள். பாரதி சொன்னான் "நீ எழுதுவதை ஆங்கிலம் படிக்காத நாட்டுப்புறத்தவர் நானு பேரரக் கூப்பிட்டுப் படித்துக் காட்டு. அவர்களுக்குப் புரிந்தால் சரி!" என்று. சிலர் எழுதுவது படித்தவர்களுக்கே புரியவில்லை.

க.பரண்தூரன் :- புதிய கவிதை படைப்பவர்களுக்கு மரபுக் கவிதை குறித்த பரிச்சயம் அவசியம் என்று நினைக்கிறீர்களா?

சோ.பத்மநாதன் :- நிச்சயமாக. புதுக்கவிதையில் உச்சங்களைத் தொட்டவர்கள் எல்லோரும் முதலில் மரபுக் கவிதை எழுதியவர்கள் தாம். தமிழ்க் கவிதைக்கே இயல் பான ஒசை உணர்வு இருந்தால், படைப்பு முயற்சி இனியதோர் அனுபவமாகும். "புதுக் கவிதைக்கும் ஒசை உண்டு" என்று ஜீவந்தி கவிதைச் சிறப்பிதழில் நிறுவியிருக்கிறேன். மரபு புதுச் என்பதற்கு பிரச்சினை. புனையப்படும் கவிதை ஒரு வியப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். "Poetry should surprise by a fine excess" என்பான முநயவன். "பாட்டினைப் போல் ஆச்சரியம் பார் முழுதும் இல்லையடா!" என்கிறான் பாரதி. "அட, இது நமக்குத் தோன்றாது போயிற்றே!" என்று வாசகன் நினைக்க வேண்டும்.

"தீணம் வந்து போடும்

தனக்குள்ள காதலைக்

கரையிடம் அலை

சொல்லவேயில்லை

ஒரு நாளாவது

சொல்லும் என்று தான்

கரை இன்னும் எழுந்து

செல்லவே இல்லை"

வாளையில் ஒரு நாள் இதைக் கேட்டுச் சொக்கிப் போனேன். பதின்மூன்று ஆண்டு காத்திருந்த பின், போன மாதம் இது கிடைத்தது. இவ்வளவு காலமும் என் நினைவில் இக்கவிதையைப் பேணி வைத்தது எது? தற்புதுமை - originality.

க.பரண்தூரன் :- இன்றைய ஈழத்துக் கவிதைகளில் 'பெண்களின் உடலை எழுதுதல்' ஆரோக்கியமாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றதா?

சோ.பத்மநாதன் :- பெண் உடல் எல்லாக் காலத்தும் கவிஞர்களின் ஆராதனைக் குரியதாக இருந்து வந்துள்ளது. இவ்வாராதனையை நமக்குப் பரிச்சயமான எல்லைக்கு அப்பால் சிலர் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்; அருணகிரியார், சுப்பிர தீபக் கவிராயர் முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். சமய நூலாகிய கந்த புராணத்தில் வருஞ் சில வர்ணனைகள் என்னை முகம் சூழிக்க வைத்திருக்கின்றன. குட்டி ரேவதி முதலிய பெண் னியவாதிகள் புதுமையான கலகமொன்று செய்கிறார்கள்.

பெண் ஆட்டலைத் தாங்களே அப்பட்டமாக - ஆண்கள் சங்கடப்படும்படி - எழுதுகிறார்கள். கலைக் கண் கொண்டு பார்க்கும்போது நிர்வாணம் அருவருப்புத் தருவதில்லை. தமிழ்ச் சினிமாவின் கதையே வேறு! அது சீரழிவு! ஈழத்து இலக்கியத்தில் இது ஆரோக்கியமாகவே இருக்கிறது.

க.பரணீதரன் : - கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்க்கும்போது எழுக்குஷய இடர்பாடுகள் சிலவற்றைக் கூறுகின்றன.

சோ.பத்மநாதன் : - மொழிபெயர்ப்பு - அதுவும் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு - ஒரு சவால். கவிதையின் உயிர் மொழிபெயர்ப்பில் இழக்கப்படும் அபாயம் உண்டு. மூலமொழியின் மரபு ஒன்றுகிலைக்கு மொழியின் மரபு பிறிதொன்று. இவ்விரண்டுக்கும் இடையே கயிற்றில் நடக்கவேண்டும். பொதுப் பண்பாட்டுக்குள் இரண்டும் அமையுமாயின் வெற்றி வாய்ப்பு அதிகம். ஆபிரிக்கக் கவிதையைத் தமிழாக்கம் செய்யும் போது இரண்டு பண்பாட்டுக்குமிடையிலுள்ள பொதுமையைக் கருத்திற் கொண்டேன். சிங்களக் கவிதையைத் தமிழாக்கம் செய்வது எளிதாய் இருந்தது - அகண்ட இந்தியப் பண்பாட்டுக்குள் இரண்டும் வருவதால், உண்மையில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு ஒரு மறுபடைப்பாகும் - Transcreation. சில வேளைகளில் - மிகச் சில வேளைகளில் - மொழிபெயர்ப்பு மூலத்தை விஞ்சுவதுண்டு - கம்பன் செய்து போல.

க.பரணீதரன் : - கவிதைத் துறையில் புதிதாகக் காலடி எடுத்து வைத்த சிலர் கவிதையின் உச்சங்களைப் பற்றிய புரிதலின்றி, தம்மையும் வாழ விடுகிறார்களின்னலை என்று முத்த படைப்பாளிகள் சிலரை தமது கவிதைகளில் சாடுகின்றமை வரவேற்கத் தக்கதா?

சோ.பத்மநாதன் : - இரங்கத்தக்கது இந்த நிலைமை. இளங்கவிஞர்கள்பால் பரிவுடையவன் நான். பலர் கவிதைகளைச் செப்பனிட்டுத் தந்திருக்கிறேன். பலரை முன்னுரை எழுதி ஊக்குவித்திருக்கிறேன். ஆளால் அவர்கள் மற்றைய கவிஞர்களின் படைப்புக்களைப் படிப்பதில்லை. பாரதியையாவது முழுக்கப் படித்திருப்பார்களா என்பது சந்தேகம். சட்டியிலிருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும்? எந்தக் கல்லூரியும் பயிற்சியின்றி வளர்ந்ததில்லை.

க.பரணீதரன் : - 'பத்து பதினெட்டு கவிதைகளை எழுதிவிட்டால் உடனே ஒரு கவிதை நூலை வெளியிட்டு விடலாம்' என்று கருதும் இன்றைய போக்கு பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்? இப்போக்கு இளம் தலைமுறையை வளர்த்து விடுவதாக அமையுமா?

சோ.பத்மநாதன் : - தன் படைப்பைப் பல தடவை திருத்தி எழுதத் தயங்கக்கூடாது. வெறியிங்வே தன் நூலை 22 தடவை திருத்தி எழுதினானாம். செம்மையை நோக்கிச் சிறைக விரிப்பது தான் சிறுஷ்டி. செதுக்கச் செதுக்கச் சிறை அழகு பெறும். நூல் வெளியிடுவதில் அவசரம் கூடாது. விரைந்து நூல் வெளியிடுவோரை "சர்ப்ப, சர்ப்ப" என்று பண்டிதமணி பகிடி பண்ணுகிறார்.

* ----- *

சௌங்கை ஆட்டியான்

சந்திப்பு - சி.விமலன்

சிவிமலன் - : உங்களுக்குள் ஒரு படைப்பாளி உருவெடுத்ததை நீங்கள் எந்தக் காலப்பகுதியில் உணர்ந்தீர்கள், அத்துடன் உங்களைச் சுயமதிப்பிட்டுக்கு உட்படுத்தி அதில் முன் னேற்றம் பெறுவதற்காக நீங்கள் எவ்வாறான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருக்கள் எனவும் கூறுமுடியுமா?

செங்கை ஆழியான் - : இக்கேள்வியின் முற்பகுதி சற்றுச் சிக்கலானது. நான் குழந்தையாக இருக்கும்போதே என் தாயார் பல்வேறு கதைகளை எனக்கு ஒவ்வொரு நாளும் கூறுவார். எட்டாம், ஒன்பதாம் வருப்புக்கள் படிக்கும்போது எனது தாய்மாமன் அருளாம்பலம் பூராண இதிகாசக் கதைகளைச் சுலவேயோடு எடுத்துரைப் பார். இந்த அனுபவம் அனைவருக்கும் உரியது தான். ஆகவே சிறு வயதிலிருந்தே கதை கேட்கும் ஆவல் என்னுள் உருவானது. பாடசாலை நாட்களில் அதிர்வடிவசமாக எங்களுக்குக் கிடைத்த ஆசிரியர்கள் இலக்கிய ஆர்வம் கொண்டவர்களாக அமைந்தனர். ஏரம்பலுர்த்தி மிக முக்கியமானவர். ஈழத்துறைவன் என்ற புனைபெயரில் அறியப்பட்டவர். மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் சங்கத்தை வரதரோடு ஆரம்பிப்பதில் ஆரம்பத்தில் முக்கியம் வகித்தவர். அவர் வகுப்பிலேயே ஒரு நூலுக்குத் தூரம்பித்து நல்ல இலக்கிய நூல்களை எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வந்தார். கம்யுனிஸ்ட் கார்த்திகேஸன் எங்களுக்கு ஆசிரியராகக் கிடைத்தார். அவரிடமிருந்து சமூக அமைப்பியலைப் புரிந்துகொண்டேன். இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்ட ஓர் இலக்கியக் கூட்டம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் அன்றிருந்தது. கவிஞர் சோ.பத்மநாதன், து.வெத்திவிளக்கம், செம்பியன் சௌல்வன், அங்கையன் கயிலாசநாதன், முனியப் பதாசன் என அப்படியல் நீஞும். எனது அன்னர் புதுமைலோலன் அக்காலத்தில் சிறுகதை எழுத்தாளராக விளங்கினார். அவர் வாங்கிப் படிக்காத சுஞ்சிகைகளே இல்லை எனலாம். இவை அனைத்தும் என்னுள் ஆழப்பதின்து ஒரு படைப்பாளியாக என்னை உருவாக்கியதாக நினைக்கின்றேன். நிறைய எழுதினேன். இராஜ அரிய ரெத்தினம், சிற்பி போன்ற படைப்பாளிகளும் சுஞ்சிகை ஆசிரியர்களும் எனது எழுத்துக்களுக்குச் சரியான தமமைத்துத் தந்தனர். எனது எழுத்துக்களை நானே சுயமதிப்பீடு செய்ய முற்பட்ட காலம் வீரகேசரியின் பரிசு நாவலான காட்டாறு வெளி வந்த காலமாகும். நான் எழுதிய நாவல்களில் அற்புதமாகவும் தனித்துவமான தாகவும் அது அமைந்ததை உணர்ந்தேன். என் மனதில் ஆழப்பதின்த காயங்களை அந்த நாவல் இறக்கி வைத்தது. நானும் எனது நாவல்களும் ஒரு சுயமதிப்பீடு தான். சிறுகதைகளில் நான் மல்லிகையில் எழுதிய 'செருப்பு' என்னைச் சிற்றிக்க வைத்தது. **இவாசி நேர்காண்ணல்கள்**

சுயமதிப்பீடு செய்ய வைத்தது. எவருமே சிந்திக்காத எழுதாத கோணமும் பார்வையும் அதில் விழுந்திருந்தன. இவை இரண்டும் என் இன்றைய படைப்புக்களில் திருப்பங்களை ஏற்படுத்தின. இவை இரண்டும் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இலக்கிய 'அங்கி டெண்ட்'கள் என்பேன். செங்கை ஆழியான் ஈழத்தின் தலைவரிற்கு புனரைதைப் படைப்பாளி என்ற இலக்கிய ஆணவும் அல்லது தலைக்கனம் எனக்குண்டு.

சிவிமலன் - : இதுவரை சுமார் எத்தனை சிறுக்கதைகள், நாவல்கள், குறுநாவல்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் எழுதியிருப்பீர்கள்? மேலும் அவை எத்தனை தொகுப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளன?

செங்கை ஆழியான் - : என்னிக்கைகளைச் சரிவர நினைவிலெடுத்துக் கூறுவது தற்போது சிரமம். சுமார் 160 சிறுக்கதைகள் வரையில் எழுதியிருப்பேன். அவை 'இதயமே அமைதிகளான்', 'யாழ்ப்பான்தது இராத்திரிகள்', 'இரவு நேரப் பயணிகள்', 'கூடில்லாத நத்தைகளும் ஓடில்லாத ஆஸைகளும்', 'ஞந்தி இருக்க ஒரு குடிநிலம்' என்ற ஜந்து சிறுக்கதைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இன்னுமொரு தொகுதிக்குரிய சிறுக்கதைகள் உள்ளன. 35 நாவல்கள் வரையில் எழுதியிருப்பேன். 15 குறுநாவல்கள் வரையில் எழுதியுள்ளேன். நான்கு நாவல்கள், ஒரு குறுநாவல் தொகுதி என்பன தமிழகத்தில் வெளிவந்துள்ளன. ஏனையவை ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ளன. மூன்று நாவல்கள் வரை அச்சுருவில் வெளிவரவேண்டும். கட்டுரைகள் பல துறைகளிலும் எழுதியுள்ளேன். என்னைப் போல சமகால ஏரியும் பிரச்சினைகளாத் தம் படைப்புகளில் பதித்தவர்கள் மிகக் குறைவு என்பேன். சமூகவியல் ஆவணங்களாகவும், வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் என் புனரைதைகள் அமைந்துள்ளன. புனரைதை சார்ந்த தொகுப்புக்களாக 40 உம், அவை சாராத தொகுப்புக்களாக 40 உம் வெளிவந்துள்ளன. இந்த என்னிக்கையைக்கொண்டு சொங்கை ஆழியான் நிறைய எழுதுகிறார் எனக் கூறுகிறார்கள். தமிழக எழுத்தாளர்களுடன் ஒப்பிடும் போது நான் ஒன்றும் பெரிதாக எழுதிக் குவித்துவிடவில்லை. என்னால் எழுதாமலோ படிக்காமலோ இருக்கமுடியாது. கிணறு கிறைக்க இறைக்கத் தான் ஊறும். கற்பனை வறட்சியும் கால பயறும் பல எழுத்தாளர்களது பேளாக்களை மூடி வைத்துள்ளன. அதற்கு நான் என்ன செய்வது?

சிவிமலன் - : உங்களது கருத்துக்களை சமூகச் செய்திகளாக சொல்வதற்கு நகைச்சவை, வரலாறு, சமூகம், அரசியல் மற்றும் நியோ ஜேர்னலிசம் என்ற சுவக்கான நாவல்களைப் பயன்படுத்துவதாக "நானும் எனது நாவல்களும்" நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். ஜனரஞ்சக் எழுத்தாளர் என்ற வகையில் மேற்போன்றவற்றில் எந்த நாவல் வகையை எழுத அதிகம் நீங்கள் விரும்புவீர்கள்?

செங்கை ஆழியான் - : ஜனரஞ்சக் எழுத்து என்று ஈழத்தில் ஒருவகைப் படைப்புகளும் அதிகமில்லை. வாசகர்களின் மலினமான உணர்வுகளுக்குத் தீவிபோடுகின்ற கிணகிணுப்புப் படைப்புகள் தாம் ஜனரஞ்சக் எழுத்துக்கள். ஆரம்பத்தில் மார்க்கிய எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை உயர்த்த எண்ணிய ஒரு சிலர் அவற்றை ஜெவந்தி நேர்காணல்கள் —————— 23

முற்போக்கு எழுத்துக்கள் எனச் 'சீல்' குத்தினர். ஏனையவர்களின் எழுத்துக்களை அவற்றைப் படிக்காமலேயே (இது வலுமுக்கியமானது.) முற்போக்கு அல்லாதவை என்றும் ஜனரஞ்சகமானவை என்றும் முத்திரை பதித்தனர். இது இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட ஆரம்ப தூர்திர் ஒட்டம். ஒருவருடைய எழுத்துக்களை விமர்சிக்க விழைபவர்கள் முதலில் அந்த எழுத்துக்களைப் பொறுமையோடு வாசிக்கவேண்டும். எனக்கு அந்தத் தகுதி இருக்கின்றது. எழுத்தில் வெளிவிந்த 500இற்கு மேற்பட்ட சிறுகதைக்களையும் 400இற்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் பொறுப்போடு வாசித்து உள்வாங்கியவன். ஒவ்வொரு படைப்பையும் ஒவ்வொரு படைப்பாளியையும் குறித்து என்னால் கருத்துச் சொல்லமுடியும். ஜனரஞ்சக எழுத்து என்பதற்கு இன்னொரு கருத்தும் உள்ளது. அதிக வாசகர்களைச் சென்றுடையும் படைப்புக்கள் என்பது. அவ்வகையில் எண்ணிக்கையில் அதிக வாசகப் பரப்பினை எழுத்தில் சொங்கக ஆழியான் கொண்டுள்ளான். இலக்கியம் வாசிக்கப்படவேண்டும் என்று நம்புவன் நான். ஒரு சிறுருக்காக இலக்கியம் படைக்கப்படுவதில்லை. நாவல் வகை என்பது நாவலின் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்து அமையும். எந்த வடிவத்தில் சொன்னால் சிறப்பு என்பதை முதலிலேயே நான் முடிவுசெய்துவிடுவேன். கடல் கோட்டை ஒரு புனைகதை சாரா நாவல் என்றால் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா?

சி.விமலன் - : பொதுவாக சரித்திர நாவல்கள் குறித்துப் பல விமர்சனங்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறியிருள்ள நிலையில் உங்களது முதல் வரலாற்று நாவலான நந்திக் கடலுக்கும் பிற்பட நீங்கள் எழுதிய கடற்கோட்டை, கந்தவேள் கோட்டம், குவேளி, ஸழாஜா எல்லாளன் போன்றவற்றிற்கும் இடையில் எவ்வாறான வேறுபாடுகளை நீங்கள் உணருகிறீர்கள்?

சௌங்க ஆழியான் - : எந்தையும் தாயும் குலாவி மகிழ்ந்த இந்த மன்னின் பழைய கதையை அறிகின்ற ஆவல் எப்பவும் நிறைவுள்ளது. வரலாற்று நாவல்களை விரும்பிப் படிக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிக அதிகம். சமகால யதார்த்த நாவல்களிலும் பார்க்க நாங்கள் அனுபவிக்காது. சந்திக்காத சம்பவங்களையும் பாத்திரங்களையும் கதைகளில் சந்திக்க விரும்புகின்ற ஆவல் நிரம்பவள்ளது. ஹரிபொட்டர் போன்ற மாயாஜாலக் கதைகள் உலகில் மீண்டும் வாசகர்களைப் பரப்ரக்க வைத்து வருகின்றன. 'கல்கி' சரித்திரக் கதைகளின் முதன்மையைத் தமிழ் வாசகர்களிடையே பரப்பினார். கல்கியின் பொன்னியின் செல்வன் ஒரு 'கதாவியம்' ஆகும். கல்கியின் வாசகர் எண்ணிக்கையை ஜீரணிக்குழியாதவர்கள் அவரின் எழுத்துக்களை ஜனரஞ்சகமானவை என்றனர். அவரைப் பின்பற்றி தமிழில் சரித்திர நாவல் எழுதுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருந்தது. இன்று அவர்களைப் போன்று சரித்திரக் கதைகள் எழுதுபவர் தமிழில் அருகியே விட்டனர். சரித்திரக் கதைகள் எழுதுவது இலக்கியத் தீட்டு என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டுவிட்டது போல விருக்கிறது. இந்நிலையை உருவாக்கியிவர்களில் இலக்கிய விமர்சகர்களின் பங்கு கணிசமானது. சரித்திர நாவல்கள் தலையணை நாவல்கள் என்று ஒரேயுடியாக ஒதுக்கி வைத்தனர். இலக்கியம் என்பது அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் உணர்வுகளைப் பேசி அவர்களின் விடிவுக்கானது என்று கருத்து நிலைக்காட்டப்பட்டு ஜிவந்தி நேர்காணல்கள் —————— 24

இவ்வாறான கருத்தினை முன்வைத்துள்ளனர். வரலாற்று நாவல்களில் கூட அவ்வாறான கருத்து நிலைகளை முன்வைக்கமுடியும் என அன்மையில் சில எழுத்தாளர்கள் காட்டியுள்ளனர். சரித்திர நாவல்கள் நவீன இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்று. வாசகர்களின் ரசனையை வளர்ப்பதுடன் சிந்திக்கவும் வைக்கின்றது. அரசு குடும்பங்களின் மகோன்னதங்களைக் கூறுவது மட்டும் சரித்திர நாவல்களால்ல. பழைய கால சமூகத்தைக் கண்முன் நிறுத்துவதும் அதன் பணியாகும். நந்திக் கடல் என் ஆரம்ப கால முதிர்ரா இளமைக் கனவுகளின் விளைவு. அதன்பின்னர் நான் எழுதிய கந்தவேள் கோட்டம், கடல் கோட்டை, குடேவனி, ஈழராஜா எல்லாளர் என்பன நம்மைச் சீர்தூக்கி மதிப்பிடும் நாவல்கள். நாம் வந்த பாதையை திருப்பிப் பார்ப்பதோடு எதிர்காலத்துக்கு நம்பிக்கையான தடத்தைக் காட்டுவன. பாவம் விமர்சகர்கள், சரித்திர நாவல்கள் பற்றி என்ன தான் கூறினாலும் அதற்குரிய இலக்கியவிடத்தை அழித்துவிடமுடியாது.

சிவிமலன் -: கலாநிதி நாசப்பிரமணியன் அவர்கள் தான் எழுதிய “ஸமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்” நூலில் தங்களது “பிரளயம்” நாவலில் வரும் மகாலிங்கத்தை நெஞ்சை விட்டகலாத பாத்திரம் எனச் சுட்டிக்காட்டியிருந்த அதே சமயம், தனிமனித தியாகங்கள் மூலம் சமுதாய மாற்றத்தை எதிர் பார்க்கமுடியுமா என்றொரு கேள்வியையும் முன்வைத்துள்ளார். இது சாத்தியமானதா, இது தொடர்பாக நீங்கள் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

செங்கை ஆழியான் -: நான் பிரளயம், அக்கினி, காட்டாறு போன்ற சாதிய நாவல்களை எழுதியுள்ளேன். காட்டாறு சாதிய நாவலா என நீங்கள் கேட்பிர்கள். நீரவேவியில் ஆதிக்கச் சாதியினரின் இரவல் துண்டுக் காணியில் வாழ்ந்த தலித் சண்முகம் தனக்கென ஒரு காணியைச் செட்டிக்குளத்தில் தேடிக்கொள்கிறான். கல்வி உயர்வாலும் தொழில் மாற்றத்தாலும் சாதியத்தின் கொடுமை குறைவடையும் என்பதைன் என் நாவல்களில் சுட்டியுள்ளேன். ஈழச் சமூகத்தில் அவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. யுகப் புரட்சி ஒன்று வெடித்து சமூக மாற்றம் ஸமுத்தில் ஏற்படும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஆதிக்கச் சாதியினரின் மனிதாபிமானமற்ற சிலர், தலைக்களின் மனங்களில் ஏற்படுத்தியிருந்த இரண் காயங்கள் அவ்வாறான ஒரு யுகப் புரட்சியை இற்றைக்கு இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் எதிர்பார்த்தனர். அவர்களின் படைப்புகளிலும் அவ்வாறான கருத்துக்கள் இடம் பிடித்துள்ளன. நிலமானிய சமூகத்திலும் ரூசியாவிலும் சீனாவிலும் இருந்தமாதிரி வர்க்க மரங்பாடுகள், இந்தியாவில் இருப்பது போன்ற சாதியக் கொடுமைகள் ஈழத்தில் இல்லை. ஆதலால் எனது சாதிய நாவல்கள் யதார்த்தமான தன்மைகளைப் பேசின. தனிமனித மன மாற்றங்களைப் பேசின. நடந்தவற்றையே கூறின மகாலிங்கம் அவ்வாறான பாத்திரம். அது அவ்வாறு தான் நடந்துகொள்ளும் தலித் பெண்களை அல்லது சாதிய மட்டத்தில் குறைந்தவற்களாக எம் சமூகம் கணித்த பெண்களை வாழ்க்கைத் துணைகளாகக்கொண்ட பிராமணர் உட்பட ஆதிக்கச் சாதியினர், மறுதலையாக ஆதிக்கச் சாதியினரின் பெண்களை மணம் முடித்த தலித் ஆண்கள் இன்று ஈழம் உட்பட பூமிப் பந்தெங்கும் உள்ளனர். அங்கெல்லாம் தனி மனித உணர்வுகள் தாம் தீவந்தி நேர்காணல்கள் —————— 25

ஒரு வகையில் அவ்வாறு இனம் காட்டவேண்டியதென்பது அவசியமுமல்ல.

சி.விமலன் -: அன்மையில் “ஞானம்” வெளியிட்ட பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் பவளவிழா மலரில் “நவீன் இலக்கியத்தில் அவரின் விமர்சனப் பார்வை ஈழ்த்துப் படைப்பாளிகளுக்கு முகச் சுழிப்பை ஏற்படுத்தினா” என்று கூறியிருந்தீர்கள். ஒரு காலத்தில் கலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்ற மார்க்சிஸ்ட் விமர்சகர்கள் மார்க்சிய கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு எழுதிய எழுத்தாளர்களை, அவர்கள் படைத்தது இலக்கியமே இல்லை என்று ஒதுக்கிவிட்டதாக கூறும் குற்றச்சாட்டுக்களும் நிலவி வந்தது. அதற்கு ஒப்பானதாக இதனைக்கொள்ளலாமா? இது பற்றிச் சற்று விரிவாகக் கூறுங்கள்.

சௌங்க ஆழியான் -: மார்க்சிஸ்ட் விமர்சகர்கள் மார்க்சிய கருத்துக்களுக்கு அப்பாற்பட்டு எழுதிய எழுத்தாளர்களை அவர்கள் படைத்தது இலக்கியமே இல்லை என்று ஒதுக்கிவிடவில்லை. அவர்களின் கணிப்புக்கு அவை உட்படுத்தப்படவில்லை. இவர்கள் கணிக்காததால் அவை இலக்கியம் இல்லை என்றும் ஆகிவிடவில்லை. ஒரு காலத்தில் தூக்கிப் பிழித்த மார்க்சிஸ்ட் எழுத்தாளர்களை இன்று சிவத்தம்பியின் மீன்விமர்சன நிலை முகம் சுழிக்கவைத்துள்ளது. அதனைத் தான் நான் குறிப்பிட்டேன். நான் பவள விழா மலரில் எழுதியவற்றை மீண்டும் தருகின்றேன். “நவீன் இலக்கியத்தில் பேராசிரியரின் விமர்சனப் பார்வை ஈழ்த்துப் படைப்பாளிகளுக்கு (அதாவது மார்க்சிஸ்ட் படைப்பாளிகளுக்கு) முகச் சுழிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, ரகுநாதன் ஆகியோரை புனைக்கத் தீவிக்கியத்தின் உச்சங்களாகக் முயன்ற பேராசிரியர் இன்று டானியலை அவருடைய ‘கானல்’ நாவாவுடனும், ரகுநாதனை அவரின் ‘நிலவிலே பேசுவோம்’ சிறுக்கதையுடனும் மட்டுப்படுத்திவிட்டார். முத்த எழுத்தாளர் அகல்தியரின் படைப்புகளை அவை மார்க்சியப் பார்வை கொண்டனவாக இருந்தும் இலக்கிய வரம்பிற்குள் சேர்க்காது ஒதுக்கிவிட்டார். நாவலாசிரியர் கணேசனியக்ததின் ஆரம்ப நாவல்களான ‘நீண்ட பயணத்தையும்’, ‘செவ்வானத்தையும்’ ஏற்கும் பேராசிரியர் ஏனையனவை மறுவாசிப்பிற்குரியவை எனக் கணிப்பிட்டுள்ளார்”

சி.விமலன் -: நமது நாட்டு படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களை புத்தக வடிவில் வெளிக்கொண்டுவதற்கான வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் அரிதாகவே காணப்படுகின்ற நிலையில் உங்கள் சுயமுயற்சியில் தோற்றும் பெற்ற ‘கமலம்’ பதிப்பகம் பதிப்புத் துறையில் நிகழ்த்திய சாதனைகளாக எவற்றைக் கருதுகிறீர்கள்?

சௌங்க ஆழியான் -: மிக ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே பதிப்பகம் பற்றிய கனவு எனக்குண்டு. பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவனாக இருந்து ‘கதைப் பூங்கா’, ‘வின்னனும் மன்னும்’, ‘காலத்தின் குரல்கள்’ என்ற சிறுக்கதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டபோது ‘பல்கலை வெளியீடு’ என்ற பதிப்பகத்தை நிறுவியிருந்தேன். பின்னர் மகளின் பெயரால் ரேகா பதிப்பகம் என்றொரு பதிப்பகம் வைத்திருந்தேன். பின்னர் என் அதிர்ச்சிட மனைவியின் பெயரால் கமலம் பதிப்பகத்தை கொண்டுள்ளேன். என்னை ஜீவநுதி நேர்காணல்கள் —————— 26

பொறுத்தவரையில் பதிப்பகத் துறை எனக்கு சிரமமானதாகவோ நட்டத்தைத் தருவதாகவோ இல்லை. ஏனெனில் என் நாவலோ சிறுகதைத் தொகுதியோ வெளிவந்திருப்பதாகச் செய்தி பரவியதும் ஒரு மாதத்திற்குள் 300 பிரதிகள் வரை விற்பனையாகவிடும். முதலீடு வந்துவிடும். இன்று புத்தக பதிப்புத் தொழில் சாத்தியமானதாகவில்லை. விலை கொடுத்து வாங்கி நூல்களைப் படிப்பவர்களின் கவனக் கலைப்பான்களாக தொலைக்காட்சி வந்துவிட்டது. இல்லங்களில் 10 சதமாணவர்கள் கூட கதை நூல்களைப் படிப்பதாகத் தெரியவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக விற்பனையாளர்கள் இப்பொழுது ஒத்துபடி 40 சதவீதக் கழிவு கேட்கிறார்கள். 100 ரூபா புத்தகத்தை விற்க 40 ரூபா கேட்கிறார்கள். பதிப்பகங்கள் நடந்தமாதிரித் தான்.

சிவிமலன் :- யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவராக தற்போது விளங்கும் நீங்கள் அதன் செயற்றிட்டங்கள் குறித்தும் அதன் மூலம் வெளியிட்ட நூல்கள் குறித்தும் சற்று கூறுங்கள்?

சௌங்கலை ஆழியான் :- யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் மூலகர்த்தா ரசிகமணி கனக செந்திநாதன் ஆவார். அவரோடு யாழ்வாணன், செம்பியன் செல்வன், நான் இணைந்திருந்தோம். வரதர், சக்சிதானந்தன், ச.வே.சொக்கன், கே.வி.நுட்ராஜன், இ.நாகராஜன், கல்வயல் குமாரசாமி, காரை சுந்தரம்பிள்ளை, சிற்பி, குறமகள், கவிஞர் கந்தவனம், புத்தொளி சிவபாதம் என ஒரு எழுத்துகை ஜாம்பவான்கள் அதில் இருந்தனர், இருக்கின்றனர். இவர்களில் பலர் இன்றில்லை. அதனைக் கட்டிக்காக்கின்ற பணி என் தலைமீது சுமந்துள்ளது. அதன் தலைவராக இன்றுள்ளேன். யாழ். இலக்கிய வட்டம் ஈழத்து இலக்கிய உலகின் ஒரு வனுவான அமைப்பாகும். அதன் சாதனைகள் பல. அதனை வீறுகொண்ட இளம் எழுத்தாளர்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். இதற்காக ஆவன செய்து வருகின்றோம். நூல் வெளியீடுகளைப் பொறுத்தளவில் இதுவரை இலக்கிய வட்டம் 30இற்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியீட்டுள்ளது. கே.வி.நுட்ராஜனின் 'யாழ்ப்பானைக் கதைகளுடன் அது தன் பிரசரப் பணியை ஆரம்பித்தது. ச.வே.பின் 'மண் வாசனை', கனக செந்திநாதனின் 'வெண்சாங்கு', இ.நாகராஜனின் 'நிறைநிலா', யாழ்ப்பானைனின் 'அமரத்துவம்', செம்பியன் செல்வனின் 'அமைதியின் இறகுகள்', 'சர்ப்ப வியுகம்', சௌங்கலை ஆழியானின் 'மரணங்கள் மலிந்த பூமி' உட்பட சில நூல்கள், 'கவிஞர் ஜயாத்துரை கவிதைகள்', 'கந்தவனத்தின் கவிதைகள்' என்பன நினைவிலுள்ள சில நூல்கள், யாழ். இலக்கிய வட்டம் வெளியிட்டது. 'சுதந்திரன் சிறுகதைகள்' யாழ். இலக்கிய வட்டம் வெளியிட்ட பெரிய அளவிலான நூலாகும். 102 ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் 'சுதந்திரன் கதைகள்' இதிலடங்கியுள்ளது. ஈழத்தின் எழுத்தாளர்களின் நலனைப் பெறுகின்ற சங்கமாக இது விளங்கி வருகின்றது.

சி.விமலன் :- இலக்கிய வரலாற்றில் சிற்றிதழ் களின் பங்களிப்பு என்பது கணிசமானதொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் 'கலைச்செல்லி'யில் தொடங்கிய உங்கள் எழுத்துப் பயணம் இன்று 'மல்லிகை', 'ஞானம்' வரை தொடர்ந்து ஜீவநுதி நேர்க்காணல்கள் —————— 27

வருகின்றது. இந்நிலையில் இன்றை ஈழத்துச் சிற்றிதழ்களின் போக்கு குறித்து என்ன கூற விரும்புகிற்கள்?

செங்கை ஆழியான் :- ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஈழகேசரி, ஈழநாடு, சுதந்திரன், வீரகேசரி, தினகரன், சிந்தாமணி முதலான பிரபல பத்திரிகைகள் இலக்கியப் பணி ஆற்றி வந்தன. தொடர்ந்து சில ஆற்றியும் வருகின்றன. ஆனால் சிற்றிதழ்கள் ஆக்கவிலக்கியத் துறைக்கு காலத்திற்குக் காலம் ஆற்றிய பணி அளவிடமுடியாது. சிற்றிதழ்கள் என்பதற்கு எழுதா மறையாகச் சில இலக்கணங்கள் உள்ளன. குறுகிய ஆயுலளக் கொண்டது, பண வளம், விடய வளம், அவற்றினைத் தொடர்ந்து வழங்கும் ஆற்றல் உள்ள படைப்பாளிகள் இன்மையால் இடை வயதில் செத்துவிடுகின்றது. ஒரு குறித்த நோக்கத்திற்காக ஆரம்பித்தல், ஒரு இலக்கியக் குழுவின் குரலை நிலைநிறுத்த ஆரம்பிக்கப்படுதல், ஒரு சில ஆரோக்கியமான இலக்கியக் குரல்களை அடக்குவதற்காக அல்லது கொச்சைப்படுத்துவதற்காக ஆரம்பித்தல், மலின இலக்கியமின்றி கனதியான இலக்கியத்தை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதற்காக ஆரம்பித்தல், தாம் எழுதி வைத்திருக்கும் விளங்காத படைப்புகளை, ஏனைய பத்திரிகைகள் மறுதலித்த எழுத்துக்களை பிரசுரிப்பதற்காக ஆரம்பித்தல், இலக்கிய இசாங்களைப் பற்றி எழுதி எழுதுபவனையும் மழுங்குத்தக்கச் செய்ய ஆரம்பித்தல்... இவ்வாறு கூறிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் ஈழத்தில் முதலாவது சிற்றிதழ் வரதரின் 'மறுமலர்ச்சி' ஆகும், அதன் இலக்கியப் பணி ஒரு சகாப்தமாகவே இன்றும் கருதப்படுகின்றது. 'கலைச்செலவி' இன்னொரு கனதியான சிற்றிதழ், என்னைப் போன்ற படைப்பாளிகளை இனங்களுடு உயர்த்திவிட்டது. அதன் பின்னராகவோ முன்னராகவோ விவேகி, அமிர்தகங்கை, வசந்தம், சமர், அலை, ஆளந்தன், அல்லி, பாரதி, ஏரிமலை முதலான பல ஏடுகள் வெளிவந்துள்ளன. குறுகிய காலப் பணியுடன் தம் ஆயுளை நிறைவெச்யுதுவொண்டன. மல்லிகை ஒன்று தான் 40 வருடங்களையும் கடந்து வெற்றிநடை போடும் சிற்றிதழ். அதன் நீண்ட ஆயுள் சிற்றிதழ் என்ற இலக்கணத்தைக் கடந்துவிட்டது போலப் படுகின்றது. அதற்காக அதனை வியாபார ஏடு என வகுத்துவிடமுடியாது. ஞானம் இன்று ஈழத்தில் சிறப்பாக வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது. 88 இதழ்களை வெற்றிகரமாக வெளியிட்டுள்ளது. கனதியான இலக்கியத்தினதும் இளம் படைப்பாளிகளின் தளமாக அது விளங்குகின்றது. இந்தக் கணினி யுகத்தில் உலகெங்கும் சிற்றிதழ்களின் வருகை முதன்மை பெற்றிருக்கின்றது. தமிழகத்தில் ஒன்றிரண்டு படைப்பாளிகள் சேர்ந்து தம் கருத்துக்களை முன்வைக்கவும் எதிராளியின் கருத்துக்களை மறுதலிக்கவும் சிற்றிதழ் களைத் தொடங்கியுள்ளனர். புலம் பெயர் நாடுகளில் ஏராளமான சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆக்க இலக்கியத்தோடு வசை இலக்கியம் நன்கு வளர்ச்சி கண்டிருக்கின்றது.

சிவிமலன் :- ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே 'மறுமலர்ச்சி' இதழ்கள் வெளிவந்த காலம் ஒரு பொற்காலமாகவே கருதப்படுகிறது. இன்று கிடைத்தற்கரிதான் அவ்விதழ் களில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை "மறுமலர்ச்சி சிறுகதைகள்" ஆக தொகுப்பித்த நீங்கள் வேறு எவ்வகையான தொகுப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளீர்கள்?

செங்கை ஆழியான் - : மறுமலர்ச்சி வெளிவந்த காலம் ஒரு பொற்காலம் தான். இரண்டாண்டுகள் அந்த ஆரோக்கியமான இதழ்கள் வெளிவந்தன. வரதர், பஞ்சாட்சரசர்மா, தாழையடி சபாரெத்தினம் போன்றோரின் முயற்சி பலன் தந்துள்ளது. மறுமலர்ச்சி இதழ்களைப் பாராமலேயே விமர்சகர்கள் அவ்விதம் குறித்தும் படைப்பாளிகள் குறித்தும் பேசத் தொடர்ச்சியிருந்தனர். ஆதலால் அவற்றிலுள்ள சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட விரும்பினேன். வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்விச் செயலாளர் நண்பர் டிவகலாலா உதவினார். அத்தொகுதி வெளிவந்தபின்னர் மறுமலர்ச்சி பற்றி சிந்தனை சற்று மாறுபட்டது, நமது இலக்கிய இருப்புகளை வெளிக்கொண்டுவேண்டும் என்ற ஆவல் எனக்குண்டு. அதற்கான வாய்ப்பும் வசதிகளும் எனக்குள்ளன. மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகளை வெளியிட விரும்பியோது, அவ்விதழ்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் பண் திதர் பஞ்சாட்சரசர்மாவின் மகன் கோப்பாய் சிவம் அந்த இதழ்களைத் தந்துதவினார். இலங்கையில் அவரிடம் மட்டுமே மறுமலர்ச்சி இதழ்கள் உள்ளன. அடுத்து என்னிடம் அவற்றின் போட்டோ எற்ற பிரதிகள் உள்ளன. மறுமலர்ச்சியில் வெளிவந்த 52 சிறுகதைகளில் 25ஐ தெரிந்தெடுத்து இத்தொகுதியை வெளியிட்டேன். அக்காலக்ட்டத்தின் சிறுகதை இருப்பினை அறிய இவை உதவின. கு.பெரியதம்பி என்ற சிறுகதைப் படைப்பாளியை இத்தொகுதி தான் இனங்காட்டியது. மஹாகவி ஒரு சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர் என்பதையும் இத்தொகுதி எடுத்துரைத்தது. “மறுமலர்ச்சி கவிதைகளை” பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் சுதர்சன் இப்போது வெளியிட்டுள்ளார். மறுமலர்ச்சி இதழ்களை அப்படியே மீண்டும் வெளியிட்டால் என்ன என்ற சிந்தனை கோப்பாய் சிவத்திற்கு உதித்துள்ளது. செங்கை ஆழியானின் இலக்கியப் பணிகளில் தொகுப்பாக்கம் தனிப் பகுதியாகும். 1930இலிருந்து 1958 வரை வெளிவந்த ஈழகேசரியின் இலக்கியப் பங்களிப்பு குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கில்லை. 500இற்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளில் 53ஐ தொகுத்து ‘ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள்’ என்ற தொகுதி வெளிவந்தது. ‘ஆழத்து முன்னோடிச் சிறுகதைகள்’ 25 என்னால் தொகுத்து வெளிவந்தது. 109 சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக ‘சுதந்திரன் சிறுகதைகள்’ வெளிவந்தது. ‘மல்லிகைச் சிறுகதைகள்’ என இரண்டு தொகுப்புகள் என்னால் தொகுக்கப்பட்டு மல்லிகைப் பந்தல் வெளியிட்டது. அதே போலச் ‘சிங்களச் சிறுகதைகள்’ என்னால் தொகுக்கப்பட்டன. ‘சம்பந்தன் சிறுகதைகள்’, ‘புதுமைலோலன் சிறுகதைகள்’, ‘முனியப்பதாசன் சிறுகதைகள்’, தையிட்டி இராஜுரையின் ‘அகதி அரிசி’, தேவன் - ‘யாழிப்பாணத்தின் சிறுகதைகள்’, சிரித்திரன் சுந்தரின் ‘கார்ட்டுன் உலகில் நான்’ எனப் பல தொகுதிகள். ஈழநாட்டில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் 799 சிறுகதைகளில் 124 சிறுகதைகள் நூலாக வெளிவரவேண்டும். அதேபோல ‘சுடர்’ என்றொரு சுஞ்சிகை கோவை மகேசனால் வெளியிடப்பட்டது. ஈழத்தின் இன்றைய முன்னணிப் படைப்பாளிகள் அதில் தான் எழுதியுள்ளனர். கோவை மகேசனின் தம்பியாரிடமிருந்து அந்த இதழ்களைப் பெற்று முழுமையாக வாசித்து வைத்துள்ளேன். ஒரு தொகுப்பு வெளியிடவேண்டும். எழுத்துப் பணிக்கு அப்பால் ஈழத்தின் ஏனைய படைப்பாளிகளை இன்றைய தலைமுறைக்கு அறிமுகப்படுத்தும் செயற்பாடு அவசியமெனக் கருதுகின்றேன்.

சி.விமலன் -: இலக்கிய உலகில் புலம் பெயர் இலக்கியங்கள் காத்திரமான பங்கினை வகிக்கின்றன. புலம் பெயர் இலக்கியம் குறித்துத் தங்கள் கருத்தென்ன?

சௌங்க ஆழியான் -: புலம் பெயர் இலக்கியங்கள் இன்று முதன்மை பெற்று வருகின்றன. புலம் பெயர் இலக்கியங்கள் இரு வகையான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. ஆரம்ப கால இலக்கியங்கள் ஈழம் பற்றிய புனைக்கதைகளாகவும் கவிதைகளாகவும் இருந்தன. ஈழத்தில் தம் அனுபவங்களையும் வாழ்ந்த வாழ்வின் இனிமைகளையும் அவை பேசின. பின்னர் அவர்கள் ஈழம் பற்றி எழுதியவை பார்வையாளரின் குறிப்புகளாக இருந்தன. ஈழத்தின் துயரங்களை, இன்றைய வாழ்வியலை இத்துயரங்களுக்கிடையில் வாழாமல் பதிவுசெய்யமுடியாது. பட்டினி தேசமாக மாறிவிட்ட யாழ்ப்பாணத்தின் துயரங்கள் தெரியுமா? தீ விட்டெறியும் கிழக்கின் அவஸ்களைக் கற்பனையில் காணமுடியுமா? நாசி முகாம்களுக்கு இமுத்துச் செல்லப்படும் அவஸ்களை அனுபவிக்கமுடியுமா? வீதிகளில் அவரே செத்துக் கிடக்கும் இளைஞர்களின் சடலங்கள் வெளியிடும் கனவுகளை உணரமுடியுமா? இன்னமும் எவ்வளவு காலத்திற்குத் தான் கேள்வி ஞானங்களையும் தம் முன்னைய அனுபவங்களையும் வைத்து எம் மவரின் தாங் கொண்டத் துயரங்களைப் புனைக்கதைகளாகவும் கவிதைகளாகவும் வடித்து தமிழ்நாட்டின் அப்ளாஸைப் பெற்போகிற்கள்? அவை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களைல். ஈழம் பற்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள். அது அழுத்துவினங்கத்திற்கும் பொருந்தும். அதேபோல எஸ்.பொன்னுத்துரை, வி.கந்தவளம், குறமகள், அரவிந்தன், ஷோபா சக்தி, ஜியபாலன், சேரன், ஆழியாள் முதலான புலம் பெயர் இலக்கியம் படைக்கும் அனைவருக்கும் பொருந்தும் புதிய படைப்பாளிகள் அவர்களில் பலர் இன்று தாம் வாழ்கின்ற நாட்டில் அனுபவிக்கும் துயரங்களை எழுதி வருகின்றார்கள். எங்களுக்குப் பரிச்சயமில்லாத களமாக அவையுள்ளன. நெஞ்சைப் பிழத்துக் கொள்கின்றன. புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியம் இன்று எழுதுகின்ற பரம்பரையிடன் முற்றுப்பெற்றுவிடும். அதன்பின்னர் வருவது அந்தந்த நாட்டு மொழிகளில் ஈழத்துத் தமிழரின் வம்சாவளி எழுத்துக்களாக அமையும்.

சிவிமலன் -: உங்களின் எதிர்காலத் திட்டம் இலக்கியத்தில் எவை?

சௌங்க ஆழியான் -: நான் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருப்பவன். திட்டமிட்டவாறு இலக்கியம் படைக்கமுடியாது. அது காலச் சூழலைப் பொறுத்தது. எனினும் கைவசம் மனதில் சில எழுதுதுத் திட்டங்களுள்ளன. '�ழத்துச் சிறுகதை வரலாறு' எழுதியது போல 'ஈழத்து நாவல் வரலாறும்' எழுதவேண்டும். அதன்பின்னர் ஈழத்தின் புனைக்கதை வளர்ச்சி கணிக்கப்பட்டு எழுதப்படவேண்டும். ஈழத்துப் புனைக்கதைப் படைப்பாளிகள் தொடரை மல்லிகையில் எழுதிமுடிக்கவேண்டும். அன்புக்குரிய நண்பர் டொமினிக் ஜீவா எனக்கு ஒரு கட்டளையிட்டுள்ளார். எனது சுயவரலாற்றறைச் சுவைபட எழுதவேண்டுமென்று. இவை இலக்கியப் புலம் சார்ந்தவை. கல்விப்புலத்தில் நிறைவேற்றவேண்டிய எழுத்துப் பணிகள் சிலவுள்ளன. இந்த நோக்கங்களின் நிறைவேற்றும் என் கையிலில்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இந்த நேர்காணலைச் செய்தமைக்காக ஜீவந்திக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்.

கவிஞர் கல்வயல் வே.குமாரசாமி

சந்திப்பு - க.பரண்தரன்

க.பரண்தரன் :— ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் தங்களது பங்களிப்புக் குறித்து சுருக்கமாகக் கூறுவீர்களா?

கல்வயல் வே.குமாரசாமி :— இந்தக் கேள்விக்கு எப்பெடிப் பதில் கூறுவது என்றொரு கேள்வி என்னுள் எழுகிறது. ஏனெனில் அன்மையில் என்கு எடுக்கப்பட்ட பாராட்டு விழாவில் ஓர் அன்பர் அப்படி என்ன எழுதிக் கிழித்துவிட்டோ என்றொரு வினாவை எழுப்பினார். இதுவரை, ‘சிரமம் குறைகிறது’, ‘மரண நன்மைகள்’ என்ற இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளையும் ‘பாப்பாப் பா’, ‘பாடு பாப்பா’, ‘பாலர் பா’, ‘மணிப் பபா’, ‘பாப்பாப் பா சித்திரங்களுடன்’, ‘கல்வயல் குமாரசாமியின் பாப்பா பாடல்கள்’, ‘முறுகற் சொற்புதம்’ நூல்களாக வெளிப்பிட்டுள்ளன. நூலுகுப் பெறவேண்டிய படைப்புக்கள் நிறையவே உள்ளன. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கூறுவது ‘கல்வயலார் தனது வழமையான பாங்கில் எழுதிய கவிதைகளை நூலுகுக் கொடுத்து வெளிப்படுத்துவதில் அதிக அக்கறை காட்டுவாராயின் அது தமிழ்க் கவிதை உலகிற்கும் அவருக்கும் மிகுந்த பயன் தருவதாய் அமையும்’ என்று குறிப்பிட்டதன் பொருள் விளக்கும். பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிடுகையில், ‘கவிஞர் குமாரசாமியின் கவிதைகளிலே தெளிவு நிரம்ப உண்டு. உணர்த்தும் சக்தியும் போதியளவு உண்டு. புலன் உணர்வுக்கு இயைந்த காதல் அனுபவத்திலிருந்து, சுருத்துரீதியிலான கோட்டபாடுகள் வரையில் – பற்பல பொருள்களை தெளிவாகவும் மயக்கம் இன்றியும் உறுதியான வாடிவு அமைதியுடனும் பழகுதமிழிலும் பாடியுள்ளார். என்றார்.

“செழுமையான சொல் வளம், தமிழ் மொழியோடு இயைந்த யாப்புக் கோலங்கள், உள்ளத்தை ஈர்க்கும் ஒத்திசை, உறுதியான நம்பிக்கை, உலகளாவிய நோக்கு; இவை உயர்கவிதைக்கு இன்றியமையாதவை நமது கவிஞரது ஆக்கங்களில் இப்பண்புகள் போதியளவு பொருந்தியுள்ளன” என்கிறார் கவிஞர் முருகையன். ‘மக்களிடை வழக்கும் பேச்சு வழக்குப் பிரயோகங்களைக் கூட யாப்பின் வரம்பு களுக்கு உட்படக் கோவை செய்து எடுப்பாகவும் எளிதாகவும் பொருட்பலிப்புப் பொருந்தும் வண்ணமும் கவிஞர் ஆண்டுள்ள திறம் வியக்கத்தக்கது” என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். இனி, கவிஞர் சோ.ப.வின் பார்வையில் ‘கவிஞர் கல்வயல் வே.குமாரசாமி கவிதைக்கு முப்பரிமாணம் உண்டு. அவருடைய ‘மரண நன்மைகள்’ மரணங்களே வழமையாகி நிதர்ச்சனமாகிவிட்ட இம்மன்றின் அவைகளை ஆற்புதமாக சித்திரிக்கின்றது. குறியீடு என்னும் உத்தியை வெற்றிகரமாகக் கையாடும் ஜவந்தி நேர்காணல்கள்

மிகச் சிலருள் இவரும் ஒருவர் மெல்லிசைப் பாக்களிலும் தமது முத்திரையைப் பொறித்தவர். வே.கு.கவிதையின் பண்புகளை இழக்காமல் அதேவேளை இசைத்து வசைந்து கொடுப்பது அவற்றின் தனிச் சிறப்பு. குழந்தைகளுக்கான பாக்கள் புனைவுது ஒரு சவால் என்றே சொல்ல வேண்டும். பாலருடைய அனுபவப் பரப்பிற்குள்ளும் அவர்களுடைய சொற் களஞ்சியத்துக்குள்ளும் நின்றுகொண்டு பாட எல்லோராலும் முடிவுதில்லை. கல்வயலார் இதில் சமர்த்தர் என்பதை அவர் முன்பு வெளியிட்ட பாப்பாப் பா. பாடு பாப்பா, பாலர் பா என்பன நிறுபித்துள்ளன'

இவ்வாறு சொல்லப் பெற்றனவற்றைவிட புதிய புதிய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கும் படிமம், குறியீடு முதலியவற்றை கையாள்வதற்கும் யாப்பு ஒரு தடையன்று என்பதை யான் நிறுவ முயன்றுள்ளேன். யாப்பு என்பது வடிவமைப்புக்கோர் ஊடகம் என்பதை விளங்காத அறியாமைக்கு வருந்தலாம்.

க.பரண்தென் :- கவிதைத் துறையில் உங்களது பிரவேசத்திற்கு உந்துசக்தியாக இருந்தது எது?

கல்வயல் வே.குமாரசாமி :- என் ஊர்க் கோயில்களில் திருமுறைகளும் புராணங்களும் பாடப்பட்டபோதும் படிக்கப்பட்டபோதும் அவற்றை இடையறாது கேட்ட பழக்கமும், ஊரில் பார்த்த கூத்துக்களும் கேட்ட கூத்துப் பாட்டுக்களும் என் உறவினரான முருகையனுடைய எழுத்துக்களும் அவற்றின் தூண்டல்களும் பிறவும் என் கவிதைத் துறைப் பிரவேசத்திற்கு உந்துசக்திகளாயின.

க.பரண்தென் :- மரபுக் கவிதை, வசன கவிதை, புதுக் கவிதை என்று இன்று வகைப்படுத்தப்படும் யாவற்றுக்கும் பொதுமைப் பண்பாக அமையும் கவிதைப் பண்பை விளக்குவீர்களா?

கல்வயல் வே.குமாரசாமி :- இதற்கு விளக்கம் தர 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே' என இலக்கணம் வகுத்த எந்நாலார்க்கும் பொதுவான நன்னால் செய்த பவணந்தியிடமே பதிலும் உண்டு.

பல்வகைத் தாதுவின்
உயிர்க்கு உடல் போல்
பல சொல்லால்
பொருளுக்கு கிடம் ஆக
உணர்வினில் வல்லோர்
அணி பெங் செய்வன
செய்யுள் (நன்னால் 268)

அதாவது தோல், இரத்தம், இறைச்சி, நரம்பு, எலும்பு, மச்சை, சுவேத நீர் ஆகிய ஏழு வகைத் தாதுகளினாலும் உயிர் தரித்து இருப்பதற்கு இடமாக இயற்றப்பட்ட உடம்பு போல சொற்களினால் உரை உணர்வ முதலியவற்றைக் கடந்து, நின்று, உணர்களிற் உணர்வில் வல்லோர் ஆழகு பெற நலன் புனைந்து செம்மையாக பண்படுத்தப்பட்டதே செய்யுள். இந்த உலகில் உள்ள எல்லாமே பாடுபொருளாகலாம். அதற்கு மூலம் உணர்ச்சி உணர்வு அது உரை உணர்வு. (கடந்து) இரந்து நின்று உணர்வதோர் உணர்வு. **ஜீவநதி நேர்க்கணல்கள்**

க.பரண்துரன் :—ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கலிதையின் சிறப்பம்சங்கள் யாவை?

கல்வயல் வே.குமாரசாமி :- நவீன உள்ளடக்கங்களை வெளியிடுவதற்கு மரபும், யாப்பும் தடை என்ற கருத்தைப் பொய்யாக்கியமை, சாதாரண - உழைக்கும் மக்களைப் பாட்டுடைத்தலைவர் ஆக்கியமையோடு அவர்களது ஏக்கங்களையும், மன எழுச்சிகளையும், இலட்சியங்களையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டமை, யதார்த்தத்தை வெறுமனே கருத்தியல் ரீதியாக அல்லது காட்சியல் ரீதியாகச் சித்திரித்தமை, பேச்சோசையை யாப்போசை ஆக்கியமை. அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சி அனுபவங்களைக் காட்சிப்படுத்தியமை, அதாவது திட்மான மெய்ம்மையான அன்றாட நடப்பியல் யதார்த்தமான நிகழ் வகைகளைக் கூரிய அறிதிறனுடனும் கண்டுபிடிப்பாற்றலுடனும் மக்கள் வழக்கில் வழங்கியமை.

ஈழத்து நவீன தமிழ் கலிதையின் சிறப்பம்சங்கள் எனும் போது, தமிழகக் கலிதைகளுக்கு முன்மாதிரிகளாக விளங்குவதோடல்லாமல், காட்சிப்படுத்தல், பேச்சு, ஓசை, சமகால சமூக அரசியல், பண்பாடு போர் தந்த இழப்புக்கள், இன உணர்வு பற்றிய கலிதைகள் ஒரு வகையானவை. இவை போர் தந்த இழப்புக்களையும் கொடுமைகளையும் பாடுவன. மற்றொரு வகையானவை. போரின் நியாயப் பாட்டுக்கும் எழுச்சியின் இன்றியமையாமைக்கும் அமுத்தம் தரும் போக்கினை உடையன. புலம்பெயர் கலிதைகள், இங்கிருந்து போர்க் கூழிலின் நெருக்கடிகளைத் தாங்கமுடியாமலும் குழு மோதல்களின் பாதிப்பினாலும், பிழைக்கு வழிகளை தேடியும் இளையோர் பலர் வேற்று நாடுகளில் புகலிடம் தேடியும் போயினர். காலப்போக்கிலே தத்தம் பெற்றோர், நெருங்கிய சுற்றுத்தார் என்போரையும் புலம்பெயர்ந்த இளையோர் தாம் தாம் சென்று குடியேறிய வேற்று நாடுகளுக்கு அழைத்துக் கொள்ளும் போக்கும் வாழ்க்கைக் துணைத் தேவை என்ற காரணமாகவும் புலம்பெயர் வகை நடைபெற்றன. இவர்களில் ஒருசிலர் கலை நெஞ்சமும் எழுத்தார்வமும் கொண்டோராய் இருந்தனர்.

இவர்களுள் புதுக் கலிதைத் துறையில் புகுந்து பணியாற்றும் ஆற்றல் கொண்டோரும் இருந்தனர். இவர்களின் ஆக்கங்களில் தாயகத்தைத் துறந்து செல்லும் நிர்ப்பந்தத்தினால் எழுந்த பிரிவத் துயர், ஆற்றாமை, ஏக்கம், தஞ்சம் அடைந்த நாடுகளில் அகதிகளாய் அலைய வேண்டியுள்ளமை பற்றிய தாழ்வனர்ச்சி, தாயகத்தில் நிலவிய கூட்டு வாழ்வு முறையை இழந்து தனித் துகள்களாய் சிறுறுண்டு மிதக்கவேண்டிய அந்தாரிப்பு, அந்திய பண்பாட்டுச் கூழிலே தோய்ந்து கலந்துகொள்ள இயலாத தனிமை உணர்வு ஆகியன நூதனமான சில உள்ளியல் உரவல்களுக்கு ஏதுவாயின. இவை எல்லாம் புலம்பெயர் இலங்கைத் தமிழர்களின் உள்ளங்களை உலுப்பிய சங்கதிகள். இவற்றின் அடியாக எழுந்த படைப்புகள் புலம்பெயர் புதுக்கலிதைகளாக உள்ளன. இவை கலிதைப் பொருளைப் பொறுத்தமட்டில் புலம்பெயர் கலிதைகள் என்ற அளவில் சிறப்புப் பெற்று நிற்கின்றனவே தவிர கலித்துவம். அழகுணர்ச்சி என்று நோக்குகின்றபோது இன்னும் வளருவேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளன. இவையே ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கலிதையின் சிறப்பம்சங்கள் எனலாம். ஆனால் மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன் ஆகியோரிடம் காணப்பட்ட நவீன பண்புகள் செவ்வியல் பாங்கான பேச்சு ஓசை, ஜீவநதி நேர்காணல்கள் ————— 33

காட்சிப்படுத்தல், வடிவமைப்பு, உள்ளடக்கம், பொருள் அமைதி, தெளிவு, எளிமை, பொருளாழம் என்பன என்னாம்.

எழுத்து நவீன புதுக் கலைதயின் சிறப்பு அம்சங்கள் யாவை என்ற வினாவில் ஈழத்து என்ற சொல் அழுத்தம் மிக முக்கியமானது. ஈழத்துப் புதுக்கவிதை பற்றிய விமர்சனத்தில் அங்கறை காட்டிய முன்னோடிகளில் ஹாட்லிக் கல்லூரியின் அதிபராய் விளாங்கிய எம்.சி.ஆர்தி முக்கியமானவர். அவருக்கு முன்னின்னாக செ.யோகராசா (கருணன் யோகன்) செம்பியன் செல்வன் ஆகியோரும் பிறரும் புதுக்கவிதை பற்றி அங்கறை கொண்டோராவர் இவை ஆற்ப கூல அடுக்கெடுப்புகள், ஜப்பதுக்களின் பிறபகுதியில் சிஸ் செல்லப்பாவின் எழுத்து மாத இணக்கிய ஏட்டில் முழுமுக்சான அயராத முயற்சியாலே புதுக்கவிதை பற்றிய சர்ஜைகளும் விவாதங்களும் தலை எடுத்தன. அதில் தாழ்மு சிவராமு (பிரமின்சிவராம்), பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், உள்ளிட்டோர் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தமிழக எழுத்தாளர்களும் ஈழத்துப் படைப்பாளர் தீர்ணாய்வாளர் ஆகியோருக்குமிடையே ஜீவகளை மிக்க தொடர்பாடல் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தவேளை, இவ்வேளையைத் தொடர்ந்து அவரது எழுத்துக்களின் தமிழக் கவிதைப் புலத்தில் பரிசோதனை முயற்சிகள் பலவும் கோட்பாட்டு முன்வைப்புகளும் மறுப்புகளும் சமாதானங்களும் இணக்கங்களும் என மும்முரமான தேடல்கள் நடைபெறவாயின. ஆயினும் எழுபதுகளின் பிறபாதி யிலேயே ஈழத்துமிழின் சமூக இருப்புக்கும் வாழ்வுக்கும் கடுமையான சோதனை களும் சவால்களும் எழுந்தன. அரசியலிலும் பொது வாழ்விலும் தோன்றிய அதிர்ச்சி யும் அதிர்வும் கலை வாழ்விலே கணிசமான புதிய விழிப்பினைக் கோரி நின்றன. பல திசைப்பட்ட இழப்புக்களும் அசைப்புக்களும் கலைச் சிந்தனைகளில் உருமாற்றங் கணை உருவாக்கி நிகழ்ந்திக் காட்டின. இந்த உருமாற்றங்களின் ஒர் அம்சமாகவே புதுக் கவிதை நோக்கிய பயணத்தின் துறிந்பாட்டையும் நாம் காணுதல் வேண்டும்.

இவ்வாறு நோக்கும் போது சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.கனகராசன், எம்.ஏ.நுஸ்மான், கிசிவசேகரம் முதலியோரின் முன்னெடுப்புக்களையும் முயற்சிகளையும் நிச்சயம் நினைவு கூர்ந்தே ஆகவேண்டும். இந்த முன்னெடுப்புக்களின் முதிர்பேராகத் தான் என்பதுகளின் பின்னர் ஏற்பட்ட ஈழத்துப் புதுக்கவிதைகளின் மறுமலர்ச்சியையே நாம் சந்திக்கின்றோம் ஆரம்ப காலப் புதுக்கவிதைகளை

1. தனிமனித மன உளைச்சல் பற்றிய முனகல்கள்
2. பார்வை ஆழமா பழம் சிறப்போ இல்லாத துணுக்குகள், நொடிகள் – விடுக்கதைகள்
3. சிறந்த பழமங்களும் கருத்துகளும் கொண்ட கவிதைகள் என வகைப்படுத்தலாம்.

தொடர்ந்து நிகழ்ந்த வளர்ச்சிகளை, 1 இன உணர்வு, 2. பெண்ணியம், 3. சாதி, 4. சுரண்டல், 5. நடத்தை விமர்சனம், 6. காதல் என வகைப்படுத்துவர். கலைப் படைப்பின் உள்ளடக்கமே அதன்உயிர், உள்ளடக்கத்தின் பண்புகளாலும் பயன்களாலும் கலையின் வடிவம் பெரிதும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. கலைப் பெறுமாளத்துக்குப் புறம்பான சடங்குகளாலும் சம்பிரதாயங்களாலும் விதி நியமங்களாலும் படைப்பாளிகள் திசை திருப்பப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு திருப்பப்படும் போது தான் கலைப் போலிகள் உற்பத்தி பண்ணப்படுகின்றன. அவற்றை நிராகரிக்கும்போதே உள்ளார்ந்த வலிமையின், நிதாந்திரமான, ஆரோக்கியமான ஆக்கங்கள் பிறப்பெடுகின்றன. சுருங்கக் கூறின், உள்ளடக்கரீதியான பகுப்பாய்வு நோக்கில் பெறுமதிபிக்கது.

க.பரணீதரன் :- பாரதியுடன் தமிழில் புதுக் கவிதை பிறந்ததாகச் சொல்லப்படுவது குறித்து உங்களின் அபிப்பிராயம் என்ன?

கல்வயல் வே.குமாரசாமி :- தமிழில் புதுக் கவிதைகயின் தோற்றம் பிறப்பு என்று சொல்லப்படுவதை ஒரு வாய்பாடு போலவே நான் கருதுகின்றேன். தமிழ் இலக்கியத்தைச் சாங்க காலம் முதல் இன்று வரை கூர்மையாக அவதானிப்போமாயின் அவ்வக் கால சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணிகளால் புதுக்கவிதைகள் தோற்றம் பெற்று வளர்ந்து அவையே கால முதிர்வில் மரபாக மாற்றம் பெற்றுள்ளன என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். பாரதியுடன் தமிழில் புதுக் கவிதை பிறந்தது என்பது பொதுவாக எல்லோரும் ஏற்கும் உண்மையாகும். பாரதிக்கு முன்வாழ்ந்த கோபாலசிற்றன் பாரதியார், அண்ணாமலை ரெட்டியார், இராமலிங்க சுவாமிகள், பரிதிமார் கலைஞர், பெ.கந்தரம்பிள்ளை முதலியவர்கள் சிற்சில துறைகளிலே பாரதிக்கு முன்னோடிகளாக விளங்கினர். இவர்களது படைப்புக்களை ஓப்பியல் ஆய்வு முறையில் நோக்கும்போதே பல அரிய உண்மைகள் புனராகலாம். பெண் விடுதலை, பெண்ணியம் பற்றிய நோக்கு பெண் படைப்பாளியான ஒளவையாரிடம் இருந்தமையைக் கொண்றறநவேந்தன் நூலில் பல இடங்களில் காணலாம். அன்னையும் பிதாவும் முன் அறிவுதய்வும் என்று பெண்மையை முதலிடம் கொடுத்துப் போற்றும் பாங்கு, தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலும் இல்லை எனவும் போற்றப்படு வதை அவதானிக்கவேண்டும். சிந்தக்குத் தந்தை எனப் பாரதி போற்றப்பட்டாலும் சிந்து என்ற யாப்பு வாழவும் பாரதிக்கு முன்பே திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமி களாலும் அவருக்குப் பின்வந்த அண்ணாமலை ரெட்டியாராலும் எடுத்தாளப்பட்டிருப் பதைக் காணலாம்.

க.பரணீதரன் :- பழைய மரபுக் கவிதைகள் இலக்கணத் தலைகளுக்குள் சிறைப்பட்டு பாடுபொருளை சமூக நோக்கில்வெளிப்படுத்தத் தவறியுள்ளனவா?

கல்வயல் வே.குமாரசாமி :- பாரதியே மரபுக் கவிதை மூலமே தான் இத்தனை புதுமைகளை நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளான். இதற்கு முன்னர் காளமேகம், கம்மன், இளங்கோ போன்றோர், கவிதைகளின் பாடுபொருளில் சமூக நோக்கை உணர்வுப்புவர்வமாக மிகமிகத் தெளிவாக எளிமையான முறையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சுருக்கவிழிந்த முன்குடுமி, மன்னவனும் நீயோ, எட்டே கால இலக்கணமே யாதும் ஊரே... இப்படி எத்தனையோ உதாரணங்கள் உண்டு.

க.பரணீதரன் :- “முறுகற் சொற்பதம்” என்ற உங்களின் பதப் பிரயோகம் பற்றி விளக்குவர்களா?

கல்வயல் வே.குமாரசாமி :- முறுகல் சொற்பதம் : குருவியின் தலையில் பனங்காயைச் சுமத்தல் என்ற சொற் தொடரை எடுத்தால் அதன் விளக்கம் பெருஞ் சுமையை குருவின் குஞ்ச ஒன்றின் தலையில் சுமத்தல், சிறு குழந்தைக்கு மனம் கொள்ளலமுடியாதவற்றைத் தினித்தல், இது போலவே முறுகல் என்ற சொல் பெயர்ச் சொல் முறுகு என்ற விளையாட தொழிற்பெயராகும். இங்கு தின்மையைட என்ற பொருள், இன்னோர் பொருள் முதிர்தல் என்பது முறுகிய அன்பினர் என்றால் முதிர்ந்த அன்பினர் என்று பொருள். ஈண்டு முறுகல் என்று வழந்தல், தானியத்தை வறுக்கும்போது ஒரு மணம் பரவி வரும். அது ஒரு பதமான ஜிவநுதி நேர்காணல்கள் ————— 35

நிலை அதுபோல சொற்களும் வாயில் பொருளால் பதமடையும், பக்குவமடையும், சில தேயந்து தேயடையாகும். ஆடும் தொடா இலை ஆடாதோடை இலை என்றானாற் போல இங்கு சொல் ஆட்சிப்படுதலால் ஏற்படும் பதம் என்று பொருள் (சொற்பிறப்பியல் அகராதியின் விளக்கம்).

க.பரண்தெரன் : - ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைத் துறை வளர்ச்சியில் கவிஞர்முருகையனின் பங்களிப்பு எத்தகையது எனக் கருதுகிறீர்கள்?

கல்வயல் வே.குமாரசாமி : - கவிஞர் முருகையனுடைய தமிழ்க் கவிதைப் பங்களிப்பு என்று குறிப்பிடும் பொழுது தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ள பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண் கீழ் கணக்கு முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையான படைப்புகளில் அனேகமானவற்றிலும் இலக்கணத்திலும் தேர்ந்த அறிவுடையவர் அவர். அதுபோல சமஸ்கிருதத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் மிகுந்த புலமை மிக்கவர். அவரது அன்புக்குப் பாத்திரமான மாணவன் நான் - அத்தோடு அவர் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி, அறிவு, சிந்தனை, சொல்லாட்சி எல்லாம் தொழிற்படும் ஓர் அற்புதமான ஜடகம் கவிதை என்பதை நிருப்பித்தவர். முருகையன் பழுத்த புலமை படைத்தவர். படிப்பாளி முற்போக்காளர். தமிழ் இலக்கிய உலகில் கவிதையில் வளர்ச்சிப் பரப்பு மிக விசாலமானது. எனினும் ஒட்டுமொத்தமாக நோக்குமிடத்து அவற்றின் பொறுமானத்தில் தர வேறுபாடு நிறைந்திருப்பதை காணலாம். சமூக நோக்கு மக்கள் சார்பு, சமூக மாற்றத்தைக் கோரி நிற்கும் போக்கு முதலியன தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பிலே எவ்வளவிற்கு செறிந்தும் விரிந்தும் இருக்கின்றன என்பது காமஞ் செப்பாத ஆழமான ஆய்வுக்குரிய ஒன்றாகவே இன்று வரை உள்ளது. இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் கவிதை முறையிலே நிற்பவர் பலர் ஆயினும் அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் மட்டுமே கவிஞர்கள் என்ற நிலைக்குள்ளாகிக் கவித்துவத்தைச் சமூகப் பயன்பாட்டிற்கு உரியதாக்கி வருகின்றனர். இத்தகைய கூழலிலே தான் மூத்த முற்போக்குக் கவிஞராள முருகையன் முக்கியத்துவம் பெற்றவராகின்றார். அவரது கவிதைகளில் ஆழ்ந்த கவித்துவம் பல முனைகளிலிருந்தும் ஊற் றெட்து பாய்கின்றது. அதேவேளை, சமூக விஞ்ஞான நோக்கும் மக்கள் சார்ந்த சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் போக்கும் நிறைந்து காணப்படுவது அவதானத்துக்கு உரிய அம்சங்களாகும். தமிழ் இலக்கிய உலகின் ஒரு முத்த அறிஞராகவும் கவிஞராகவும் விளங்கிய முருகையன் கவிதைகளிலிருந்து இளம் தலைமுறையினர் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஏராளம் உண்டு. அவ்வளவிற்கு அவர் ஒரு வழிகாட்டும் கவிஞராகத் திகழ்வதால் அவரது கவிதைகள் மனித குல மேம்பாடு நோக்கிய உள் உந்தல்களாகவும் தேடுதல்களாகவும் விசாரணையாகவும், அங்கலாய்ப்புக்களாகவும் தோற்றுமாகவும் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் வழிகாட்டி நிற்கின்றன. ஈழத்துக் கவிதை வரலாற்றில் முதன்மையிடம் பெற்றவர்களில் ஒருவர் மேற்குலக இலக்கியங்களையும் விஞ்ஞானத்தையும் உள்வாங்கி ஆற்றல் மிக்க கவிதைகளை படைத்திருப்பவர் முருகையன் என்று சி.வி.இராசசுந்தரம் கட்டுரை ஒன்றிலே குறிப்பிடுகிறார்.

* ————— *

க.பரண்துவன் :- ஈழத்து இலக்கிய உலகில் உங்களது இலக்கியப்பிரசுவம் பற்றிக் கூறுவீர்களா?

தென்னியாள் :— நான் ஒரு சாதாரண மனிதன். எனது மாணவப் பருவத்தில் புத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்களை வாசிக்கும் பழக்கம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அதனால் அந்தக் காலம் முதல் இன்று வரை நானொரு நல்ல வாசகள். எந்தெந்த காலத்தில் எந்த நூல்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றவையாக விளங்கினவோ அந்தந்த காலத்தில் அந்த புத்தகங்களை எல்லாம் நான் படித்தேன். என்னுடைய கிளமைக்காலத்தில் தீராவிட முன்னேற்ற கழக புத்தகங்களையும், அதனைத் தொடர்ந்து வேசாமிநாதசர்மா போன்றவர்களுடைய மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும், மார்க்ஸிசப் புத்தகங்களையும், சிறந்த இலக்கிய நூல்களையும் தேடித்தேடிப் படித்தேன். அக்காலத்தில் சிறந்த நூல்கள் பல மலிவுப்பதிப்புகளாக வெளிவந்தன. சிறந்தனையாளர் வரிசையில் எனப்பல அறிஞர்கள் பற்றியும் அவர்கள் சிறந்தனைகளும் தொடராக வெளிவந்தன. காந்தியின் சத்திய சோதனை முழுமையான பெரிய நூல். ஒரு சூபாவுக்கு விற்றார்கள். இதனால் நூல்களை விலை கொடுத்து வாங்கிப் படிக்க முடிந்தது. இவைகள், எனக்குள்ளே ஒரு புதிய உலகத்தை தோற்றுவித்து, புதிய பார்வையை திறந்து விட்டன. அதே சமயம் சமூகத்தின் நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் பலவும் என் உள்ளத்தைத் தொட்டன. என்னைப் பாதித்தன. எனது நன்பர்களாக இருந்த சிளர் என்னை எழுதுமாறு தூண்டினார்கள். நான் பிறந்த சமூகமும் நான் எழுத வேண்டும் என்ற தேவையை எனக்கு உணர்த்தியது. இவைகள் யாவுமே எனது இலக்கிய உலகப் பிரவேசத்திற்கு காரணமாக அமைந்தன.

க.பரண்தூரன் :- பல்வேறு இலக்கிய வகைமைகளில் ஆளுமை உள்ள நீங்கள் மகிழும் சவாலிற்குரிய படைப்புத்துறையாக எதைக் கருதுகின்றீர்கள்?

தென்னியான் :- கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, விமர்சனம் என இலக்கியத்துறைகள் விரிந்து கொண்டே போகும். இவற்றுள் எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அத்துறையில் ஆழமாகவும் செம்மையாகவும் படைப்பினைத்தா வேண்டுமோனால் அதுக்கு மிகுந்த அக்கறையும், ஈடுபாடும், சிறந்த படைப்பாக்கத்தின் உருவாக்கத்துக்கு முகம் கொடுப்பதற்கான சவாலும் படைப்பாளியிடம் இருக்க வேண்டும். ஆக்க இலக்கியங்கள் என்று வருகின்றபோது கவிதை, சிறுகதை, நாவல், என்பவற்றை மாத்திரம் நோக்கினால் இலக்கியக்கின்

உந்நதும் என்று சொல்லக் கூடியது கவிதத்தான். ஆனால் இன்று அதுதான் மிகவும் மலிவான சரக்கு, நாவல் எழுத வேண்டுமானால் விரிந்து பரந்த களத்தில் அதனைப் படைக்கலாம். அளவில் அது பெரியதாக இருப்பதனால் படைப்பாளி அதிகம் உழைக்க வேண்டும். ஆனால், சொற் சிக்கனம், அழகு, நேர்த்தி, உள்ளத்தைத் தொடும் உணர்வு, சரியான இலக்கு, சமூகப்பயன்பாடு என்பவை யானவையும் ஒரு குறுகிய வழிவத்துள் அழகும் உருவாக்குவதில் சவாலிற்குரியது என கருத்தக்கது சிறுகதையே நான் இங்கு குறிப்பிடுவது சிறுகதை என்கின்ற இலக்கியம் பற்றியல்லாது, இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கதைகள் பற்றியல்ல.

க.பரணீதரன் :- முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்ற வகையில் இந்த முற்போக்கு அணியினர் மீது முன்வக்கப்படும் கண்டனங்கள் பற்றி...?

தெணியான் :- முற்போக்கு அணியினர் பற்றிய கண்டனங்கள் புதியவைகள் அல்ல. முற்போக்குச் சிந்தனையும், அச்சிந்தனை வழி வந்த அணியினரும், செயல் வேகத்தோடு செயற்பட்ட காலத்திலேயே இக்கண்டனங்கள் எழுந்து விட்டன. பழமை வாதத்தைப் பேணி பாதுகாத்து வந்தவர்களும், அவர்களுடைய வாரிசுகளும் முற்போக்கு அணியினர் மீது சேறு பூச ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இத்தகைய தாக்குதல்களுக்கு எல்லாம் முகம் கொடுத்து மேலெழுத்து வந்தவர்கள் தான் முற்போக்கு அணியினர். இன்று கடந்த ஒரு கால் நூற்றாண்டு காலத்து அரசியல் சமூக நிலைமைகள் காரணமாக முற்போக்கு அணியினர் சற்று மெளனமாக இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்து வந்திருக்கின்றது. இந்த சுழிநிலைகளை தமக்கு வாய்ப்பாகக் கொண்டு கடந்த காலத்தில், உள்ளே புழுங்கிக் கொண்டிருந்த பழையை வாதிகள் இன்று கண்டனங்களை தெரிவிப்பதற்கு வெளிக்கிளம்பியிருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, பேராசிரியர் கைலாசபதியையும், அவர் கருத்துக்களையும் தாக்கு கிண்றார்கள். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இவர்கள் எல்லாம் எங்கே ஓடி ஒழித்தார்கள். அக்காலத்திலேயே முற்போக்கு அணிக்கு எதிரான கருத்துக்களை முன்வைத்து இருக்கலாமே! ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கைலாசபதியிடம் முன்னுரை வாங்கி, தங்களுக்கு ஒரு அங்கீகாரத்தைப் பெற விரும்பியவர்கள் அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறாத காரணத்தினால் கைலாசபதியையும், முற்போக்கு அணியினையும் துவக்கின்றார்கள். முற்போக்கு அணியினர் எழுச்சியுற்று இருந்த 50, 60 களில் கருத்து நிலையில் ஈடுபாடு இல்லாமல் பேர் புகழுக்காக சீசனுக்கு சாதியக் கதைகள் எழுதியவர்கள், அக்காலத்தில் தங்கள் அங்கீகாரிக்கப்பட வில்லையென்ற வெப்பிசாரம் இன்னும் அவர்களுக்கு தீர்ந்தபாடில்லை. அவர்களுடைய அழுக்குத்தனங்கள், இன்னும் முற்றாக மாறவில்லை. ஒரு மனிதன் மறைந்த பின்னர், அவரைப் பற்றியும் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் பற்றியும் வசைபாடுவதுதான் இவர்களது சிறந்த பண்பாடு போன்றும்.

க.பரணீதரன் :- பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தங்கள் எழுத்துக்களிற்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவம் பற்றிக் குறிப்பிடுவார்கள்?

தெணியான் :- பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மூக் கற்கின்ற மாணவர்களின் ஆய்வுத் தேவை கருதி எனது படைப்புக்களை, ஆய்வு செய்யுமாறு விரிவுரையாளர்கள் சிலர் வழிநடாத்துக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கும் சில விரிவுரையாளர்கள் எனது நண்பர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் தாங்கள் எழுதுகின்ற கட்டுரைகளில் எனது பெயரை, தவிர்த்து விடுவதையும் நான் அவதானிக்கிறேன். இவ்வாறு செய்வதற்கு எனது படைப்புக்கள் அனைத்தையும் படிக்காத குறைபாடு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இன்றைய விரிவுரையாளர் களிடத்து இத்தகைய குறைபாடு இருப்பதையும் நான் அவதானித்து வைத்திருக்கிறேன். எனது படைப்புகள் மூலம், நான் இந்தச் சமூகத்தில் முன்வைக்கின்ற கருத்துக்கள் மீதுள்ள அதிருப்தியும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அல்லது ஓயாமல் எழுதும் வேலையை நான் செய்யாதிருப்பதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக இன்றைய சமூகத்தில் மற்றவர்கள் இருட்டிடப்பு செய்யப்படுகின்ற சாதியம் பற்றிய கருத்துக்களை நான் ஒருவனே எழுதிக் கொண்டிருப்பது இவர்களுக்கு உவப்பு இல்லாமலும் இருக்கலாம். குறிப்பாக யாழ் பல்கலைக்கழகம் யாழ் ப்பாணத்து மண்ணிலே தான் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

கபரண்தூன் :- 'சாதியம் ஓழிந்து விட்டது, அது பற்றி பேசுத்தேவையில்லை' என பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் மறைமுகமாகவும் வளரிப்படையாகவும் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்கள் பற்றி என்ன கூற விருப்புகின்றீர்கள்?

தெணியான் :- இத்தகைய வினாவிற்கு நான் பலதடவைகள் பதிலளித்திருக்கின்றேன். ஆயினும் இங்கும் சொல்ல வேண்டும் எனக் கருதுகின்றேன். இந்த நாட்டில், ஆயுதம் எடுத்துப் போராடிய போராளிக்குமு ஒன்று தமது போராட்டத்திற்கு மத்தியில் சாதியப்பிரச்சினைகளை முன் வைப்பதனால் போராட்டம் பின்னடைத்து விடும் என ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி சாதிப்பற்றிப் பேசக்கூடாது என நிர்ப்பந்திந்தது. அதனால் சாதியம், வெறி கொண்டு ஆடாது படுத்துத் தாங்கியது. அதனால் சாதியம் அழியவில்லை. பாதுகாக்கப்பட்டது. அதனைச் சாதகமான ஒரு சூழ்நிலையாக வைத்துப் கொண்டு சாதியம் அழிந்துவிட்டது எனச் சொல்லிக் கொள்கின்றார்கள். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலேயே, சாதியத்தின் கோரத்தாண்டவத்தை அறிய முடிகின்றது. இந்த நாட்டில் சாதியம் அழிந்து விட்டது எனச் சொல்வதற்கு இன்னொரு காரணம், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் எனச் சொல்லப்படுகிற மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற விழிப்பும், வளர்ச்சியும், மாற்றங்களும் என்றே சொல்ல வேண்டும். மாற்றங்கள் எல்லாப் பகுதியிலும்தான் நிகழுகின்றன. இவை தான் இயங்கியல் நிலை. ஆனால் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கின்ற போது, சாதி தலைதூக்கலே செய்கின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிரந்தவர்கள் தங்களையும் தங்கள் சமூகத்தையும் உணர்ந்து கொள்ளாது அற்ப லாபத்துக்காகப் போலித்தனமாகப் பேசுகின்ற அறியாலையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்லலாம். ஒருவன் மத்தை மாற்றலாம், மொழியை மாற்றலாம், சாதியை மட்டும் மாற்ற இயலாது ஒரு தமிழன் புதிதாக இன்னொரு தமிழனை சந்திக்கின்ற போது அவன் இரகசியமாக அறிய விரும்பும் முதல் தகவல் அந்த புதியவன் என்ன சாதி என்பது தான்.

க.பரண்தரன் :- இலக்கிய உலகில் உங்கள் நண்பர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

தெணியான் :- இலக்கிய உலகில் எனக்கு மிக நெருக்கமான நண்பர்கள் இலங்கையில் மட்டுமல்ல இன்று நாடுகடந்த நிலையிலும் இருக்கின்றார்கள். இதே சமயம் சிலரை சுற்றுத் தூரவைத்துக் கொள்கின்ற இயல்பு உள்ளவன் நான். ஏனெனின் இந்தச் சிலரால் வரும் தொல்லைகளை தவிர்த்துக் கொள்வதே எனது நோக்கம், என்னோடு மனம் தீற்று, வெந்ருக்கமாகப் பழகுகின்ற நண்பர்களின் நட்பு நீதித்தே வருகின்றது. சுயநவத்திற்காக என்னைப் பயன்படுத்த விரும்புவர்களது நட்பை நான் நீடிப்பதில்லை. அத்தகைய நட்பை துண்டிப்பதால் எனக்கு நன்மையே விளைகின்றது. என்னிடத்தில் நட்பையும், உறவையும் தவிர வேறு எதனையும் எதிர்பார்க்காத நண்பர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். நான் எதிர்பார்க்காத வகையில் எனக்கு உதவியாகவும், உறுதுணையாகவும் அவர்கள் இருப்பது இலக்கிய உலகில் எனது நூல் தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கு ஒரு காரணம் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிகைவைக்க விழைகின்றேன்.

க.பரண்தரன் :- சாதியம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் எந்த நிலையில் விடகும் என நினைக்கிறீர்கள்?

தெணியான் :- சாதியம் சார்ந்த சிக்கல்கள், கடந்த காலத்தை விட சுற்றும் குறையாமல், இருந்து வருகிறது என்க சொல்ல முடியாது. கடந்த காலத்தில் யாழ்.மண்ணில் நடைபெற்ற சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களும், அதன் வெற்றி கலையும் மறந்து விட முடியாது. சாதியினால் குறைந்தவர்கள் எனக் கருதப்பட்டும் மக்களின் பல்வேறு வகையான எழுச்சியினால் சாதியத்தளைகள், அறவே செய்யும் சாதிவேவுபாடு பாராட்டுகின்றவர்கள் மத்தியில் நாகரீகமும், பண்பாடும், மனிதாபிமானமும் வளரும் போது நிச்சயமாக இப்பிரச்சினை தீரவே செய்யும். ஆனால், எப்பொழுது அத்தகையதொரு நிலை உருவாகும் என்பது ஒரு நியாயமான கேள்விதான். அதே சமயம் மிக அண்மித்த காலத்தில் இப் பிரச்சினைகளைத்தீர்த்து விடலாம் என நம்பிக்கை கொள்வதற்கும் இல்லை.

க.பரண்தரன் :- புகழுக்காவும் பெயருக்காகவும் எழுதிக் குவிக்கும் புதிய படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்கள் பற்றி?

தெணியான் :- இத்தகைய எழுத்துக்களை மிகவும் அனுதாபத்துடன் நான் நோக்குகின்றேன். புகழ்.பெயர் என்பதில் நாட்டியில்லாதவர்கள் யாருமில்லை என்பது உண்மை. ஒருவன் நீண்ட காலம் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்ற போது அவனுக்கு புகழும் பெயரும் வளிந்து தேடாமலே வந்து சேரும். என போன்ற எழுத்தாளர்கள் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் இன்று இருக்கின்ற சமூக அமைப்பு அன்று இருக்கவில்லை. சாதியம் மாத்திரம் அல்ல, பல்வேறு ஏற்றத்தாழ்வுகள் அன்று பெருமளவு இருந்து வந்தன. அவைகளைக் கண்டு மனம் வெதும்பி ஒரு சமூக நோக்கோடு பேள பிழக்க ஆரம்பித்தோம் எங்களுடைய படைப்புகளை பிரசுரித்தவர்களும் தகுதி கண்டுதான் பிரசுரித்தார்கள். ஆனால் பெயருக்கும், புகழுக்குமாக எழுத வேண்டும் என்ற நோக்கம் எந்தக் காலத்திலும் எங்களிடம் இருக்கவில்லை. இன்று நிலைமை வேறாக இருக்கின்றது. சுலபமாக பெயரும் புகழும் சம்பாதிக்கும் வழி, தள்ளை ஒரு படைப்பாளியாக காட்டிக் கொள்வது, இவர்களுக்கு சரியானதொரு இலக்கில்லை. இலக்கியத்தையும், இலக்கியத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டவர்களாக இத்தகையவர்கள் தீவநுதி நேர்காணல்கள் —————— 40

இல்லை. புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் அக்கறையுமில்லை. தங்களைப் பற்றிய ஒரு சுயமதிப்பீடு இல்லாதவர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். இவர்களுக்கு வாய்ப்பாக இன்றைய பத்திரிகைகளும், சுஞ்சிகைகளும் இருந்து வருகின்றன. பத்திரிகைகள், சுஞ்சிகைகள் முதலியவற்றிற்கு ஆக்கங்களின் தேவை காரணமாக எதனை எழுதினாலும் பிரசுரிக்கின்றார்கள். அவர்களது பொருளாதாரத் தேவைக்கும் கைகொடுக்கக் கூடியவர்களாக இந்த புதிய படைப்பாளிகள் இருந்து விட்டால் எந்த வித தங்கு தடையுமின்றி அவர்படைப்பு க்கலன் வெளியிருக்கின்றார்கள். இது அவர்களை தவறான வழிக்கே இட்டுச் செல்கின்றது.

க.பரண்தேரன் :- அன்மைக்கால இலக்கியப் போக்குவர்தான்களுக்கு திருப்தி தரங்கின்றதா?

தெனியான் : - இளைய தலை முறைசார்ந்த இலக்கியத் தெளிவிள்ள படைப்பாளிகள் பலருடைய படைப்புக்கள் மிகுந்த திருப்பிழையத் தருகின்றன. குறிப்பாக, முஸ்லீம் இளைஞர்கள் மிக ஆழ்ந்து படித்து சிறப்பாக எழுதுகின்றார்கள். ஆக்க இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இளைய தலைமுறையினர் சிளான் படைப்புகள் அற்புதமாக இருக்கின்றன. இவர்கள் சமூக, இலக்கிய அக்கறையுள்ள தொரு எதிர்கால நம்பிக்கைக்கு உரிய கூட்டத்தினராக எனக்கு தென்படுகின்றனர். பெயருக்கும் புகழுக்குமாக மாத்திரம் எமதுகின்றவர்களில் இருந்து இவர்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

க.பரண்தூரன் :- நீங்கள் எழுதிய நாவல்களுள் உங்களுக்கு பிடித்தமான நாவல் பற்றிக் கூறி அதற்கான காரணங்களையும் கூறுங்கள்?

தென்னியான் :- என்னுடைய குழந்தைகளில், எந்தக் குழந்தை எனக்கு பிரத்தமானவர் என்று உண்மையில் எனக்கு சொல்லத் தெரியாது. அதே போலத்தான் எனது நாவல்களும் ஏராளமான நாவல்களை நான் எழுதிக் குவிக்காத காரணத்தால் ஒரு நாவலில் இருந்து இன்னொரு நாவல் வேறுபட்டதாகவே படைத்திருக்கின்றேன். அதனால் ஒன்றோடு இன்னொன்றை ஒப்பிடுவது மிகச் சிரமமான காரியம். இந்த நாவல்களை மதிப்பீடு செய்தவர்கள் வெள்வேறு விதமான கருத்துக்களை தொல்வித்திருக்கிறார்கள். ‘பரக்கொக்கு’, ‘பொர்சிறையில் வாழும் புளிதர்கள்’, ‘காத்திருப்பு’ போன்ற நாவல்களை அவரவர் பார்க்கவேயில் விதந்து கூறியுள்ளார்கள் ஏன்? அன்மையில் ‘கானிலிமான்’ என்ற நாவலை பாராட்டி ஒரு வாரப்பத்திரிகையில் கட்டுரை ஒன்றை ஒருவர் எழுதியிருக்கின்றார். இன்று மற்றவர்கள் சொல்கின்ற கருத்துக்களைக் கேட்டு என்னுடைய நாவல்களில் எந்த நாவல் சீரந்தது என நான் ஒரு போதும் கூறப்போவதில்லை. ஏதோ ஒரு வகையில் என்னுடைய குழந்தைகள் தூண் அவர்கள். அவர்களில் சீரந்தவர் யார்? குறைந்தவர் யார்? எனக் சொல்ல முடியது.

க.பரண்தூர் :— புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் கருப்பொருள் எதிர்காலத்தில் இனி எவ்வாறு இருக்கும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

தென்னியான் :- புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் வீசுக் அடங்கிக் கொண்டு வருவதை தற்போது அவதானிக்க முடிகின்றது. எதர்காலத்தில் துமிழில் எழுதப்போகின்ற புலம் பெயர்ந்தவர்களின் சந்தியார் தொகை மிகவும் குறைந்தவராகவே இருக்கப் போகிறார்கள். புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்கள் தங்கள் கடந்த காலம் பற்றி தொடர்ந்தும் எழுதிக் கொண்டு இருக்க முடியாத தீவந்தி நேர்காலமால்கள் 41

குழநிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் தாங்கள் வாழுகின்ற நாடுகள் பற்றிய இலக்கியங்களை தமிழிற்கு தரவேண்டும். அவ்வாறு தருவதற்கான, காலமும் அவர்களுக்கு குறைந்து கொண்டு போகவாம். முன்ன் ஒருசமயம் குறிப்பிட்டது போல அவர்களது சந்தி யாடியிருந்தே அந்தகைய புதிய இலக்கியங்களை நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். அவை தமிழ் இலக்கியங்களாகத்தான் வருமா? அவ்வாறு வரினும், அதன் தொடர்ச்சி நீண்டு செல்லுமா? என்பது கேள்விக்குரியிது தான்.

க.பரண்தூரன் :— உலக இலக்கியத்தரம் என்று எதனை வைத்துக் கொண்டு சில படைப்புக்களைக் கூறுகின்றார்கள்?

தெணியான் :— எந்த அளவுகோலை வைத்து உலக இலக்கியத்தின் தரத்தை தீர்மானிக்கிறார்கள் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. குறிப்பிட்ட படைப்பு மிகச் சிறந்து என்பதை எவ்வாறு சொல்கிறார்கள்? தற்சார்பு நிலையில் இவ்வாறு சொல்கிறார்கள். இதுவும் உயர்வு நவீர்சி அணி சார்ந்தது தான். இன்று உலக இலக்கியம் என்று பேசப்படுவை, பெரும்பாலும் ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்ப்பிற்கு ஊடாக வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டவையாகவே இருக்கின்றன அவ்வாறு வருகின்ற இலக்கியங்கள் உலகின் ஆங்கில அறிவு உடைய பலதரப்பட்டவர்களாலும் படிக்கப்படுகின்றது ‘நோபஸ் பரிசு போன்ற பரிசுகளை பெறுவதற்கான சிபாரிசிமைப் பெறுகின்றது. அவ்வாறின்றை பலரால் அறியப்படாத வேற்றுமொழியில் உள்ள இலக்கியங்களும் இல்லாத போய்விடவில்லை. அந்த இலக்கியங்கள் உலகில் பலருடைய கவனத்திற்கும் உள்ளாகாததனால் உயர்ந்த கணிப்பைப் பெறத்தவறி விடுகின்றன. எனவே உலக இலக்கியங்கள் எனக் கொள்ளப்படாது தவிர்க்கப் படுகின்றன. இந்த சூழ்நிலையை கவனத்தில் கொண்டு பார்க்கின்றபோது உலக இலக்கியங்களுக்கு என்று ஒரு தனி அளவுகோலும் இல்லை. அவை மாத்திரம் தான் உந்நதமான படைப்புகளும் அல்ல. அவற்றை விடச் சிறந்த படைப்புக்கள் பலராலும் அறியப்படாமல் இருந்து வரலாம். பலராலும் அறியப்படாமலும் பேசப்படாமலும் இருப்பதனால், அவை உலக இலக்கியத்தரம் என்று சொல்லப்படும் தகுதிக்கு உரியவை அல்ல என்று ஆகிவிடாது. எனவே இது தான் உலக இலக்கியம் என்று தீட்டமிட்டு சொல்வது இயலாத ஒரு காரியம்.

க.பரண்தூரன் :— ஒரு படைப்பாளியின் படைப்பை இன்னொருவரே அல்லது ஒரு சிலரோ செம்மைப் படுத்துவது பற்றி உங்கள் கருத்தை அறிய விரும்புகின்றேன்?

தெணியான் :— நீங்கள் குறிப்பிடும் செம்மைப்படுத்தல் மேலைத்தேச இலக்கிய அரங்கில் என்றோ நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டதாகக் கூறுகின்றார்கள். தற்பொழுது தான் நாங்கள் அதுபற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்துள்ளோம். அதனை நடைமுறைப் படுத்தியவர்கள் மத்தியில் அது மிகவும் பழைச் பட்ட பிறகு, அல்லது அவர்கள் கைவிட்ட பின்னரே நாங்கள் அதைத் தூக்கிப் பிடிப்பது எங்கள் வரலாறு. ஆனால் கடந்த காலத்தில் இங்கு செம்மைப்படுத்திக் கொடுத்தவர்கள் தாங்களே எழுதிக் கொடுத்த தாகச் சொல்லிக் குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகளை அவமானப்படுத்திய கேவலமான கூத்துக்களும் நடந்தேறி இருக்கின்றன. ஒரு படைப்பாளி இத்தகைய ஆபத்தை அவமதிப்பை எதிர் கொள்ள வேண்டியவனாகவும் இருக்கின்றான். செம்மைப்படுத் தலுடன் தொடர்புபட்டவர்கள் மேலைப்புலத்தில் என்ன நடைபெறு கின்றது, என்பதனை ஜிவந்தி ஞேர்க்காணல்கள்

ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் கற்றறிந்தவர்கள் ஆகியோரிடம் இருந்தே இது சம்பந்தமாகக் கேட்டிரிய வேண்டும். நான் சிறுபிள்ளைத்தனமாக இது பற்றிக் கருத்துச் தொலியிக்க விரும்ப வில்லை. ஓர் எழுத்தாளரின் படைப்பை வேறு சிலர் படித்து தங்கள் கருத்துக்களை தொலி விப்பது வரவேற்கத்தகுந்தது. பின்னர் அந்த எழுத்தாளர், தொலியிக்கப்பட்ட கருத்துக்களில் தனக்கு தகுந்ததெனப் பட்டவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டுதானே செம்மைப்படுத்தலாம். இன்னொருவர் செம்மைப் படுத்தும்போது பல சிக்கல்கள் உருவாகலாம். படைப்பாளியின் கூடும். செம்மைப்படுத்து கின்றவர் யாராக இருக்க வேண்டும்? அவர் இன்னொரு படைப்பாளியா? படைப்பாளி அல்லாத ஒருவரா? பாட சாலை ஆசிரியர் போன்ற ஒருவரா? இது சிக்கலான ஒரு விடயம் ஆழமாக நோக்கப் பட வேண்டியது.

க.பரண்தூரன் :- எழுத்தாளர் மத்தியில் சாதிய உணர்வு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

தெணியான் :- இப்படி ஒரு கேள்வியை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் கேள்வி எழுந்திருக்கிறது. அதற்கான பதில் நான் சொல்லி ஆகு வேண்டும். எழுத்தாளர் மத்தியில் பாராட்டத்தகுந்த சேகோதர உறவே இருந்து வருகின்றது. கட்டு காலத்தில் இன்னிருப்பதை விட மிக இருக்கமான நெருக்கமான உறவு இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்று மகாதந்திரமாக சிலர் 'தலித் எழுத்தாளர்கள்' எனப் பேசுவதும் எழுதவும் செய்கின்றார்கள். இவர்கள் குறிப்பிடும் 'தலித் எழுத்தாளர்கள்' என்பது சாதியக் கொடுமைக்கு எதிராக எழுதுகின்றார்கள் எல்லோராயும் குறித்து நிற்கின்றதா? அல்லது குறிப்பிட்ட சாதிகளில் பிறந்தவர்களை மாத்திரிந்தான் குறிக்கிறதா? எழுத்தாளர்கள் சிலர் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவர்களை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு வெளிவரும் சுஞ்சிகைகளின் ஊடாகத்தமது சாதிய வேறுபாடுகளை வலுப்படுத்தும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்கள். 'ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு யார் உரிமை கொடுக்க வேண்டும்? அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே எனச் சுவால் தனமாக எழுதுகின்றார்கள். பிரபலமான எழுத்தாளர் ஒருவர், ஆண்டுமேல் ஒன்றில் சிறுக்குத் தீங்கிலை எழுதி இருக்கின்றார். நடந்து முடிந்த யந்தத்தில் முள்ளிய வாய்க்காலில் நடந்தாக ஒரு சம்பவம் அக்கதையில் சிந்திரிக்கப்படுகின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்த முள்ளாள் பேராளியாக இருந்த ஒருவனை மிகவும் கேவலப்படுத்திக் குற்றவாளியாகத் திட்டமிட்டுச் சிருஷ்டித் திருக்கின்றார். நடந்து முடிந்த கொடுமைகள் அழிவுகளுக்கு அவன்தான் காரணமெனக்காட்டி இருக்கின்றார். உயர்சாதியில் பிறந்தவர்கள் மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள், குற்றமற்றவர்கள் எனச் சொல்லுகிறார். அதனைப் படித்ததும் அவருக்குள் பதுங்கிக் கொண்டிருக்கும் சாதிய வெறியூட்களுக்கு கொண்டேன். எனது நண்பர்கள் சிலருக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதைப்பற்றி உரையாடுகின்றன. நண்பர் ஒருவர் அந்த சுஞ்சிகையின் ஆசிரியருக்கு வாசகர் பகுதியில் கழித்து எழுதினார். அதனைப் பிரசுரிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் அந்தக் கழிதம் நஷ்கப்பாம்பு எங்கெங்கெல்லாம் பதுங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு யார் யாரெல்லாம் பால் வார்த்து வளர்க்கின்றார்கள் என்ற உண்மையை விளாங்கிக் கொள்ளுங்கள்.

க.பரண்தூரன் :- ஜீவநதி பற்றி உங்கள் கருத்து...?

தெணியான் :- அது பற்றி நான் கூறக்கூடாது.

ஜீவநதி நேர்காணல்கள் -

கலைங்கரமாக இரு தமிழ்நாடு ப. ரிடாப்ரிஸ்டா நோம்பெர்டுஸ் முனையிலிருந்து பழக்கம் செய்து இரு வகை தமிழ்நாடு நோம்பெர்டா நோம்பெர்டுஸ் பிரைட் பிரைட்டுஸ் என்றும் பதீப்புப் பணியாளிகளுக்கும் நோம்பெர்டுஸ் பிரைட்டுஸ் என்றும் குறிப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. நோம்பெர்டுஸ் என்றும் குறிப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பேராசிரியர். ம.இரகுநாதன்

சந்திப்பு - க.பரண்தேரன்

க.பரண்தேரன் :- தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக அன்றையில் தகைமசார் உயர்நிலை அடைந்திருக்கின்றீர்கள். உங்களுடைய துறை சார் பங்களிப்புகள் பற்றியும், தங்களைப் பற்றியும் கூறுங்கள்?

ம.இரகுநாதன் :- நான் வன்னி மண்ணின் பழம்பெரும் கிராமமான முள்ளிய வளையிற் பிறந்தவன். யாழ்ப்பாணம் எனக்குப் புகுந்தவீடு. வன்னிப்பிராதேசத்திலேயே கல்வி யாலும் கலையாலும் வளம்பெற்ற கிராமம் முள்ளியவளைக்கிராமம். வன்னி மண்ணுக்கு வளமுட்டியது முள்ளியவளையிலுள்ள வித்தியானந்தக் கல்லூரி. இலங்கையில் வேறு எங்குமே காண முடியாத அளவுக்கு கலை நூட்பத்துடன் அமைக்கப்பட்ட இக்கல்லூரி ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலப் பாடசாலையாக இருந்து 1960 இன் பின்னரே தாம்மொழி மூலப் பாடசாலையாக மாற்றப்பட்டது. இப்பாடசாலை யிலேயே க.பொ.த.ச.யர்தா வகுப்புவரை கல்விகற்றேன். 1980 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தொரிவு செய்யப்பட்டேன். பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாம் ஆண்டில் தமிழ் பொருளியல், புலியியல் ஆகிய பாடங்களைப்படித்தேன். பேராசிரியர் கைலாசபதி சிலப்பதிகாரம், இலங்கையர் கோனின் சிறுகதைகள் ஆகியவற்றைக் கற்பித்தார். போராசிரியர். சிவத்தம்பி தமிழில் இலக்கிய வரலாறு எழுதப்பட வேண்டிய முறைப்பற்றி நூட்பமாகக் கற்பித்தார். இரண்டு பேராசிரியர்களும் விதைத்த வித்து மனதில் ஆழ வேருஞ்சியதால் நான் இரண்டாம் ஆண்டில் தமிழழையே சிறப்புப் பாடமாகக் கற்க முற்பட்டேன். எமது இரண்டாம் ஆண்டில் பேராசிரியர் கைலாசபதி யின் பிரிவு ஏற்பட்டது. இந்த இடைவெளியை நிரப்புவதற்காகத் துணைவேந்தராக இருந்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் எமக்கு தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் கற்பிக்கவந்தார். பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை தமிழ்த்துறையின் புதிய தலைவராக வந்த பின்னர் எமக்கு தமிழ் இலக்கண மரபு தொடர்பான விரிவுவரைகளை நடாத்தினார். பேராசிரியர் சன்முகதால் மூலபாடத்திறனாய்வினைக் கற்பித்தார். பேராசிரியர் நூல்மான் இலக்கிய விமர்சனம் கற்பித்தார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பியிடம் நாவல் இலக்கியத்தையும், நாடகத்தினையும் கற்றோம். இதுவே என்னை நாவல் இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொள்ளவைத்தது. பட்டப்படிப்பை முடித்த பின்னர் சிறிது காலம் மாங்குளம் மகாவித்தியாலயத்திலும், முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக் ஜிவநாதி ஞார்காணல்கள் —————— 44

கல்லூரியிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினேன். இதே காலத்தில் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளையின் நெறியாள்கையில் வன்னிப்பிரதேசத்தில் ஏட்டுச் சுவடிகளாக இருந்த சிலம்பு கூறல் காவியம்' தொடர்பான ஆய்விலும் ஈடுபட்டுவந்தேன். 1989இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டேன். நியமனம் கிடைத்த அடுத்த ஆண்டிலேயே முதுகலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டேன். இதன்பின்னர் 'ஸமுத்துத்தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயச்சீக்கல்கள்' என்னும் பொருள்பற்றி ஆய்வு செய்து 2000 இல் கலாநிதிப்பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன். இந்த ஆய்வுக்கு பேராசிரியர் சுப்பிரமணியன் எனக்கு நெறியாளராக இருந்தார். இளமையிலிருந்தே நாவல்களை வாசிக்கும் பழக்கமுள்ள எனக்கு பேராசிரியர் சிவத்தமிழின் விரிவுரைகள் நாவலை எவ்வாறு பாட்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி என்னைப் புதியதொருபாதைக்கு இட்டுச் சென்றது. கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு நூலாக வெளிவந்துள்ளது. நாவல் தொடர்பான பல கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. சில தொகுப்பாகவும் வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டுமானால், 'ஸமுத்துத்தமிழ் நாவல்களில் இன உறவு' (2007), 'ஸமுத்துத்தமிழ் நாவல் - சில பார்லவகள்' (2009) ஆகிய இரு நால்களும் எனது ஸமுத்துத்தமிழ் நாவல் தொடர்பான ஆய்வுத்தேடின் விளைவால் உருவானவை. இவை தவிர 'ஸமுத்துத்தமிழ்க் கலிதைகளில் சாதியம், பெண்ணியம், தேசியம்' (2007) 'தமிழ்ப் பா வடிவங்களை விளங்கிக்கொள்ளல்' (2009) 'பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டுத் தடங்கள்' (2009) ஆகிய நால்களையும் எனது துறைசார் பங்களிப்பாக வழங்கியுள்ளேன். மேலும் வன்னிப்பிரதேசத்தில் வாய்மொழிக் கலையாக இருந்த கோவலன் நாட்டுக் கூத்தினையும் அச்சில் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளேன். 2007இல் செய்து முடித்த இப்பணியின் முக்கியத்துவத்தை இப்போது உணர்ந்து மன நிறைவடைகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறையில் ஆற்றல் மிக்க பேராசிரியர்கள் பலர் இருந்து பணியாற்றியுள்ளார்கள். நான் அத்தனை பேராசிரியர்களிடமும் படித்தவன் என்ற மன நிறைவோடுதான் எனது பணியைத் தொடர்கின்றேன். எனது பதவிநிலை குறித்து நான் என்றைக்குமே சிந்திப்பதில்லை. உயரும் போது பணிவு கொள்ள வேண்டும் என்பதில் எனக்கு உடன்பாடுண்டு. எனது பதில் சற்று நீண்டதாகவே அமைந்துவிட்டது தயவுசெய்து மன்னிக்கவும்.

க.பரண்தரன் :- இன்றைய ஸமுத்துத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிப் பொதுவாக என்ன கூறுவீர்கள்?

ம.இருந்தான்:- இன்றைய ஸமுத்துத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் தொடர்பாகக் கூறுவதாயின் 1980 களிலிருந்து தான் கூறவேண்டும். ஸமுத்தில் ஒரு விடுதலைப் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அந்தப்போராட்டம் எவ்வாறு ஆரம்பித்து, எவ்வாறு போய்க் கொண்டிருந்தது என்பதைவிட இந்தப் போராட்டத்தால் ஏற்பட்ட அவலங்கள் அதிகம். இராணுவக் கெட்டிடகள் மாத்திரமன்றி இயக்க முரண்பாடுகள்

கூட மனித அவலங்களையே ஏற்படுத்தியது. இந்த மனித அவலங்களை எடுத்துக் கூறக் கூட முடியாத நிலை இருந்தது. அத்தகைய நிலையிலும் சிலர் கூற முற்பட்டார்கள். சிலர் இந்த மண்ணைவிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து நின்று பேசினார்கள். இதனால் எமது இலக்கியம் குறிப்பிடக் கூடிய மாற்றத்தை 1980களில் பெற்றுவிட்டது. கவிதைகளில் ஆரம்பித்த இந்த மாற்றம் பின்னர் சிறுகதைகளிலும் நாவல்களிலும் கூட ஏற்பட்டது. புனைகதைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பெரும்பாலும் உள்ளடக்க ரீதியாகவே ஏற்பட்டது. இந்த மாற்றங்களால் ஈழத்துக் தமிழ் இலக்கியம் வளம் பெற்றது என்பதை மட்டும்தான் கூறலாம். இவற்றில் ஆற்றல் மிக்க பல படைப்புக்கள் உள்ளன. அவற்றை ஒன்றாக நோக்கிப் பெயர் சுட்டிக் கூற இன்னும் பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்றே நினைக்கின்றேன்.

க.பரணீதரன் :- பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இலக்கிய ஆர்வமும், ஈடுபாடும் குறைந்து செல்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய முத்த இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலர் பல்கலைக் கழகங்களினுடாகவே உருவானவர்கள். இன்று அந்நிலை காணப்படாமைக்கான காரணங்கள் யாவை?

ம.இருக்குநாதன் :- பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இலக்கிய ஆர்வம் குறைந்து விட்டதாகக் கூறமுடியாது. நீங்கள் நினைக்கின்ற முத்த எழுத்தாளர்களில் பலர் பல்கலைக் கழகச் சூழலிலிருந்து வந்தவர்கள்தான். ஆனால், இவர்கள் எல்லோரும் தமிழ்த்துறையைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தமிழ் கற்கின்ற மாணவர்கள் கூட இன்று அதிகம் இன்னொரு வகையில் தமிழ் மாணவர்கள் எனப்பார்த்தல் அவர்களின் தொகை இன்னும் அதிகம். இவர்களைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த மிகவும் குறைந்தளவு மாணவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது உங்களுக்கு இந்த வித்தியாசம் தெளிவாகத் தெரியலாம் தான். இப்போது நாம் தேடிக் காண வேண்டும். முன்பு இது சற்று இலக்குவானது எனவே நாங்கள் ஆர்வம் குறைந்துவிட்டதாகக் கூற முடியாது. மற்றொன்று எமது போர்க்காலச் சூழல் எல்லோரது ஆர்வத்தையுமே மழுங்கடித்துவிட்டது என்பதையும் கூறித்தான் ஆகவேண்டும். இவற்றைக் கடந்தும் இலக்கிய ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்த முற்படுவர்கள் இல்லாமல் இல்லை. உங்களுடைய முயற்சி கூட இலக்கிய ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடுதானே. சிறிது காலத்தின்முன் தமிழ்த்துறை மாணவன் ஒருவனின் முயற்சியால் 'புலரி' என்ற சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவந்தது. அதுகூட ஒரு சில இதழ்களோடு நின்றுவிட்டது. இதற்கான காரணங்கூட எமது காலச்சூழல்தான்.

க.பரணீதரன் :- நவீன் இலக்கியம் என்று எதைக் கருதுகிறீர்கள்? நவீன் இலக்கியத்திற்கு, மரபு இலக்கியத்திற்கு இடையிலான முக்கிய வேறுபாடுகள் என எவற்றை குறிப்பிடுவர்கள்?

ம.இருக்குநாதன் :- நவீன் என்றாலே புதுமை என்றுதான் உணரப்படுகின்றது. நவீன் இலக்கியம் புதுமையானது. புதுமையைப் பிரக்ஞஞ்சுபூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டது. **சீவநதி நேர்காணல்கள்** —————— 46

பாரதி கூறியதுபோலவே சொல்புதிது, வளம் புதிது கலவுதிது, என்று எல்லாவற்றிலும் புதுமையைக் கொண்டுவேந்ததுதான் நவீனிலக்கியம். இது கால தேசவர்த்த மாணங்களுக்குக் கட்டப்பட்டது. மரபு இலக்கியங்கள் கால ஒழுங்கையும் ஓட்டத்தையும் கருத்திற் கொள்ளாதவை. இவற்றில் எல்லாக் காலத்திற்கும் ஏற்ற விழுமியங்களே எடுத்துக் கூறப்பட்டன. தர்மம் வெல்லும் என்பது காவியத்தால் மட்மே கூறப்படலாம். நவீன இலக்கியத்தில் இது வெறும் கற்பனையாகத் தான் இருந்துவிடும். நிஜ வாழ்வில் தர்மம் தோல்வியடைவதும் உண்டு. இதனையே நவீன இலக்கியம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. எனவே மரபுசார்ந்த கருத்து நிலைகளை உடைத்து ஆய்வு செய்வனவாகவே நவீன இலக்கியங்கள் அமைகின்றன.

க.பரண்தரன் :- இன்று இலக்கியத்தில் பின் நவீனத்துவம், கட்டுடைப்புவாதம், இருமைவாதம் போன்ற பல புதிய தத்துவங்கள் முன் வைக்கப்படுவது பற்றி...?

ம.இரகுநாதன் :- இலக்கிய உலகில் காலத்திற்குக் காலம் பல்வேறு விதமான கோட்பாடுகள் வருவதும் போவதும் வழக்கம். மேற்கில் உருவாகின்ற பல கோட்பாடுகள் அங்கு மரணித்தபின்னர் தான் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமாகின்றன. எம்மவர்களில் பலர் அக்கோட்பாடுகளைத் தவறாக விளங்கிக் கொண்டு தமிழ் இலக்கிய உலகைக் குழப்ப மற்படுகின்றார்கள். கோட்பாடுகளைத் துணையாகக் கொண்டு இலக்கியத்தைப் பார்க்கலாமே தவிர, கோட்பாட்டிற்காக இலக்கியம் படைக்க முடியாது. இலக்கியம் எமது பண்பாட்டில் இருந்து பிறக்க வேண்டும். எமது மக்களின் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். மேற்கில் உருவான கோட்பாட்டிற்காக நாம் எமது பண்பாட்டை மறந்து இலக்கியம் படைக்க முடியாது.

க.பரண்தரன் :- மரபுக் கவிதை அளவுக்கு நவீன கவிதைகள் வளர்ச்சி கண்டுள்ளதாக உணர்கின்றீர்களா?

ம.இரகுநாதன் :- தமிழில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வளர்ச்சியடைந்த செய்யுள் மரபு உள்ளது சங்கப்பாடல்களும் திருக்குருளும் தமிழ் இலக்கியத்தின் தொடக்க நிலைப் புள்ளிகள் அல்ல. இதற்கு பல நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே தமிழ் இலக்கியம் வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் இருந்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு நீண்ட வரலாற்றுப் பின் புதைத்தில் வந்த தமிழ்ச் செய்யுள்களோடு அதாவது மரபு சார்ந்த கவிதைகளோடு மிகவும் அன்மைக்காலத்தில் வந்த நவீன கவிதைகள் ஒப்பிட்டு பேசவது எந்த வகையிலும் பொருத்தமாக இருக்காது. பாரதி கூட கம்பனையும் வள்ளுவனையும் போல பூமியில் யாரையும் காணமுடியாது என்று தானே கூறியுள்ளார். அதற்காக நான் நவீன கவிதைகளை தரமற்றவை என்று கூறவில்லை. இரண்டையும் ஒப்பிட்டு பார்க்கக் கூடாது என்று தான் கூறுகின்றேன். நவீன கவிதைகளை நவீன கவிதைகளாகவே பார்க்க வேண்டும். அவற்றிலும் அந்த மான அனுபவங்கள் பதிவாகியிருக்கின்றன. தனியே இனங் கண்டு அவற்றை வளர்த்துக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

கபரண்தூரன் :- ஆண் எழுத்து - பெண் எழுத்து ஆண்மொழி - பெண்மொழி என்று இலக்கியத்தில் பிரிவினைகளை உண்டு பண்ணி தனித்து பார்ப்பது சரி என கருதுகின்றீர்களா?

ம.இருநாதன் :- காலம் மாறும் போது காலச் சூழலுக்கேற்ப கருத்து நிலைகளும் மாறுவது வழக்கம் எமது பண்பாட்டில் பெண் வீட்டுக்குரியவளாகவே இருந்து வந்தவள். அவ்வாறான கருத்து நிலை இன்று மாறிவிட்டது. பெண் வீதிக்குவந்து போராடுகின்றாள், விமானத்தின் ஏறி ஓடுகின்றாள். அவள் பெண் என்பது வெறும் உற்கூற்று அடையாளம் மட்டுமே. அவள் ஆணைவிட எந்த வகையிலும் வேறுபட்ட வளாக இல்லை. இதனால் பெண் பற்றிய மரபார்ந்த கருத்து நிலைகள் மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியம். காலங்காலமாக ஆண்களே பெண்களை பற்றிக் கூறி வந்த தால் இது ஆணாதிக்கம் சார்ந்த ஆண்மொழியாகக் கருதப்பட்டது. பெண் எழுத்துக் களில் கூட ஆண்களின் கருத்தே பிரதிபலிக்கப்பட்டதையும் காணக்கூடிய தாக இருந்தது. இத்தகைய நிலை இன்று மாறிவிட்டது பெண்களின் விழிப்புணர்வு ஆணா திக்கத்தை உடைப்பதாகவேயுள்ளது. இதனால் ஆண்களின் ஆதிக்க உணர்வு சார்ந்த மொழியை இலக்கியத்தில் விதைக்காமல் பெண்ணைப் பெண்ணாக நோக்குவது சிறந்தது. அப்போது தான் இலக்கியம் வளர்ச்சியடையும். மானுடம் வளரும்.

க.பரண்தூரன் :- படைப்பாக்க ஆளுமையை பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இடையே வளர்த்தெடுக்க என்ன செய்யவேண்டும்?

ம.இருநாதன் :- பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு நல்ல படைப்புக்களை இளங்காட்டி வாசிக்கச் செய்ய வேண்டும் நல்ல படைப்புக்களைப் பல தடவைகள் வாசிக்க வேண்டும். அவை தொடர்பாகக் கலந்துரையாட வேண்டும் இதன் மூலமே அவர்களது படைப்பாற்றலை வளர்க்க முடியும் எனக் கருதுகின்றேன்.

க.பரண்தூரன் :- ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியன என எவற்றைக் கருதுகிறீர்கள்? ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் போக்கில் மாற்றம் ஏதும் அன்மையில் காணப்படுகின்றதா?

ம.இருநாதன் :- ஈழத்திலே குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய நாவல்கள் என்று நினைக்கும்போது ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வெளிவந்த சில படைப்புக்களே நினைவுக்கு வருகின்றன. செக்கணேசவிங்களின் சடங்கு, செவ்வானம், இளங்கீரானின் 'நீதியே நீ கேள்', டானியலின் 'கானல்', அரூள் சுப்பிரமணியத்தின் 'அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது', தெணியானின் 'மரக்கொக்கு', சொங்கை ஆழியானின் 'காட்டாறு', 'மரணங்கள் மலிந்த பூமி' என்று சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவைகூட நான் பாத்தவற்றை மனதிற்கொண்டே குறிப்பிடுகின்றேன். இது எந்த வகையிலும் முழுமையான ஒரு பட்டியல் அல்ல என்பது முக்கியம்.

—————

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

சந்திப்பு -க.பரணீதரன்

க.பரண்துறை :- உங்களுடைய வாழ்வியற் பின்னணி பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுவீர்களா?

கே. என். சிவகுமாரன் :- 1936 ஒக்டோபர் 01 மட்டக்களப்பு நகரில் பிறந்தனர். 1953ல் கொழும்பு வாசியாய் மாறியதை. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிமாணவனாக 1980 இல் BA பட்டம் பெற்றனர். 1965 இல் திருமணம் செய்தனர் 1967, 1970 களில் இரண்டு புதல்வர்களைப் பெற்றனர். 1960இல் தொழில் பார்க்கத் தொடங்கியதை. 2010 ஒகஸ்ட் 19 முதல் சுகவீனம் காரணமாக ஓய்வு பெற்று வீட்டில் தங்கியிருந்து இளைப்பாரியதை, மாலைதீவு, ஓமான், இலங்கை, அமெரிக்கா ஆகிய இடங்களில் ஆங்கில இலக்கிய ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தனர். எனது தனிப்பட்ட வாழ்வியற் பின்னணியை எழுத ஆசை. ஆனால் அதனை யார் பிரசுரிப்பார் ஆல்லது படிப்பார் என்ற மனத்தயக்கம் உண்டு.

க. பரணிதான் :- ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஏற்றதாழி 50 வருட கால நீண்ட அனுபவத்தைக் கொண்ட திறனாய்வாளராக விளங்கி வரும் உங்களின் இலக்கிய நோக்கைக் கூறுவீர்களா?

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- எனது இலக்கியங்களுக்கு இருவகைப்படும். ஒன்று : நல்ல கலை இலக்கியங்களைத் தேடிப்படித்தல் பார்த்தல். அடிப்படையில் நான் ஓர் இரசனையாளன். அதே சமயம் கலை இலக்கியங்களின் மூலம் படைப்பாளியின் சமூகப் பிரக்ஞனையை அறிந்து கொண்டு அதற்கேற்ப பகுப்பாய்வு செய்ய முயல்கிறேன். இரண்டு : நான்படித்த, பார்த்த படைப்புகளின் தராதரத்தை எனது தற்போதைய அறிவு அனுபவ வளர்ச்சிக் கேற்ப, “யாம் பெற்ற இன்பத்தை வையகமும் பெற” எழுதுகிறேன். வாசகர்களுக்கும் கல்விமான்களுக்குமிடையே ஓர் உறவுப் பாலமாக, எளிமையாகவும் துலக்கமாகவும் எழுதி எனது பத்திகள் மூலம் தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறேன்.

க.பரண்தரன் :- திறனாய்வாளராக உங்களின் இலக்கியப் பயணத்தை மேற்கொள்வதற்கான உந்துதல் உங்களுக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது?

கே.என்.சிவகுமாரன் :- நான் சிறுவனாக இருந்த பொழுதே ஆங்கிலம், தமிழ் புத்தகங்களை வாசிக்கத் தொடங்கிவிட்டேன். எனது தந்தையார் கைலாயர் செல்வநயினார் அறிவுச் செல்வங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். சங்க இலக்கியம் தவிர, இடைக்கால ஆங்கில இலக்கியம் தவிர சகல பழைய இலக்கியங்களையும் 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலுமான நூல்களை எனது வளரினம்பருவத்திலிருந்தே அறிந்தும், படித்தும் வந்திருக்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் தான் விளையாட்டு, சினமா பகுதிகளுக்கு எழுதி வந்தேன். திறனாய்வு (Literacy Criticism) என்று ஒன்று இருப்பதை எனது HSC வகுப்புவரை அறிந்திருக்கவில்லை. தமிழில் நயங்கூறல் எனக்கு கைவந்ததாய் வந்ததை ஆசிரியர்கள் பாராட்டுனார்.

பின்னர் 1960களில் அமரர் க.கைலாசபதியின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அப்பொழுது நான் கவிதைகளையும், சிறுகதைகளையும் மாத்திரம் எழுதி வந்தேன். பேராசிரியர் கைலாசபதி தான் என்னை “எழுத்து” என்ற இலக்கியச் சிற்றேட்டுக்கு என்னை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். அதன் பின்னர் அந்த ஏட்டுக்கும், தினகரன் வாரமஞ்சரிக்கும் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தேன். அதன் பின்னர் தான் திறனாய்வு சம் பந்தமான ஆங்கில, தமிழ் நூல்களை நிறையப் படிக்கத் தொடங்கினேன். தொடர்ந்தும் படித்து வருகிறேன். கைலாசபதி மூலம் மார்க்சியத் திறனாய்வுக்கு அறிமுகமானேன். போராசிரியர் கா.சிவத்தும்பி, செ.கணேசனவிங்கன் போன்றவர்கள் மூலம் முன்னர் படித்திராத நூல்களைப் படித்துப் பயன் பெற்றேன்.

“ஆக்க இலக்கியம் செய்ய நிறையப்போர் இருக்கிறார்கள். நீர் திறனாய்வில் முக்கிய கவனம் செலுத்தும்” என்று என்னைத் தூண்டியவர் அமரர் கைலாசபதியே.

இருந்தபோதிலும் எனக்கு வெறுமனே மார்க்சியத் திறனாய்வாளராக இருக்க விருப்பமில்லை. ஏனெனில் மார்க்சிய இலக்கியம் தவிர்ந்த ஏனைய இலக்கியங்களும் இருப்பதனால், அவ்விலக்கியங்களைச் சுலவகக் மேனாட்டு Practical criticism with a multi - disciplinary approach கூடுதலாகப் பிடித்திருந்தது. அந்த முறையில் தான் 74 வயதையடையும் நான் இப்பொழுது எழுதிவருகிறேன்.

க.பரண்தரன் :- பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர்களிலிருந்து உங்களை வேறுபடுத்தி இனங்காட்டும் உங்களது சிறப்புப் பற்றிக் கூறமுடியுமா?

கே.என்.சிவகுமாரன் :- எனது எழுத்துக்குச் சிறப்பு இருக்கிறதா என்று நான் கூறலாமா? அறிஞர்கள் தான் அதனை இனங்கண்டு தொலிவிக்கவேண்டும். பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர்கள் - ஆய்வறிவாளர்கள் (Intellectuals), ஆய்வாளர்கள் (Researchers), திறனாய்வாளர்கள் (Literacy critics), விமர்சகர்கள் (கண்டனமே முதல் நோக்கமாகக் கொண்டவர்கள்) என வகைப்படுத்தப்படுவார். அவர்களுடைய ஆக்கங்கள் விரிவாகவும், ஆழமாகவும், சான்றுகள், மேற்கொள்கள் சிதைம் எழுதும் நல்லறிஞர்கள். ஆளால் பத்தி எழுத்தாளர்கள் அவ்வாறு செய்வ தில்லை. அவர்களுடைய நோக்கமே வேறு. அவர்கள் தரமுயர்ந்த நிலையிலுள்ள

வாசகர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்குமிடையே ஒரு பாலமாகச் செயற்படுகின்றனர். எனது நோக்கம் வாசகரூடன் எனிமையான முறையில் இதழியல் சார்ந்த அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுவது தான். இதனைச் சாவிரப் புரிந்து கொள்ளாத அன்பர்கள் சிலர் என்னை 'விமர்சகர்' (நான் கண்டனம் விமர்சனம் செய்வதில்லை) என்றும் 'திறனாய்வாளர்' (எனது பத்தி எழுத்துக்களில் திறனாய்வு இருப்பது உண்மைதான் என்றாலும்) என்றும் அழைக்கின்றனர். உண்மையிலேயே எனது பெரும்பாலான கலை இலக்கியக் கட்டுரைகள் திறனாய்வு சார்ந்த 'பத்தி' எழுத்துக்களே. எனவே பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர்கள் நோக்கம் வேறு, எனது நோக்கம் வேறு. ஆகவே ஒப்பீட்டிப்படையில் வேறுபாடுகளைக் காணமுடியாதிருக்கின்றது.

க.பரண்தூரன் :- உங்களுடைய பத்தி எழுத்துக்கள் வாசகர்களிடம் வரவேற்றபைப் பெற்றவை. பத்தி எழுத்துக்களை எவ்வளவு தூரம் இலக்கியமாகக் கொள்ள முடியும்?

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- எனது "பத்தி எழுத்துக்கள் வாசகர்களிடம் பெரும் வரவேற்றபைப் பெற்றமை" என்று தாங்கள் கூறும் பொழுது என்னைப் புளகாங்கித மடையச் செய்கிறது. நன்றி. எனது பத்தி எழுத்துக்கள் இலக்கியமா இல்லையா என்று என்னால் கூறமுடியாதிருக்கிறது. ஆயினும் சில பத்தி எழுத்துக்கள் இலக்கிய நுகர்வுக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடியவை என நினைக்கிறேன். எனது கட்டுரைகள் முழுமையான இலக்கியப் படைப்புகள் என்று கூற முடியாதிருப்பதற்கான காரணம் "பத்தி எழுத்தின்" வரையறைகள் தான். 'பத்தி எழுத்து' என்று நாம் மகுடமிடுவதற்கான காரணம், அது ஆய்வறிவு, ஆய்வு, திறனாய்வு போன்றவகுதிகளுக்குள் அடங்காமையே பத்தி எழுத்தின் நோக்கம் வேறு. திறனாய்வு வேறு. பத்தி எழுத்துக் கூட திறனாய்வு சார்ந்ததாக அமையக் கூடும். இது பற்றியெல்லாம் நான் ஏற்கெனவே எனது தமிழ் நால்களில் எழுதியுள்ளேன்.

க.பரண்தூரன் :- பல்வேறு இலக்கிய வகைமைகளுக்குள் அடங்கும் பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் நால்கள் பலவற்றை நீங்கள் திறனாய்வு செய்துள்ளீர்கள். திறனாய்வுக்காக நால்களை எந்த அடிப்படையில் தெரிவு செய்கின்றீர்கள்?

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- திறனாய்வுக்காக நானே நால்களைத் தெரிவு செய்வது அவ்வைப் போதுதான். பெரும்பாலும் எழுத்தாளர்கள் எனக்கு அனுப்பிவைக்கும் நால்களை 'இலக்கிய வகைமைகளுக்குள்' அடக்கிய பின்னர் அவை எந்த எந்த வகைமைக்கு இணங்கியதற்கேற்ப, அளவு கோல்களும் வேறுபடும். உதாரணமாக கவிதைத் திறனாய்வு நாடகத் திறனாய்வு அல்லது புனைக்கதைத் திறனாய்வினின்றும் வேறுபடும். அந்த அளவுகோல்கள் நான் பட்டப் படிப்புக்குப் படித்துப் பிரயோகித்த அளவுகோல்களாக அமையும்.

க.பரண்தூரன் :- எழுத்தின் இன்றைய திறனாய்வுப் போக்குப் பற்றி என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

ஜீவநதி நேர்காணல்கள் —————

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- இன்றைய திறனாய்வுப் போக்கு எதிர்பார்த்த அளவிற்குப் பரவலாகவும் பிரயோசனமாகவும் இல்லை. பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர்களே இந்தப் போக்குகளை நிர்ணயிப்பவர்கள். அவர்கள் அதிக அளவு ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு நேரமும் ஓய்வும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருந்த போதிலும் அவர்களுள் சிலர் ஆய்வு சார்ந்த நூல்களை எழுதி வந்துள்ளனர். மது மாணவர்களை ஊக்குவித்தும் சில நல்ல திறனாய்வுகள் வெளிவரக்காலாக இருந்து வருகின்றனர்.

அதே வேளையில் “விமர்சனம்” என்ற சொல் “திறனாய்”வைக் குறிக்குமாயினும் “விமர்சனம்” என்ற பெயரிலே கண்டனம் செய்வதே விமர்சனம் என்ற அடிப்படையில் தரக் குறைவாகப் பலர் எழுதி வந்தனர். இப்போது அந்த வேகம் குறைந்திருக்கிறது. அதேசமயம், இங்கு திறனாய்வு முயற்சிகள் அதிகம் இல்லாததனாலும் தமிழ் நாட்டுச் சிற்றேருகள் இலகுவாக இளம்பாரயத்தினாலே பக்குவ அறிவைச் சீர்க்கலைப்பதனாலும் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியேயுள்ள சில விமர்சகர்கள் ஏதேதோ காலவெளியான ‘இளம்கள்’ பற்றிப் பரிந்துரைத்துக் குட்டை குழப்புகின்றனர். அதிர்வட்வசமாகப் பெரும்பான்மையான இளைஞர்கள் இதில் ஈடுபடுவதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து தான் குப்பைகள் மத்தியிலும் நல்ல திறனாய்வுகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை விரல்விட்டு என்னைக் கூடியவை.

நமது நாட்டு இளம்பாரயத்தினால் ஆங்கில அறிவு போதாமையினால் உலக இலக்கியங்கள் பற்றித் தமிழ் நாட்டுச் சிற்றேருகள் மூலமே அறிந்து கொண்டு அந்தச் சிற்றேட்டுக்காரர்களின் உலகத்தினூடாகத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் அனுகுவது தவிர்க்க முடியாததாய்விட்டது.

இலங்கையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பிறநாட்டவர்களின் கைகளில் தான் திறனாய்வு நமது நாட்டில் புதுவடிவம் கொள்ளும்.

க.பறண்தரன் :- இன்றைய இளந்தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ‘வெட்டி ஒட்டி’ (cut and paste) பக்கங்களை நிரப்புவதன் மூலம் திறனாய்வாளர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக் கொள்ளப் பெறும் பிரயத்தனப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படும் கண்டனம் குறித்து உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- இளந்தலைமுறையினர் மாறுபட்ட ஊடகச் கழல்களில் இயங்குபவர்கள். இன்றைய ஊடக முறைமை cut and paste technique ஜயம் உள்ளடக்கியது. அதனால் அவர்கள் அவ்வாறு செய்கிறார்கள். ஆயினும் கண்டனம் செய்பவர்களின் நோக்கத்தில் ஒரு நியாயம் இருக்கிறது. அதாவது அவர்கள் பிரயத்தனப்பட்டுச் செய்யும் கைங்கரியம் எங்கிருந்து பெறப்பட்டது (source) என்று தெரிவிக்காமல் தாமே எழுதியதாகத் தெரிவிக்கும் போக்கு கண்டிக்கத்தக்கது. அது மாத்திரமல்லாமல் வெறுமனே cut and paste செய்து *plagia rise*(இலக்கியத்திருட்டு) பண்ணுவதுடன் (அதனைத் தெரிவித்து) தாம் பொருள் கொண்ட விதத்தில் தமது ஜீவந்தி நேர்காணல்கள்

கருத்தைத் (Interpretation) தெரிவிக்கவும் வேண்டும். அவர்கள் செய்வது உன்மையிலேயே திறனாய்வா, “கொப்பியிழத்த” விமர்சனமா என்பதை தேர்ச்சி பெற்ற வாசகர்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்வார்கள்.

க.பரண்தூன் :- ஆங்கிலத்தில் புலமையுள்ள நீங்கள் தமிழ்ப் படைப்புகளைப் பற்றிய அறிமுகங்களையும் திறனாய்வுகளையும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும் கட்டுரைகளாகவும் எழுதி வருகிறீர்கள். முழுமையான நூலைப் படிக்க வாய்ப்பில்லாத நிலையில், இது எவ்வளவு தூரம் பயனுடையதாக இருக்கும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- எனக்குக் கிடைக்கும் எதிர்வினைகள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலந் தெரிந்த வாசகர்களிடமிருந்துதான். முழுமையாகத் தமிழ் படைப்புகளைப் படிக்க வாய்ப்பில்லா விட்டாலும், திறனாய்வு செய்யப்படும் படைப்புகளின் சில அம்சங்களை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அது மாத்திரமன்றி தமது ஆங்கில மொழிப் படைப்புகளையும் எமக்கு அனுப்பிவைத்து, நடுநிலைமையாக எழுதுவதாகப் பாராட்டியுள்ளனர். தமிழ் வாசகர்களையும், எழுத்தாளர்களையும் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் தமது தமிழ்ப் படைப்புகளைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுத என்னைப் பயன்படுத்துகிறார்களேயன்றி எனது திறனாய்வு பற்றியோ ஆற்றல் பற்றியோ எந்த வித அக்கறையும் கொள்ளாதவர்களாக இருக்கின்றனர். தவிரவும், அவர்களுடைய நூல்கள் பற்றி ஆங்கிலத்தில் நாம் எழுதினாலும், எழுதுவதைப் படிப்பதில்லை. நாம் தான் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு கட்டுரை வெளிவந்தது பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கும். அப்படித் தெரிவித்த பின்னரும், அந்தக் கட்டுரையைத் தாம் படிக்கவில்லையென்றும் அதன் பிரதியைத் தமக்கு அனுப்பிவைக்க முடியுமா என்று வெட்கமில்லாமல் கேட்கும் பொழுது. இந்த சுயநல வாதிகளையிட்டும் நாம் மிகவும் வருந்த வேண்டியுள்ளது. நம்மினத்தவர் ஏன் இவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்று நாம் யோசித்தபோது. அவர்கள் வாழும் கூழ்நிலை திறந்த மனதுடன் அவர்கள் இயங்க முடியாது தடுக்கிறதோ என்று சமாதானம் காணமுடிகிறது.

க.பரண்தூன் :- சினமா பற்றிய திறனாய்வுகளினுடாக வேற்றுமொழியிலுள்ள சினமாக்களையும் அறிமுகஞ் செய்துள்ளீர்கள். ஈழத்துத் திரைப்படத் துறையினரிடையே உங்கள் திறனாய்வுகளுக்கு வரவேற்பு இருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- ஈழத்துத் திரைப்படத்துறையினர் எனது திறனாய்வுக் கட்டுரைகளைப் படிப்பதற்கான அறிகுறிகளை நான் இன்னமும் உணரவில்லை. ஆயினும் நல்ல இலக்கியங்களில் பரிசுசெய்துள்ள சில வாசகர்களும், எழுத்தாளர்கள் சிலரும் எனது திரைப்படம் சம்பந்தமான கட்டுரைகளை வரவேற்கத்தான் ஜீவநுதி நேர்காணல்கள் —

செய்கிறார்கள் என்று அறிந்து வைத்திருக்கிறேன். இவர்களில் பலர் இல்லாமியர்களாகவும், சிங்களவர்களாகவும் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலான தமிழர்கள் தமிழ் நாட்டு சினமா செய்தியாளர்கள் தரும் செய்தித் தொகுப்புகளைத்தான் இலங்கைச் செய்தித் தாள்களுடாக விரும்பிப் படிக்கிறார்கள். எனவே தமிழ் திரைப் படத்துறையினரிடையே வரவேற்றுப் பெற வேண்டுமாயின் இன்னும் சில தசாப்தங்கள் உயிர்வாழுவேண்டும்.

க.பரண்தேரன் :- கலை இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டியவர்கள் அடிப்படையில் கொண்டிருக்க வேண்டிய தகைமைகள் எவ்வ?

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- கலை இலக்கியங்கள் மாத்திரமல்ல, எந்தவொரு மொழியாக்கம் செய்பவர்களும் கூடத் தமிழிலும் மொழிபெயர்ப்புக்கு உட்படும் மற்றைய மொழியிலும் பாண் இத்தியம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். இருமொழியளினதும் இலக்கண, இலக்கிய அமைத்திகளைத் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். மொழிவளம் வரப்பிரசாதமாய் அமையவேண்டும். எடுத்துக் கொண்ட மொழி நூலின் உள்ளடக்கத்தை பற்றியே போதிய பரிச்சயம் இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாகப் பொருளியல் பற்றியொன்றுமே தெரிந்திராத ஒருவர் சொல்லுக்குச் சொல் அகராதியைப் பார்த்து மொழிபெயர்ப்பது முழிபெயர்ப்பாகவே அமைத்துவிடும். அதேபோல் உடனிகழ்கால இலக்கியம் பற்றியறித்திராத ஒருவர் தமது பண்டிதத் தன்மையை வெளிப்படுத்த மொழி பெயர்ப்பு முயற்சியை மேற்கொள்வது பாமரத்தனமாய் அமைந்துவிடும். இவை அடிப்படைகளுள் சில. வேறு அம்சங்களும் உள்ளன.

க.பரண்தேரன் :- ஈழத்து இலக்கியவாதி என்ற முறையில் உங்களைப் பற்றி எழுத்தாளர், விமர்சகர், திறனாய்வாளர் என்று தான் மதிப்பிடுகிறார்கள். வேறு எந்தத் துறையிலும் நீங்கள் பங்களித்திருக்கிறீர்களா?

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் :- ஆம். ஊடகத்துறை (அச்சு, வாணொலி, தொலைக்காட்சி, ஆசிரியத்துறை, ஆங்கில, ஆங்கில இலக்கிய ஆசிரியர்) இலக்கியம் தவிரந்த ஏனைய ஊடகங்களில் முக்கிய பதவிகள் வகித்தலை, இதழியல் விரிவரை செய்தலை, வாணொலி அறிவியல்பாளராகவும் தொலைக்காட்சி, presenter ஆகவும் இயங்கியமை அவற்றுள் முக்கியமானவை. அவற்றின் விபரங்களைத் தருவதாய் இருந்தால் எனது CVயை மறுபிரசரம் செய்யவேண்டியிருக்கும்.

—————

ஒன்றைக் கடித்து நூலாயினால் ஓர் வகுவிலே நீர் எழுவிட மீண்டும் சுப்பானாரி காட்டுத்து விரைவாக ஏற்பாடு செய்ய விரைவாக நூலாயினாலே அப்படிப் பிரைவீரி எடுத்து விரைவாக ஸாரிஸ்பிரையானாலே எடுத்து விரைவாக நீரை விட வகுவிட வகுவாயினாலே ஏற்படுத்துவதை விரைவாக

அருட்தந்தை இராசேந்திரம் ஸ்ரவின்

சந்திப்பு - க. பரணீதரன்

க.பரணீதரன் : - உங்கள் வாழ்வக்கு அர்த்தம் கொடுக்கும் பணிகள் என்று எவ்ற்றைக் கருதுகின்றீர்கள்?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் : - ஆன்மீகம், உளவியல், உளஆற்றுப்படுத்தல், சமூக மாற்றத்துக்கான இலக்கியம் வழி நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குப் பங்களிப்புச் செய்வதும், அத்தகைய உருவாக்கத்திற்கான சிந்தனை விதைகளை பயன்தாக்குவதைப் பொருத்தமான மனிதர்களிடையே விதைத்துச் செல்வதுமே கடவுள் தந்த தனித்துவமான பணி என்று கருதுகின்றேன்.

க.பரணீதரன் : - உங்கள் பல்வேறுபட்ட பணிகளை நெறிப்படுத்தும் அடிப்படைச் சிந்தனைகள் எவ்வ என்று கருதுகின்றீர்கள்?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் : - “இருளைப் பழிப்பதைவிட ஒளியை ஏற்றுவதே மேலானது”, “இயேசு சென்ற இடமெல்லாம் நன்மை செய்துகொண்டே சென்றார்” என்ற பைபிளிலுள்ள இரு வாக்கியங்களே. மற்று இறையருளின் துணையோடு சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும், நீண்ட காலத்தின் பின்னராவது நிச்சயம் தீர்வு வரும் என்ற நம்பிக்கை.

க.பரணீதரன் : - உங்கள் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்ற வெளியீடுகள் பற்றி?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் : - சஞ்சிகைகளென நோக்கின், மெய்யியல் நோக்கு, இறையியல் கோலங்கள், நான், ஜீவந்தி என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. பிரசரம் நின்றுபோன புதிய உலகம் சஞ்சிகையில் கட்டுரை, மொழி பெயர்ப்பு செய்துள்ளேன். வெளிநாட்டுச் சஞ்சிகையெனில் சென்னை குருமடத்தில் வெளிவந்த கடவுளின் பிரதிநிதி எனும் சஞ்சிகை மாத்திரமே. உள்நாட்டுப் பத்திரிகைகளெனப் பார்க்கும்போது கத்தோலிக்க பத்திரிகைகளான பாதுகாவலன், மன்னா, ஏனைய பத்திரிகைகளான வலம்புரி, உதயன். புத்தகமென நோக்கின் யாழ்.கல்வியியல் வெளியீட்டு நிலையம் வெளியிடும், கல்வியலாளனில் புத்தாக்கத்திற்கும் பற்றிய கட்டுரை வரைந்திருந்தேன். இதனை வலம்புரி ஆசிரியர் மீஸ்பிரசரம் செய்திருந்தார். வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையெனில் கன்டாவில் வெளியான தாயகம் பத்திரிகையில்

ஜீவந்தி நேர்காணல்கள்

என் கவிதைகள் சில வெளியானது. ஆங்கில ஆக்கங்களனில் 'The Catholic Messenger' கட்டுரையும், யாழ். குருக்களின் சிற்றேடான Fraternity யில் கவிதை, கட்டுரை என்பன எழுதியுள்ளேன். இவை மட்டும் தான் நினைவில் நிற்பவை. இவை அனைத்திலும் வெளியானவற்றை கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், மொழிபெயர்ப்புகளை வகைப்படுத்தலாம்.

க.பரண்தூரன் :— இலக்கிய ஆக்குநர்கள் கொண்டிருக்க வேண்டிய முக்கிய ஆளுமைப் பண்புகளை எவற்றைக் கருதுகின்றீர்கள்?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :— முதலாவது மக்கள் படும் துன்பத்தை தன் துன்பமாக இதயத்தில் உணரும் ஒத்துணர்வு ஆற்றல் மிகமிக அடிப்படையானது. அடுத்து இன்றைய சமுதாயத்துக்கும் எதிர்கால சமுதாயத்துக்கும் புரியவேண்டிய கடமை எனக்கு உண்டு என்பதை உணர்ந்து சலுக மேம்படுத்தலுக்கான சிந்தனை விதைகளை பரவலாக விதைக்கும் ஆவல் வேண்டும். சுயநல்த்தை வென்று பொதுநலத்தில் வளர்த் தொடர்ச்சியான சுயஆய்வில் ஈடுபடவேண்டும். ஆக்கம்பற்றிய விமர்சனங்களை கற்றல் அனுபவமாகக் கொண்டு வேண்டிய மாற்றங்களைச் செய்யும் திறந்த மனப்பாங்குடன் விளாங்க வேண்டும். சகலமுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைப் பாராட்டி மகிழும் மனப்பாங்கு மேன்மையானது. எந்த அரசியல் குழுவுக்கோ, நிறுவனங்களுக்கோ, அன்றேல் மெய்யியல், இறையியல் சிந்தனைகளுக்கோ... தம்மை விற்றுவிடாது தமது தனித்துவம், சுயாதீனம், நடுநிலைமை என்பனவற்றின் அடிப்படையில் இயங்கும் தனித்துவப்போக்கு அவசியம். வாசகரின் நலன், நல்ல மதிப்பீடுகள், சமூகமேம்பாடு போன்றவற்றை தம் கருத்திலெடுத்துச் செயற்படும் பக்குவும் வேண்டும்.

க.பரண்தூரன் :— நீங்கள் உளவியலாளர் என்ற முறையில் ஆக்கத்திறன் பற்றி இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு பயனுள்ள கருத்துகள் சில கூறுவீர்களா?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :— உங்கள் ஆக்கத்தின் கருத்துகள் சிலவற்றை அல்லது அவற்றின் சில சொற்றொடர்களையாவது முதலில் எழுத்தில் விட்டது விடுவ்கள். இதனால் அது தொடர்பான சிந்தனைகள் மனதில் ஊற்றெடுத்துப் பெருகி ஓட ஆரம்பித்துவிடும். மேலதிக் தேடலில் ஈடுபடுவ்கள். உங்களுக்குள்ளே மறைந்திருந்து இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் அழிமனத்திலுள்ள புத்தாக்கத்திறன் கொண்ட பகுதியானது தான் உள்வாங்கிய கருத்துகளை ஒன்றியைத்துப் புதுக்கருத்துகளைக் கருக்கட்ட தொடங்கும். உரிய நேரத்தில் பிரசவ உந்தல் எழும். அக்கணாங்களைத் தப்பி ஓட விட்டுவிடாது உடனடியாக ஆக்கங்களைப் படையுங்கள். உங்களோடு ஒரு நோட்டுப் புத்தகத்தையும் பேணாலையும் போகுமிடங்களுக்கும் கொண்டு செல்வது நல்லது. அவ்வாறே அவற்றைப் படுக்கையருகில் வைத்துவிட்டு நித்திரையாவது நல்லது. உறக்கம் கலைந்து திடீரென ஆக்கப் பிரசவம் நிகழ்வதுண்டு. அத்தோடு உங்கள்

தனித்துவமான படைப்பாற்றல் பாணியை அறிய முயல வேண்டும். சிற்பி போல தாம் படைக்கப்போவதை மனத்திலேயே இறுதி வடிவம் அமைத்துவிட்டுப் பொன்று எழுத்துருக் கொடுப்பது சிலின் பாணி அழிய மணிமாலை செய்யவர்கள் போன்று தன்னிடமுள்ள அழிய மணிகளை பரப்பி வைத்துவிட்டுத் தனக்குப் பிழித்த முறையில் அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி அமைப்பது இன்னொரு பாணி.

க.பரண்தூரன் :-இலக்கியவாதிகள் என்னென்ன வடிவங்களில் ஆக்கத்திறனை வெளிப்படுத்தலாமென்று கருதுகின்றீர்கள்?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :- புத்தாக்கத்திறனை ஆக்கத்தின் உள்ளடக்கத்தில், வடிவமைப்பில், மொழிநடையில், சொற்களைப் பயன்படுத்தும் யுக்திகளில், புதிய சொல்லாக்க முயற்சிகளில், பாத்திரத்தெரிவுகளில், பாத்திராங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் முறையில், குறியீடுகளில், ஆக்கத்தோடு இணைக்கப்படும் ஓவியம், படங்கள் எனப் பல முறைகளில்... வெளிப்படுத்த முடியும். அர்த்தமுள்ள தலைப்பினுடாகக்கூட ஆழமான செய்திகளைச் சொல்ல முடியும் என்ற பாடத்தை எனக்குக் கற்றுத் தந்தவர் என் சொந்தத் தம்பி ஜோர்ச் கருசேவ் (தாயகம் ஆசிரியர்). அத்தோடு சமூக, தனிமனித பிரச்சினைகளுக்கான காரணிகள், தீர்வுகள் என்பவற்றைப் புதுக்கண்ணோட்டத்தில் முன்வைத்தல் ஊடாகவும் வெளிப்படுத்தலாம்.

க.பரண்தூரன் :- உங்கள் கட்டுரை வடிவமானது மரபாநியானதாக அன்றி புதிய முறையை அறிமுகம் செய்வதாகக் கோன்றுகின்றது. அது பற்றி...?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :- கருத்துகளை பொருத்தமாக வகைப்படுத்தி, பின்னர் ஒழுங்குபடுத்தி, அவற்றுக்குத் தொகுதித் தலைப்புகள், உபதலைப்புகள், உப உப தலைப்புகள் என்பன இட்டு எழுதுவது புரிதலையும் மீளாநினைவுபடுத்தலையும் எளிதாக்கும் என்பது உள்ளியல் உண்மை. அத்தகைய புதிய முறையை அறிமுகம் செய்வதும் புத்தாக்க முயற்சிதானே.

க.பரண்தூரன் :-நீங்கள் புதிய சொல்லாக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்வதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. அதற்கான தேவையை விளக்குவீர்களா?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :- நீண்ட காலம் பழக்கப்பட்டுப்போன சொற்கள் புதிய செயல்களுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பதாக அமைவதில்லை. மேலும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் தமக்கே உரித்தான உணர்வுகள், மனப்படங்கள், மனப்பாங்குகள், செயலூக்கங்களை உருவாக்கும் ஆற்றல் கொண்டவை. அவை ஆளுமையை உருவாக்கவோ அன்றேல் அழிக்கவோ வல்லவை. பழைய சில சொற்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உணர்வுகளைப் புன்படுத்தக்கூடியவை. ஊனமுற்றோர், குருடன், செவிடன், மலடி, சொத்தி, அங்கவீனர், அநாதை, வளர்ப்பினி, அகதி, பைத்தியம், மனநோயாளி, நோயாளி, வலதுகுறைந்தவர் போன்றவற்றை ஜிவநுகி ஞேர்காணல்கள்

பிரயோகிக்கும்போது அவர்களை மாத்திரமல்ல அவரோடு நெருக்கமானவர் களையும் புண்படுத்துகின்றது. இன்னும் சில சொற்கள் உண்மை யதார்த்தத்தை திரித்துக்காட்டி தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் தன்மை கொண்டவை. பகிடி வதை என்பது சொல்லளவில் பகிடி வதையா? அல்லது நடைமுறையில் கொடுர வதையா? கொடுர வரவேற்பு, வதைத்து வரவேற்றல், வதைவழிவு வரவேற்பு போன்ற சொற்களை அத்தகைய வரவேற்றலுக்குப் பயன்படுத்தும்போது விளைவுகள் எப்படி இருக்கும்? தேவையற்ற கற்பம் என்ற சொல் உயிரை அழித்துவிடுவதில் எந்தத் தவறுமில்லை என்ற அர்த்தத்தை நாசூக்காக உணர்த்தி உயிரின் மாண்பை மதிங்காத மனப்பாங்கை உருவாக்கி விடுகின்றது. சில சொற்கள் நம் சமூகத்துக்குப் பொருந்தாதவை. உ-ம். தலித்தியல். புதிய சொற்கள் பல மனப்பாங்கில் நல்ல மாற்றங்களை உருவாக்க வல்லன. உ-ம். மாற்றுத்திறன் கொண்டோர், உடல்நலம் குன்றியோர், உளங்கலம் குன்றியோர், யுத்தத்திலிருந்து மீண்டோர். எனவே நல்லுணர்வுகளை, யதார்த்தநிலையை, ஒரு விடயத்தில் கருத்திலெடுக்காத புதிய அம்சத்தை வெளிக்கொண்ட வல்ல சொற்களை உருவாக்குவது நல்லது என்று கருதுகின்றேன்.

கப்ரண்தெரன் :- உங்கள் புதிய சொல்லாக்கத்தின் அடிப்படைகள் எவ்வயன்று நம் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வீர்களா?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :- நல்ல மனப்பாங்கு, உணர்வுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருத்தல், ஒரு விடயத்தின் பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியிருத்தல், சொற்சுருக்கம், புரிதல் எளிமை என்பனவே நெறிப்படுத்துகின்றன. புதிய சொல்லை அறிமுகம் செய்யும்போது அதனை முதலில் வாசகருக்கு விளக்கிய பின்னரே தொடர்ந்து பயன்படுத்துவது பொருத்தமானது. சில ஆக்கங்கள் பல்கலைக்கழக மாணவ மாணவிகளாலேயே புரியுமிழியாத சொல்லாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும் பேரது யராகுங்காக அவற்றைப் படிக்கின்றார்கள்? புத்திஜீவித்துவம் ஆழமான கருத்திலும், அதை விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய தன்மையிலும் விளங்கவேண்டுமே யன்றி சாதாரண மக்களுக்குப் புரியாத, சிக்கலான, அந்நியமான சொற்களை அறிமுகம் செய்வதில்லை. மொழிநடையானது வாசகர் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் விதமாக அமையுமாறு பார்த்துக்கொள்வது முக்கியமானது. மொழிபெயர்ப்புச் சொல்லாக்கங்களை நோக்கின் கருத்தின் அடிப்படையில் மொழி பெயர்ப்பதே வாழ்வியல் பயன்பாடு கொண்டது. நேரடி மொழிபெயர்ப்பைத் தவிர்ப்பது நல்லது. தற்போது வியாபார நோக்கில் ஒரு துறைசார்ந்தோர் தம்மோடு தொடர்பற்ற இன்னொரு துறைசார்ந்த விடயங்களை மொழிபெயர்த்துப் புத்தகமாக வெளியிடல் இத்தகைய தவறு நிகழ்வுதற்கான காரணிகளில் ஒன்றாகத் தோன்றுகின்றது.

கப்ரண்தெரன் :- ஜீவநதியின் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு உங்கள் பரிந்துரைகள் எவ்வ?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் : - மனதில் தோன்றும் பயனுள்ள கருத்துகள், குறியீடுகள் (symbols) என்பனவற்றைத் தவறாது எழுதி, தலைப்பிட்டு கோவைப்படுத்தும் பழக்கத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். வாய்ப்பிரிஞ்நதால் கம்பியூட்டரில் எழுத்துப் பலகையைப் (key board) பார்க்காமலே தொடுகை முறைவழி (touch system) தமிழில் 'ரைப்'பண்ணப் பயிலுங்கள். இது திருத்தங்களை இலகுவாக மேற்கொள்ள உதவும். உங்கள் ஆக்கத்தின் வழியாக என்ன மையச் செய்தியைக் கொடுக்க விரும்புகின்றீர்களோ அதனை ஒரு வசனத்தில் எழுதிவிட்டு அதன் பின்னரே ஆக்கத்தை ஆரம்பியுங்கள். வாசகர்களது மனப்பாங்குகள், சிந்தனைகள், நம்பிக்கைகள், நடத்தைகள், உறவாடல் கோலங்கள், வாழ்க்கை முறையில், என்னென்ன மாற்றங்களை உருவாக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றீர்கள் என்பதுபற்றித் தெளிவாக இருங்கள். வாசகரின் நேரத்திற்கு மதிப்பளித்து இயலுமான அளவுக்கு சொற்சுருக்கம் பேணுங்கள். எழுத்தாக்கம் என்பது சிலை செதுக்குவது போன்றது. அவசியமற்றவற்றை பொருத்தமாகக் கழித்துவிடும்போதே சிலை எழில் பெறும். செதுக்கிக் கழித்தவை புதிய ஆக்கங்களுக்கு உந்து சக்தியாக அமையும் என்பதால் வீசிவிடாது பாதுகாத்துத் திரும்ப வாசியுங்கள். சமூகத்தியான அல்லது தனிப்பட்ட உறவு, அல்லது வாழ்வுக் காரணிகளால் துன்பத்துக்கு உள்ளாகும்போது, தன் வேதனைகள் பெறுமதியிக்க முத்தாக்கிச் சமுதாயத்துக்கு அளிக்கும் முத்துச் சிப்பியாகுங்கள். வாழ்க்கைச் சுமைகள் அழுத்தும்போது தன்னைத்தானே உயர்மதிப்பான வைரக்கற்களாகக் கீழைக்கிக்கும் காரிகாபன்)போன்று விளாங்குங்கள். வன்மம், குரோதம் போன்றவற்றை அவை பிரசவிப்பதில்லை.

க.பரணீதரன் :- உள்ஆற்றுப்படுத்துநர் என்ற வகையில் நமது சமூகத்தின் உள்ளெலனை மேம்படுத்த இகைகியவாதிகளின் பங்களிப்புப்பற்றிய உங்கள் கண்ணோட்டம் என்ன?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் : - தம் இழப்பு அனுபவத்தைச் சிறப்பாகக் கையாண்டு வெற்றிகரமாகத் தம் வாழ்வைத் தொடர்பவர்களில் காணப்படும் கண்ணோட்டம், சிந்தனை முறை, இழப்புகளைக் கையாளும் முறைகளை வெளிப்படுத்தும் ஆக்கங்களை வழங்கி நொந்த நம் மக்களுக்கு சேவை செய்யுங்கள். மேலும் முதிர்ச்சியான முறையில் உறவாடுவது, நேர்மையோடும் அர்ப்பணிப்போடும் காதலிப்பது, பிரச்சினைகளை வளர்ச்சி தரும் முறையில் கையாள்வது பற்றிய ஆக்கங்கள் மூலம் பங்களிப்புச் செய்யுங்கள். சொந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு தற்கொலையை நாடாது முதிர்ச்சியான முறையில் கையாளவோர் பற்றியும், மதுப்பழக்கத்தைக் கைவிட்டோர் பயன்படுத்திய முறைகளையும் அவர்களது மாற்றத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்தோர்பற்றியுமான ஆக்கங்கள் மூலம் நம் சமூகஉள்ளங்களுக்குப் பங்களிப்புச் செய்யுங்கள். அவ்வாறே உள்ளடக்கப்பட்ட ஆத்திரங்களை ஆக்கபூர்வமாகக் கையாளும் முறைகளை விளக்குதல்பற்றிய

ஆக்கங்கள் அவசியமானவை. பல உளவியல், சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு, குழப்பம் நிறைந்த குடும்பம் முக்கிய காரணியாக அமைகின்றது. எனவே தம் மிடையே நல்லுறவைப் பேணியவன்னைம், அன்போடும் அக்கறையோடும் பொறுப்புணர் வோடும் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் நல்ல குடும்பங்கள் பற்றிய ஆக்கங்கள் தற்போதைய தேவை.

கபரண்தூரன் :- தமிழ்ச்சமுதாய அபிவிருத்திக்கு இலக்கியவாதிகளிடமிருந்து எத்தகைய பங்களிப்பை எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :- சமூகநலனுக்குப் பங்களிப்புச் செய்யத் தூண்டும் புதிய கண்ணோட்டம் நிறைந்த ஆக்கங்களைப் படையுங்கள். சமூகத்தைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளின் தீர்வுக்கான நடைமுறைச் சாத்தியமான புதிய அனுகுமுறைகளை அறிமுகம் செய்யுங்கள். சமுதாயத்துக்கு நல்ல பங்களிப்புச் செய்கிறவர்களைப் பாத்திரங்களாகப் படையுங்கள். நல்ல அரசியல் தலைவர்களை உருவாக்குவதற்கான ஆக்கங்களை உருவாக்குங்கள். பொதுநல மன்பாங்கோடும், அறிவோடும், பொறுப் புணர்ச்சியோடும், அரசியல் பங்களிப்பு செய்யும் வண்ணம் மக்களை நெறிப் படுத்துங்கள். முக்கிய பதவிகளில் உள்ளவர்கள், சிங்கள அரசியல் வாதிகளைக் குறைக்குறுவதைவிடுத்து, தமிழ்ச்சமுதாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வது தம் கையில் தான் உள்ளதென உணர்ந்து செயற்பட ஊக்குவியுங்கள். அரசு, மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களில் பொதுமக்களுக்கு அர்ப்பணிப்போடும், தியாக சிற்றையோடும், கனிவோடும், சிறந்த சேவையாற்றுவோரைப் பற்றிய ஆக்கங்கள் படைக்க முயலுங்கள். அரசு பணியாளர்கள் தாம் பெறும் சம்பளம் ஏழை மக்கள் வழங்கும் வாரிப்பணத்திலிருந்தும் வழங்கப்படுகின்றது என்பதை உணர்ந்து அவர்களை மனிதர்களாக மதித்துச் சேவையாற்றத் தூண்டும் ஆக்கங்கள் படையுங்கள்.

கபரண்தூரன் :- கல்வித்துறையின் மேம்பாட்டுக்கு இலக்கியவாதிகள் எவ்வாறு பங்களிப்புச் செய்யமுடியும் என்று நினைக்கின்றீர்கள்?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :- சமூகத்தின் மேம்பாடு கல்விமான்கள், அவர்களால் உருவாக்கப்படும் மாணவர்களிலேயே தங்கியுள்ளது. எனவே, கல்விமான்களை சமூகநலச் சிந்தனையுடன் செயற்பட உந்தும் ஆக்கங்களை உருவாக்குங்கள். சிறந்த பண்பும் தியாக மனப்பான்மையும் கொண்ட கல்விமான்களை அடையாளம் கண்டு பாத்திரங்களாகப் படையுங்கள். அறிவு, பண்பு, ஒழுக்கம், ஆஸ்மீகம், சமூகத்துக்கு நல்லன செய்யும் மனப்பாங்கு கொண்ட மாணவர்களை உருவாக்கவெல்ல ஆக்கங்களைக் கொடுங்கள். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மக்களின் வரிப் பணத்திலேயே கல்வி கற்கின்றனர் என்பதை உணரச் செய்து சமூகப்பொறுப்போடு கல்வியில் ஈடுபட ஆக்கங்களால் தூண்டுங்கள். சயதொழில் முயற்சிகள் பற்றியும் சிந்திக்கத் தூண்டுங்கள்.

கபரண்துரன் :- சஞ்சிகை ஆசிரியர்களுக்கு நீங்கள் முன்வைக்கும் பரிந்துரைகள் எவை?

இராசேந்திரம் ஸ்ரவின் :- புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கும் போது அல்லது நிராகரிக்கும்போது தரத்தை உயர்த்துவதற்கான பரிந்துரைகளையும் வழங்குகின்றனர். இலக்கியப் பயண ஆக்கங்கள் வரலாற்று ஆவணப்படுத்தலாக அமைகின்றமை சிறப்பான அம்சமெனினும், ஏனைய எழுத்தாளர்களை நெறிப்படுத்துவதாகவும், வாசகர்களுக்கும் பயன்படுவதாகவும் அமையுமாறு பரிந்துரையுங்கள். இவை அவர்களது ஆக்க உருவாக்கம், பயன்படுத்தும் நுட்பங்கள், தனித்துவமான பாணி, ஆக்கத்துக்கான துறையை அடையாளம் கண்ட விதம் என்பனவற்றை மையப்படுத்தியதாக அமைவது சிறப்பானதாகும். நல்ல சமூகமாற்றத்துக்கு வித்தித்தக்குடிய கருத்துகளை முன்னிடலைப்படுத்தும் கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகள் நடாத்துவதுபற்றிச் சிந்திக்கலாம். அதற்கான பரிசீலிகளை சமூகநலப் பிரியர்களிடமிருந்து பெற்று வழங்கலாம்.

ஜீவந்தியின் அன்மைக்கால வாசகள் என்ற வகையில் சில கருத்துகளை உங்களுக்கும் கூற விரும்புகின்றேன், நீங்கள் நல்ல சமூகமாற்றத்தை மையப்படுத்திச் செய்யப்படுகின்றீர்கள் என்பது உங்கள் தரமான ஆக்கத் தெரிவில் வெளிப்படுகின்றது. என் இதயபூர்வமான பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். பெண்கள் சமத்துவம், சாதிய சமத்துவம், ஏழைகளின் அவலம், நல்ல மனிதர்கள் பற்றிய ஆக்கங்கள், நாடுகடந்த தமிழர்களின் வாழ்வியல் கோலங்கள், இலக்கிய ஆக்குநர்கள் அறிமுகம், இலக்கியப்பயணம், உளவியல், மெய்யியல், இகைக்கிய வளர்ச்சி நோக்கு, போன்ற அம்சங்களை அவதானிக்கின்றேன். ஆன்மீக ரீதியான ஆக்கங்களையும் ஊக்குவிக்கலாம். மேலும் உங்கள் அர்த்தம் நிறைந்த அட்டைப் படங்கள், உட்படங்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்துள்ளன. அத்தோடு உங்கள் நேர்காணல் யுக்திகள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. என் கருத்துகளையும் மதித்து நேர்காணல் மேற்கொண்டதற்கு ஜீவந்திக்கு என் நன்றிகள். இலக்கியம் வழியான உங்கள் சமூகநலப் பணி தொடர என் வாழ்த்துகள் !

* ----- *

வெள்ளுத்திரப் பழங்குடியூதி மீண்டும் வருகிறது - சொல்லும் வீணை

முறையில் ஸ்பாஸ் குறுக்காக்கப் படும் - சீட்டும் பால்காலியில் போன்றும் குறுக்கப் படும் என்று நினைவு செய்திருக்கிறேன். நினைவு குறுக்கப்படும் என்று நினைவு செய்திருக்கிறேன்.

மேமன்கவி

சந்திப்பு - த.கலாமணி

த.கலாமணி :- வணக்கம், மேமன்கவி. ஒத் ஆண்டுகளுக்குப் பின் உங்களை கிரண்டாவது தடவையாகச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. இந்த நீண்ட கிடைவெளியிலும் கூட, மேமன்கவி பற்றி ஒரு தோழமை உணர்வு எங்களிடத்து உள்ளது. முதலில் மேமன்கவி என்ற உங்கள் பெயரின் ரிசி மூலம் பற்றிக் குறிப்பிட முடியுமா?

மேமன்கவி :- உண்மையில் நீங்கள் கூறியது போல அந்த ஒத் வருடங்களின் முன்னரான ரம்மியமான காலம், தொடர்ந்து நாம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்தச் சூழல், இகடையே நாம் சந்திக்காது விடினும் கூட நீங்கள் சற்று முன் கூறிய தோழமை என்னும் உணர்வு, நாம் ஒரு குடும்பத்தினர்... ஒரே வர்க்கத்தினர் என்னும் வகையில் நம்பிடம் இருக்கின்றது... எனது புனைபெயர் பற்றிச் சொல்ல வெண்டும். நான் வந்திருக்கும் சமூகம் மேமன் சமூகம். இது குஜராத் சமூகப் பின்னணியைக் கொண்டது. இந்தச் சமூகத்தினர் இங்கு வந்து ஒரு நூற்றாண்டு காலம் நெருங்கினாலும் குடும்பங்கள் சுகிதம் வாழுத் தொடர்வியது 1947 ஆண்டு இந்தியா - பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் போதுதான். ஆரம்பத்தில் அப்துல் ரஸாக் என்ற எனது இயற்பெயரில்தான் தான் எழுதினேன். எனது முதலாவது கவிதை 1974 இல் 'குதந்திரனில்' ஏ.கே.ரஸாக் என்ற பெயரில் வெளியானது. இக்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் மேமன் சமூகத்தில் இருந்து வந்த எவரும் ஈடுபாடு காட்டவில்லை. நான் யோசித்தேன், எனது மேமன் சமூகத்தை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்றால் "மேமன்கவி" என்ற புனைபெயரில் எழுதுவது தான் நல்லதென்று... எங்களுடைய சமூகம் ஒரு வர்த்தக சமூகம். அதனால் கல்வித்துறையில் அதிக ஆர்வம் காட்டாது இருந்தனர். எமது மொழிக்கு எழுத்து வடிவம் இல்லாது இருந்ததனால் இங்கு உள்ள ஒரு மொழியில் தான் கல்வி கற்க வேண்டும். எனது தந்தையார் என்னை தமிழ்ப்பாடசாலையில் சேர்த்து படிப்பித்ததால் எனக்கு தமிழ் தெரிந்தது. தமிழ் மொழியோடு உள்ள நெருக்கம் காரணமாக நான் ஒரு எழுத்தாளர் ஆகவேண்டும் என்ற ஆர்வம் காரணமாக எழுதத் தொடங்கினேன். முதன்முதலாக முற்போக்கு இலக்கிய எழுத்தாளர் சங்கம் என்ற

முக்கிய இயக்கத்துடன் என்னை இணைத்துக் கொண்டேன். அதுதான் எனக்கு ஓர் கணிசமான முதிர்ச்சியைத் தந்து தெளிவானதோரு பாதையில் தெளிவான சிற்றலையுடன் இந்த இலக்கியப்பணியில் அல்லது இந்த இலக்கியப் பயணத்தில் நகரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை எனக்குத் தந்தது.

தக்ளாமணி :- நீங்கள் 1974 இலிருந்து எழுதி வருகிறீர்கள்... நிறைய எழுதி வந்துள்ளீர்கள். உங்கள் படைப்புக்களை இன்று மீள் வாசிப்புச் செய்யும் போது என்ன உணர்வைப் பெறுகிறீர்கள்?

மேமன்கவி :- என் ஆரம்ப கால வாசிப்புப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். ஆரம்பத்தில் எழுத்தாளனாக வரவேண்டும் என்பதை விட வாசிப்பதில் தான் எனக்கு அதிக ஆர்வம் இருந்தது. கல்வி கற்கும் காலத்தில், ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்ற துப்பறியும் நாவல்களைத்தான் நான் படித்தேன். அப்போது எனக்க ஒரு நண்பர் வாய்த்தார். அவர், நா.பார்த்தசாரதியின் 'குறிஞ்சி மலர்' நாவலைக் கொடுத்து இதைப் படியுங்கள் என்றார். அது தான் என் இலக்கியப் பாதையில் திருப்பு முனையானது... அதாவது 'இவ்வளவு விழயம் இருக்கா' என சமூக உணர்வு மிக் கபடைப்புக்களை series ஆக படிக்கத் தூண்டியது. நான் எழுத்தாளனாக வரவேண்டும் என்ற விருப்புடன் முதன்முதலில் எழுதிய சிறுகதையை 'கலை அழுதம்' என்ற பத்திரிகைக்கு அனுப்பினேன். ஆனால், அதன் ஆசிரியர் அதனைப் பிரசுரிக்கவில்லை. அதேவேளை நான் தொடர்ந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்த போது தான் தெரிந்தது எழுத்து என்பது வெறுமனே ஆர்வத்தின்பால் ஏற்படுவதல்ல, அது ஆழந்த வாசிப்பினுடோகக் கிடைக்கும் தரிசனத்தின் பேரானது என்று. அப்போது எனது முதலாவது சிறுகதையை நான் மீள் வாசித்தபோது தான் தெரிந்து கொண்டேன் அது சிறுகதையல்ல என்று.

இந்த தெளிவு ஏற்ப்பட்ட காலத்தில், எழுபதுகளில் வானம் பாடியின் புதுக்கவிதையின் வருகை, இலக்கியத்தில் இருந்த பரீட்சையும், இந்த வாசிப்பு பயணத்தால் ஏற்பட்ட அனுபவம்... இந்தப் பகலைப்புத்தில் தான் புதுக்கவிதை எழுத வேண்டும் என்று விரும்பினேன். ஆனால் அதற்கு முன்னதாகவே பண்டிதாடிமோ அல்லது புலவரிடமோ பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையோ அல்லது இலக்கண அணிகளையோ நான் கற்றவன் அல்ல. எனக்கு அந்தச்சுழல் இருக்கவில்லை. ஆனால், எனது கல்வி முறையின் வழியாக, நான் பெற்றுக் கொண்ட தமிழ் இலக்கியப் பரிச்சயமானது குறுந்தொகை, கம்பராமாயணம் போன்றவற்றை நானாகத்தேடிப் படிக்க வைத்தது.

ஆரம்பத்தில் நான் மரபுக்கவிதைகள்தான் எழுதினேன். அவ்வேளையில் வானம்பாடி இலக்கியத்தின் பரீட்சையத்தால் ஏற்பட்ட வாசிப்பின் மூலம் புதுக்கவிதை என்னவெனத் தெரிந்து கொண்டேன். பரந்த வாசிப் பின் ஊடாகத்தான் கவிதைக்கோட்டாடுகளைத் தெரிந்து கொண்டு புதுக்கவிதை எழுதத் தொடங்கினேன். இதனால் மரபுக்கவிதை சரியில்லை என்பதல்ல. புதுக்கவிதையால் அதிகம் ஜிவருதி நேர்காணல்கள் ——————

கவரப்பட்டு புதுக்கவிதை எழுதினேன். நான் வந்த scion! முற்போக்கு அணியாக இருந்தாலும், தர்ம சிவராமு, வெங்கட் சாமிநாதன் போன்ற மார்க்சிஸ்ட்ஸ் எழுதிய படைப்புக்களையும் படித்தேன். புதுக்கவிதைக்கான நடையில் எனது படைப்புக்களை எழுத முயற்சித்தேன். அது பார்சார்த்தமானது என்று சொல்ல மாட்டேன்.அந்த நடை இயற்கையாக இயல்பாக எனக்கு வந்தது இவ்வாறு எழுதிக் கொண்டிருந்த போது சிறுகதை பற்றியோ வேறு எந்த இலக்கிய வகை பற்றியோ நான் சிந்திக்கவில்லை. இடைப்பட்ட காலத்தில், 1976இல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முயற்சியில் எனது 'புகராகங்கள்' வெளிவந்தது. 1982 இல் நர்மதா பதிப்பகத்தில் மு.மேத்தாவின் முன்னுரையுடன் 'ஹிரோஷிமாவின் ஹிரோக்கள்' தொகுதி வெளிவந்தது. 1984 இல் அதே பதிப்பகம் வழியாக வைரமுத்துவின் முன்னுரையுடன் 'இயந்திர சூரியன்' வெளிவந்தது. 1990 இல் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் முன்னுரையுடன் 'நாலெனயை நோக்கிய இன்றில்....' என்ற தொகுதியும் 1994 இல் 'மீண்டும் வசிப்பதற்காக' எனும் தொகுதி முருகையன் முன்னுரையுடன் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாகவும் வெளிவந்தன. முருகையன் புதுக்கவிதை ஏற்காதவர் என்று நாம் அவரைச் சரியாக புரிந்து கொள்ளாது இருந்த சூழ்நிலையில் தான் முருகையன் முன்னுரையுடன் இத்தொகுதி வந்தது. அதன் பின் 'உனக்கு எதிரான வன்முறை' என்ற தொகுதி துரைவி வெளியீடாக, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஜயா அவர்களின் முன்னுரையுடன் வெளிவந்தது.

இவ்வாறான இலக்கியப் பயணம் என்னை மேலும் தீவிர வாசகனாக்கியது. இதன்பேறாகத்தான் நான் படித்தவற்றை பிறர் அறியச் செய்து அவர்களையும் படிக்கச் செய்ய வெண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. விமர்சனமாகவோ மதிப்பீடாகவோ அல்லாமல் நான் படிக்கும் அப்பிரதியை எனது பார்க்கவையில் பதிந்து அதைப் பிறருக்குப் படிக்கக் கொடுக்கும் போது ஏற்படும் உற்சாகம், உந்துதல் ஏற்படும். இந்த வகையில்தான் விமர்சனம் அல்லது கட்டுரை இலக்கியத்தில் நான் ஆர்வம் கூடினேன் என்பதுதான் உண்மை. அதன் பயணாக இன்று தலைநகரில் சிங்கள நால்களை வெளியிடும் பெரும் நிறுவனமான கொடகே வெளியீடாக வந்துள்ள எனது முதலாவது கட்டுரைத் தொகுப்பாக 'ஒரு வாசகனின் பிரதிகள்' வெளிவந்துள்ளது.

தகலாமணி - : இவ்வாறான ஓர் அறிகைச் செயற்பாட்டுக்கு, அதாவது உங்கள் வாசிப்புக்கு உந்துதலாக இருந்தது எது?

மேமன்கவி - : உண்மையை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். மேமன் சமூகப்பின்னணியில் இருந்து வந்த என்னை, மல்லிகையில் 'இளந்தலிரி' என்ற தலைப்பில் எனது படத்தையும் போட்டு எனது அறிமுகத்தைப் பிரசாரித்து டொமினிக் ஜீவா உற்சாகமளித்தார். அதன் பின்பு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடனான தொடர்பிலும் ராஜஞ் காந்தன், டொமினிக் ஜீவா, மு.கனகராசன், பிரேம்ஜி, சிரவீந்திரன் போன்றோருடனான நட்பிலும் நல்ல ஊக்கம் பெற்றேன். அதே ஜீவநி நேர்காணல்கள் —————— 64

நேரத்தில், நான் எல்லாப் படைப்புகளையும் தேடிப்படித்தேன். அப்படைப்பு முரணானதா , ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதா, சாயானதா, எத்தாக்கத்தையெல்லாம் ஏற்படுத்தும் என்றெல்லாம் பார்க்காமல் படித்தேன். இதனால் அன்றைய எழுத்துப்போக்குகள் எவ்வாறு இருந்து என்று தெரிந்து கொண்டேன். வாசக்னாகிய நான் படைப்பாளன் என்பதனாலும் பலவிதமான தரிசனங்கள் எனக்குக் கிடைத்தன. இவற்றில் முக்கியமானது படைப்பாக்கத்தில் மொழியின் பங்கு காத்திரமானது என்பது தான். மொழியின் செழுமையைத் தெரிந்து கொள்ள எந்தவிராமம் படைப்பாளிக்கும் வாசிப்பு சாத்தியமாக இல்லாத வரை, அந்தப் படைப்பாளி தன்னைச் செழுமையாக வெளிப்படுத்துவதில் தடையுள்ளது என்றுதான் சொல்வேன்.

த.கலாமனி -: மேமன் சமூகத்தில் இருந்து வந்த நீங்கள் தமிழ் மொழியின் செழுமையை கையாட்சிக்கு உட்படுத்தி எழுதி வருவதைப் பார்க்கின்றோம். கட்டுரைகளுக்கு நீங்கள் இடும் தலைப்புக்கள் கூட கவியம் மிக்கவையாக உள்ளன. இம் மொழிக் கையாட்சி உங்களது வாசிப்பினுடோகக் கற்றுக் கொண்டதா அல்லது படைப்பாக்கத்தின் போதான கவனமான கையாளவினுடோகப் பெற்றுக் கொண்டதா?

மேமன் கவி -: மொழிக்கையாட்சி என்பது வாசிப்பின் மூலம் பெற்றுக் கொண்டது தான். நீங்கள் கல்வித்துறையில் இருப்பவர். உங்களுக்குத் தெரியும் அந்நாளைய முறைமையான கல்வி அல்லது பாடத்திட்டங்கள் பன்முகமான தரிசனங்களைத் தரவில்லை. நான் 7ஆம் 8ஆம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் தீவிர வாசக்னான இருந்தேன். என் வாசிப்பிற்கு தீனி போடாத கல்வி முறையில் எனக்கு நாட்டம் குறைந்தது. எமது மேமன் சமூகத்திலும், பட்டம் பெற வேண்டும் என்ற தேவையோ எதிர் பார்ப்போ இல்லை. அதனால் எட்டாம் வகுப்பு வரைதான் படித்தேன். ஆனால் பல்வேறு இலக்கியங்களையும் நானாக தேடிப் படித்த போது பல்வேறு தரிசனங்கள் கிடைத்தன. பின்பு எனக்கொரு ஆசை வந்தது, கல்வித் துறையில் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று. அப்போது திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் பத்திரிகைத்துறை சம்பந்தமான டிப்ளோமா ஆரம்பித்தார்கள். முதலாவது அணியில் சேர்ந்து படித்தேன். பின்பு சமூக விஞ்ஞானம் என்ற ஒரு துறையையும் கற்றேன். இதன் பின்பு degree செய்யலாம் என்றார்கள். குடும்பச் சுமை காரணமாக அதனைச் செய்யமுடியவில்லை.

ஆனால், படைப்பாளியாக ஒருவன் தன்னை நன்றாக இனம் காட்டிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அவன் சமூக விஞ்ஞானம் அவசியம் படிக்க வேண்டும். சமூக விஞ்ஞானம் தொயாமல் சமூகத்தைத் தரிசனம் பெற முடியாது. இவ்வாறு ஒருவர் தனது கவிதையில் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். பாத்திரப் படைப்புக்களைத் தெரிவாக சித்திரிக்க வேண்டும் என்றால் உளவியல் சம்பந்தமான விடயங்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் நான் தொடர்ந்து எல்லாம் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டேன். ஆனால் கல்வியில் முறையான

பட்டத்தின் ஊடாக அவற்றைத் தொரிந்து கொள்வதில் எனக்கு ஆர்வம் இருக்கவில்லை. நான் பயின்ற அல்லது வாசகநிலை நின்று பெற்றுக் கொண்ட படைப்புகளின் ஊடாகத்தான் என் மொழி செழுமையானது.

தகலாமனி -: கலை அழகியல் வாதிகள், முற்போக்கு அணியினரின் படைப்புகளில் அழகியல் இல்லை என ஒட்டுமொத்தமாக அவற்றை தூர் ஒதுக்கி விடும் போக்கு ஆரோக்கியமானதா? டானியலை அவ்வாறு நாம் ஒதுக்கி விட முடியுமா? டானியலின் 'கானல்' நாவலில் காணப்படும் அழகியல் அம்சங்களைப் பற்றி தள்ளி விடமுடியுமா?

மேமன் கவி -: ஒரு பிரதி கொண்டிருக்கும் அழகியலைப் பற்றிய பரிதல் என்பது சமகால மொழி மற்றும் கலைக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய தெளிவுக்குப் பின் ஏற்கனவே புரிந்து கொள்ளப்பட்ட வகையானது அல்ல என்பது இன்று ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பார்வையாகி விட்டது. முற்போக்கு அணியினரின் படைப்புகளைக் குறை கூறியவர்கள் (டானியலின் படைப்புகள் உட்பட) மௌனம் சாதித்து விட்டார்கள். இதற்கு காரணம் நான் மேற்குறிப்பிட்ட சமகால மொழி, கலைக் கோட்பாடுகளை பற்றிய தெளிவானது அழகியலை பற்றிய மதிப்பீடுகளை மாற்றி விட்டது. அதன் காரணமாக மீள் வாசிக்கப்பட்ட முற்போக்கு அணியினரின் படைப்புகளின் வழியாக வெளிப்பட்ட அழகியலின் இன்றைய பொருத்தப்பாடு உணரப்பட்டுள்ளது. இதனை உங்களை போன்ற ஆய்வாளர் விரிந்த ஆய்வுகளினாடாக நிறுவ வேண்டும்.

தகலாமனி -: பெண் உடலை எழுதுகின்ற ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கும் தமிழ் நாட்டு பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கும் இடையில் இருக்கும் பிரதான வேறுபாடு என எதனைக் கருதுகின்றீர்கள்?

மேமன் கவி -: உலகில் நிலவும் சமூக முரண்பாடுகள் எல்லாமே நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடும். இதில் சாதியம், வர்க்கம் போன்றவையும் அடங்கும். அதேவேளை பெண் ணியத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆழந்த ஆய்வுகளுக்கு பின் பெண் ணியத்திலும் பல்வகையான பெண் ணியங்கள் உண்டு என கண்டு உணரப்பட்டுள்ளது. உதாரணங்களாக சொல்வது என்றால் மூஸ்லிம் பெண் ணியம், தலித் பெண் ணியம் என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனாலும் பெண் ணியம் எனும் பொழுது பெண் ணின் உடல் வெளியே எல்லா மட்டத்து பெண் ணியங்களில் முதன்மைப்படுத்தப்படுவதும், எல்லா சமூக மட்டங்களில் பெண் மீதான அதிகாரம் வன்முறை என்பன பெண் ணின் உடலிருந்தே. தொடர்க்கின்றன என்பதே எல்லா வகையான பெண் ணியங்களும் எதிர் கொண்ட பொதுவான ஒரு கருத்தாகும்.

பெண் உடல் எழுதுதல் எனும் பொழுது, இன்றைய பெண் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளில் அவர்தம் உடல் வெளி சார்ந்த சொல்லாடல்களை அவர்கள் ஜிவந்தி நேர்காணல்கள்

பயன்படுத்துவதை பற்றிய பிரக்ஞாயுடன்தான் சொல்லப்படுகிறது. என்னை கேட்டால் இவர்களின் எந்த உடைமைகள் ஆணாதிக்கத்தின் வன்முறைக்கும் ,அதிகாரத்திற்கும், வக்கிரத்திற்கும் ஆட்படுகின்றனவோ, அதே உடைமைகளை ஆயுதங்களாக்கி, ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் மீது நடத்தும் ஒரு எதிர்தாக்குதல்தான் பெண் படைப்பாளிகளின் அத்தகைய எழுத்து முயற்சிகள் என்பதுதான் என் கருத்து

அந்த வகையில் தமிழகத்து, ஈழத்து எழுத்துகளில் பெண் உடல் எழுதுதல் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகி, ஆணியிச் சிந்தனையாளர்களை பதகளிக்க வைத்துள்ளது. ஆணாலும் தமிழகத்து பெண்ணிய எழுத்தில் பெண் உடலை எழுதுதலிருந்து ஈழத்து பெண்ணிய எழுத்துகளில் உடல் எழுதுதல் என்பது வித்தியாசப்பட்டு நிற்கும் ஓர் இடம் உண்டு. ஈழத்து பெண்ணைப் பொறுத்த வரை அவளது உடல் வெளியானது போர்கால, போர் களச் சூழல்களை எதிர்கொண்ட உடல்வெளியாக இருந்தமையால், தமிழகத்து எழுத்தில் பெண் உடல் எழுதிலிருந்து ஈழத்து எழுத்தில் பெண் உடல் எழுதுதல் வேறுபட்டு நிற்கிறது என்பதே என் கருத்து.

தகலாமனி -: இன்றைய ஈழத்து நவீன தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியை பற்றி...?

ஓமமன்கவி -: 40கள் தொடக்கம் அதாவது சுதந்திரத்திற்கு முன்னாலிருந்தே ஈழத்து தமிழ் தனித்த ஒரு போக்குக்கு தன்னை தயார்படுத்த தொடங்கி விட்டது எனலாம். இதே தனித்துவமானது பிற்காலத்தில் தோன்றிய இயக்கங்கள் (மறுமலர்ச்சி, இ.மு.எ.ச போன்ற) முன் வைத்த மண்வாசனை, தேசிய இலக்கியம் என்ற வகையான கோட்பாடுகளின் வழியாக ஒவ்வொரு தசாப்த காலமாக அத்தனித்துவம் பேணப்பட்டுள்ளது. சுகங்குக்கு பின் அரசியல் சூழலினால் ஏற்பட்ட போர், மற்றும் புலம்பெயர்வு போன்றவையால் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் ஒருபுதிய போக்கினை கண்டது. இது ஒட்டு மொத்தமான தமிழ் இலக்கியம் கண்டிராத ஒரு போக்காவும் மாற்றமாக இருந்தது. நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வின் மூலம், அதுவரை காலம் தமிழ் இலக்கியம் என்றால் இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் என ஒரு சிறு வட்டத்தில் இருந்த நிலையை மாற்றியிலக்த தமிழ் இலக்கியம் ஒன்று தோன்றுவதற்கு வழி வகுத்தது. இது ஈழத்து தமிழ் கலை இலக்கியத்தின் ஒரு வளர்ச்சியாகவே பார்க்கப்பட வேண்டும்.

தகலாமனி - : உங்கள் கருத்துக்களை எங்கள் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டமைக்கு நன்றிகள்.

ஓமமன்கவி -: நன்றி.

கலைங்க ஆட்டிடுப்பாளர்கள் நான் படிக்கவேண்டும் படியும் என்னுடையீப்போல
ஏதுக்குமிலும் சுதாச்சக்ரையாக நான் படிக்கவேண்டும் அாப்பி
நான் மூலமாக இல்லை. நான் படிக்கவேண்டும் படியும் என்னுடையீப்போல,
நான் மூலமாக இல்லை. நான் படிக்கவேண்டும் நான் படிக்கவேண்டும் நான்
நான் படிக்கவேண்டும் நான் படிக்கவேண்டும் நான் படிக்கவேண்டும் நான்

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

சந்திப்பு - க.பரண்தெரன்

க.பரண்தெரன் -: உங்கள் பள்ளிப்படிப்பு, பல்கலைக்கழக படிப்பு, அதையொட்டி
உங்களுடைய வாசிப்பு அனுபவம், இளமைப்பருவத்தில் உங்களுக்கு உந்துதல்
கொடுத்த எழுத்துக்கள், புத்தக ஆர்வம் இவற்றைப் பற்றி கூறுங்கள்?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் -: நான் பிறந்தது மலேயா நாட்டிலே, அப்போது
அது மலேசியா ஆகவில்லை. ஆரம்பக்கல்வியை அங்கு கற்றேன், ஜந்தாம்
வகுப்பிலிருந்து க.பொ.த(உ.த) வரை பண்டத்தாரிப்பு மகளிர் உயர்நிலைக்
கல்லூரியில் கற்றேன். நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சிறப்புக் கலைமாணி
பட்டதாரி, எனது மூன்று வயது முதல் ஐந்து வயது வரை எனது பேரனாருடன்
(தாயாரின் தந்தை) சேர்ந்திருக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மகாபாரதம், இராமாயணம்,
வேறும் சிறுவருக்கான கதைகளை எனக்குக் கூறுவார். இவர் தான் எனக்குக்
கதைகளில் ஆர்வமேற்படக் காரணகர்த்தா, எனது தாயாரும் மகாபாரதவசனம்,
விநோத ரச மஞ்சரி, போன்ற நூல்களையும் கல்கி, ஆனந்தவிகடன் போன்ற
சஞ்சிகைக்களையும் வாங்கி வாசிப்பார். மலேயாவில் வெளிவந்த தமிழ்நேசன்,
தமிழ்மரச ஆகிய புத்திரிகைக்களையும் மாணவர் பூங்காபோன்ற சஞ்சிகைக்களையும்
வாங்குவார். அவற்றை நானும் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். ராஜாஜி, கல்கி,
சாண்டில்யன் முதலியோரின் கதைகள்தான் நான் ஆரம்பத்தில் வாசித்தவை.

க.பரண்தெரன் -: ஈழத்து இலக்கிய பெண்படைப்பாளிகளில் முக்கியமானவராக
நீங்கள் திகழ்கின்றீர்கள். தாங்கள் எழுத்துலகை நாடக் காரணம் யாது? எழுதுவதில்
ஆர்வம் பிறந்தது எப்படி? வாழ்க்கையில் எப்போது முழுமையாக எழுத்து துறையில்
உங்களை ஈடுபடுத்த தொடங்கின்றீர்கள்?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் -: வாசிப்பு என்னை எழுத்துக்கிற்கு அழைத்துச்
சென்றதென்றே நினைக்கிறேன். எனது பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டாவது
வயதிலென்று நினைக்கிறேன் ஆனந்தவிகடன் நடத்திய நாடகப்போட்டிக்கென ஒரு
நாடகத்தை எழுதி, அதன் தரம் போதாதென நானே தீர்மானித்து அனுப்பாது
இவந்தி நேர்காணல்கள்

விட்டுவிட்டேன். என் நினைவிற்கு எட்டியவரை அதுதான் எனது முதல் முயற்சி. ஏன் அப்படி எழுத எண்ணினேன் என்பது எனக்கு இன்றுவரை புரியவில்லை. பின்னர் பத்திரிகை, வானொலி ஆகியவை நடத்திய மாணவர் பகுதிகளில் எழுத ஆரம்பித்தேன். குறிப்பாக 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையின் 'வளர்மதி' பகுதியும் வானொலியின் 'இளைஞர் மன்றம்' பகுதியும் எனது எழுத்துத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. இளைஞர் மன்றத்தைத் தயாரித்து நடத்திய திரு.வ.கிராசையா எனது எழுத்து முயற்சியை மிகவும் ஊக்குவித்தார். எச்சந்தர் பத்திலும் எழுத்துத்துறையில் முழுமையாக ஈடுபட்டதாக நான் கருதவில்லை. அவ்வப்போது எழுதுகிறேன். அவ்வளவே.

க.பரணீதரன் -: பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை பெண்படைப்பாளி மூலம் தான் சிறப்பாக சொல்ல முடியும் எனப்படுகின்றது. இது பற்றி தங்கள் கருத்து யாது?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் -: அது சரியான கூற்று என்றே நான் சொல்லவேன். ஒருவர் தான் எதிர்கொண்டவற்றையும் அனுபவித்தவற்றையும் எழுதும் போதுதான் யதார்த்தமானதாகவும், உணர்வு பூர்வமானதாகவும், வீச்சானதாகவும் அமையும் உதாரணத்திற்கு யாழிப்பாணத்திலிருக்கும் நாம் போரின் உக்கிரத்தை அனுபவித்தவர்கள் தான். அதை வைத்துக்கொண்டு இன்று வன்னியில் நடப்பவை பற்றிக் கேள்விப்பட்டவற்றையும் சேர்த்து நாம் எழுதினாலும் அங்கே இன்றிருக்கும் ஒருவர் எழுதுவது போலிருக்காது. நாமெழுதுவதில் உண்மைநிலை காட்டப்பட வில்லையென்றான் அங்கிருப்போருக்குத் தோன்றும். அது போன்றது தான் இதுவும்.

க.பரணீதரன் -: தங்களுடைய எழுத்தின் ஊடாக எதைச் சொல்ல முனைகின்றீர்கள்?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் -: எனது மனதில் மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு விடயம் பலரைச் சிந்திக்க வைக்க வேண்டிய ஒன்று என்றோ அல்லது அது பதியப்பட்டு வருங்காலத்துக்கு அறிவிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்றோ நான் கருதும் போது அதை எழுதுகிறேன்.

க.பரணீதரன் -: உங்கள் கதைகளுக்கு, கட்டுரைகளிற்கு கிடைக்கும் எதிர்வினைகள் பற்றி கூறுங்கள்?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் -: நான் எழுதியது அதை வாசிப்பவரின் சிந்தனையைத் தூண்டவேண்டும் என நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால் எனது "அரைநிமிடநேரம்" என்னும் நூலை வாங்குமாறு ஒருவரிடம் கேட்ட போது நீங்கள் எழுதியும் இந்த உலகம் கெட்டுக்கொண்டுதானே போகிறது. எழுதி என்ன பயன்?

என்று கேட்டார். இதே போன்று எதிர்க்கருத்துடை யோரும் அது பற்றிக் கூறுவார்கள். ஆனால் நான் இப்படித்தான் சிந்திக்கின்றேன். வாசகர்கள் எல்லோரும் ஒரே மனநிலையுடையவர்களால். வாசிக்கும் நாறுபேரில் ஒருவராவது அதுபற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தால் அது வேறு சிலரிடையே பரவும் அப்படி அது தொடரும்.

க.பரண்தரன் -: ‘ஞானச்சுடரில்’ நீண்டகாலமாக ஆன்மீகக் கட்டுரைகளை எழுதிவருகின்றீர்கள். அத்துடன் “அரை நிமிட நேரம்” என்ற ஆன்மீகக் கட்டுரைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டு உள்ளீர்கள். தங்கள் ஆன்மீக ஈடுபாட்டைப்பற்றி குறிபிட முடியுமா?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் -: நான் பல்கலைக்கழகத்தில் சமஸ்கிருதத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்றவள். எனது குரு பேராசிரியர் கைலாசநாதக்குருக்கள் அவரிடம் கற்கும்போது எனக்குள்ளிருந்த சமய நாட்டம் மேலும் வளர்க்கப்பட்டது. அந்தத்துறையை மேலும் அறிவுதற்கான தேடலே கட்டுரைகளை எழுதவைக்கிறது.

க.பரண்தரன் -: யாழில் பெண்படைப்பாளிகள் அருகி வருகின்றார்கள் இதற்கு காரணம் என்ன?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் -: இங்கு தலைமைத்துவப் பண்பும் திறமையும் மிகுந்த எவர் உருவானாலும் அவரை ஒன்றில் மேல்நாட்டிற்குப் போகவைத்து விடுவோம். போகாமலிருந்தால் மேலே அனுப்பிவிடுவோம். அதிலும் பெண்களைப் பொறுத்தவரை மனமகனைத் தேடி அலையும் பெற்றோர் அவளை எப்படியோ வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஒரு துறைசார்ந்த தொழிற்பயிற்சி பெற்று சிறப்பாக முன்னேறிவரும் பெண்ணைக் கூட திருமணம், இடைநடுவில் நிறுத்தி வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி, அங்கு அவளுது படிப்பறிவிற்கும் பட்டறிவிற்கும் சிறிதும் தொடர்பற்ற தொழிலைச் செய்ய வைத்துவிடுகிறது.

இவைதான் இதற்கும் காரணமென நினைக்கிறேன். அத்துடன் புதியவர்கள் எழுதப் போதிய களமுமில்லை. குடாநாட்டிற்கு வெளியிலிருந்து பத்திரிகைகள் கூட வராத பிரதேசத்தில் எதில் எழுதுவது?

க.பரண்தரன் - : மாலதிமைத்திரி, அம்மை, சுகிர்தராணி, குட்டிரேவதி போன்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் பெண்கள் பாலியல் சார்ந்துள்ள விடயங்களை எழுதுவது குறித்து புகார்கள் மீண்டும், மீண்டும் முன் வைக்கப்படுவது பற்றி...?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் -: சமுதாயத்தைக் கெடுக்காத எதையும் எவரும் எழுதலாம். எழுதுபவர்கள் எழுத்தாளர்கள், ஆன் எழுதலாமென்றால் பெண்ணும் எழுதலாம். பெண் இவ்வாறு எழுதக்கூடாது, பேசக்கூடாது சிரிக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் கூறுவதற்குக் காரணம் எமது மனங்களுள் பதிந்து வைத்திருக்கும்

சில மனப்பதிவுகளே. உதாரணமாக வீதியில் நடக்கும் போது அனிந்த பாதணிகளுடன் வீட்டினுள் உலவுக்கூடாதென்பது சுகாதாரத்தின் பொருட்டே அப்படிப் பழகிய எமக்கு வீட்டிற்குள் அதற்கென தனியான காலனிகளை அனிந்து நடந்தாலும் தவறென்று தோன்றுகிறது. காலனிகளுடன் வீட்டினுள் உலவ கால் கூக்கிறது. ஆனால் அப்படி உலவலாம். அதில் எந்தத் தவறுமேயில்லை. பெண்ணுக்குரிய இலக்கணங்களாகச் சிலவற்றைக் கூறிக்கூறியே அதனை மனதில் பதித்துவைத்திருப்பதை இல்லாதாழித்தால் பெண்கள் பற்றிய பல புகாரகள் எழாதுபோகும்.

க.பரண்தீரன் - : தாங்கள் சிறுகதை கட்டுரை நாடகம், கவிதை என்பவற்றை எழுதிவிவருகின்றீர்கள். இதில் உங்களுக்கு மனத்திருப்தியை மிகவும் தருவது எது? இவற்றில் எதன் ஊடாக சமுகத்திற்கு கருத்தை திலகுவில் சென்றுடையச் செய்யலாம்?

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் :- எதை எழுதினாலும் நான் கூறநினைத்தது சரியாக வெளிப்பட்டால் அது எனக்குத் திருப்தியைத் தருகிறது. கட்டுரையாகக் கூறுவதை விட கதைமூலம் கூறும்போது மனங்களைத் தொடும். அதிலும் நாடக உருவில் அது அரங்கேறும்போது இலகுவில் அக்கருத்து சமூகத்தைச் சென்றடைகிறது. நாவல், சிறுகதை என்பன அதற்கு அடுத்தபடியே ஒன்னால் இன்று வாசிக்கும் பழக்கம் அருகி வருகிறது. தொலைக்காட்சியும், இணையமும் மிகப்பெரும்பாலானோரை ரார்க்கின்றன. தயாரித்த உணவு, தைத்த உடை என வாரங்கிப்பழகிய நாம் தயாரித்த தொலைக்காட்சித் தொடர்களையே மீண்டும் மீண்டும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சிங்கள மொழியில் எவ்வளவு முன்னேறிவிட்டார்கள். நமது சமுதாயத்திற்குக் கூறுவேண்டிய கருத்தைக் கூற நாமே தொலைக்காட்சித் தொடர்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். நம்மிடம் தீர்மை இருக்கிறது ஊக்குவிப்பு தேவை.

க.பரண்தென் - : இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்களிற்கு என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

ஓயாகேல்வாி சிவப்பிரகாசம் :- நிறைய வாசியுங்கள், மற்றவர்களின் கருத்துக்களைப் பொறுமையுடன் கேள்வுங்கள். எதற்கும் சோங்ந்து விடாதீர்கள், நன்மை தருவனவற்றையும் தரமானவற்றையும் எழுதுங்கள்.

* ————— *

ஏதிலை ஓப்பு யாக்கடி ஸ்டிடீஸ் காவ்காராதி காலைகளிலைப்போவ கூடி
போய்க் கூடினாபலி ஸ்டிடீஸ்காரா நூப்பனிடைப்போய்க் காலை மின் பூதைகளை
நூப்பு பூதைகளை காலைகளை காபாலி நூப்புதை சுதைப்பீசு தூப்பா பாலை
காலை காலைகளை காபாலி காலைகளை காலைகளை காலைகளை காலைகளை
காலைகளை காலைகளை காலைகளை காலைகளை காலைகளை காலைகளை

அந்தனி ஜீவா

சந்திப்பு - க.பரண்தூரன்

க.பரண்தூரன் :- மலையக இலக்கியம் பற்றிப் பேசும்போது, அந்தனி ஜீவா என்ற பெயர் தவிர்க்கப்பட முடியாத அளவுக்கு அதனோடு தொடர்புபட்டுள்ளர்கள். மலையக இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களென யார் யாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்? அவர்கள் எவ்வகையில் மலையக இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றினார்கள்?

அந்தனி ஜீவா :- மலையக இலக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது - அதன் முன்னோடியாக வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டார் பாடல்களைத் தான் குறிப்பிடமுடியும். அதன் பிறகு மலையக இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளாக அதற்கு நீர் பாய்ச்சியவர்களாக “தேசபக்தன்” கோ. நடேசய்யரையும் அவரது மனைவி மீனாட்சி அம்மையாரையும் தான் குறிப்பிட வேண்டும்.

மலையக ஆக்க இலக்கியம், அரசியல், பத்திரிகை, தொழிற்சங்கம் என கோ. நடேசய்யர் முன்னோடியாக திகழ்ந்துள்ளார். மலையகத்தின் முதற் சிறுகதையை இவர் எழுதியுள்ளார். மலையக கவிதைத் துறையின் முன்னோடி மீனாட்சி அம்மையார் மலையக கவிதைத் துறையின் முன்னோடி மாத்திரமல்ல. ஈழத்து கவிதை துறையின் முன்னோடியுமாவார். இன்னொருவர் மலையக மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளை. இவரின் பங்களிப்பும் மிக முக்கியமானது.

க.பரண்தூரன் :- ஈழத்து இலக்கியத்தில் மலையக இலக்கியத்திற்கான சரியான ‘கணிப்பு’ கிடைத்துள்ளது எனக் கருதுகிறீர்களா?

அந்தனி ஜீவா :- ஆம், நிச்சயமாக, இன்று மலையகம், மலையக இலக்கியம், மலையக மக்கள் என்ற அங்கீகாரம் கிடைத்து விட்டது. ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் “மலையக இலக்கியம்” தனித்துவமுள்ளதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

க.பரண்தூரன் :- ‘கொழுந்து’ என்ற சஞ்சிகையின் 27 இதழ்களை இதுவரை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளர்கள். இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டில் நீங்கள் எதிர்கொண்ட இடர்பாடுகள் யாவை?

அந்தனி ஜீவா :- கொழுந்து என்ற சஞ்சிகையை 1988 - ல் கண்டியிலிருந்து வெளியிட்டேன். மிகவும் சிரமப்பட்டு, இதுவரை 27 - இதழ்களை கொண்டு வந்துள்ளேன், இந்த கொழுந்து இதழ்களை வெளியிட நான் பட்ட சிரமங்களை ஒரு நாவலாக எழுத முடியும்.

க.பரண்தூரன் - : பல்வேறு இலக்கிய வகைமைகளில் ஈடுபட்டுவரும் நீங்கள் எந்த இலக்கிய வகையில் உங்கள் முத்திரையைப் பதிக்க விரும்புகிறீர்கள்?

அந்தனி ஜீவா - : நான் ஆரம்பத்தில் சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளேன் - பின்னர் நாடகத் துறையில் தான் எனது பங்களிப்பு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. என பலரும் கூறியுள்ளனர். 'கொழுந்து' சஞ்சிகையை தொடர்ந்து வெளியிட்டு ஒரு சாதனங்கை படைக்க வேண்டும் என்பதே என் அவா.

க.பரண்தூரன் - : டானியல், எஸ்.பொ., ஜீவா போன்ற அக்கால இலக்கிய ஆளுமைகளுள் உங்களிடம் மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் என எவரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்? எவ்விதத்தில் அத்தாக்கம் அமைந்தது?

அந்தனி ஜீவா - : தலித் இலக்கிய முன்னோடி கேடானியல் யாழிப்பாணத்தில் ஒரு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியலை எழுத்தில் கொண்டு வந்தவர். அவர் படைப்புகள் மீது எனக்கு மிகுந்த மரியாதை உண்டு. எஸ்.பொ.வின் எழுத்துக்கள் என்னை வாசிக்கத் தூண்டியது - டொமினிக் ஜீவாவின் 'தனிமனிதனாக' மல்லிகை தொடர்ந்து வெளியிடும் அவரது உழைப்பு சஞ்சிகைகள் வெளியிடுவோர் களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகும். ஆனால் - என்னை இலக்கியத் துறையில் பாதித்தவர் கள் பாரதியும் புதுமைப்பித்தனும் ஜெயகாந்தனும். வாழும் எழுத்தாளர்களில் ஜெயகாந்தனை மிகவும் மதிக்கிறேன்.

க.பரண்தூரன் - : உங்களுடைய இலக்கியைப் பணிகளுள் உங்களுக்கு ஆத்ம - திருப்தியைத் தந்த பணியாக எதனைக் கருதுகிறீர்கள்?

அந்தனி ஜீவா - : எனது முகம் தெரியாதவர்கள், என் முகவரியை தெரிந்து என் எழுத்துக்களைப் பற்றி தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள், எனது "விதி" நாடக முயற்சியின்போது நேரடியாக பார்வையாளர்கள் சொல்லும் கருத்துக்கள் எனக்கு மிகுந்த ஆத்ம திருப்தியை தந்துள்ளன.

க.பரண்தூரன் - : தமிழகத்துடன் பல தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கும் நீங்கள், தமிழக - ஸமுத்து இலக்கிய உறவைப் பேணுவதில் என்ன பங்களிப்பை வழங்கி வருகிறீர்கள்?

அந்தனி ஜீவா - : நான் ஒவ்வொரு தடவையும் தமிழகம் செல்லும்போதும் நம்மவர் களின் படைப்புகளை எடுத்துச் சென்று அறிமுகப்படுத்துகிறேன் - இங்கு வெளிவரும் சஞ்சிகைகளை அணைத்தையும் எடுத்து அறிமுகப்படுத்துகின்றேன். அது மாத்திரமல்ல, 2007 - ம் ஆண்டு திருச்சியில் நடைபெற்ற "அயலகத் தமிழர் வாழ்வும் இலக்கியமும்" என்ற கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ள சென்றபொழுது, கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்ட அயல் நாட்டவர்களுக்கு தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமுக துணைவேந்தர், பேராசிரியர் சி. சுப்பிரமணியம் தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்து அழைத்து பாராட்டு நடத்தியபொழுது, தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் ஈழத்து தமிழ் நூல்களும் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் நூல்களும் இடம்பெற வேண்டும் என வேண்டுகோளை ஜீவநுதி நேர்காணல்கள் ————— 73

விடுத்து என்னிடமிருந்த இரண்டு நூல்களை அவரிடம் வழங்கினேன். அவர் அதனை மகிழ்வடன் ஏற்றுக்கொண்டு, அப்பொழுதே அவர் அங்கிருந்த அயல்மொழி பிரிவுக்கு தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் கார்த்திகேயனிடமும் பல்கலைக்கழக நூலகரிடமும் நூலகத்தில் அயல்மொழி பிரிவு என்ற பகுதியை உருவாக்கி அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வைக்கும்படி கூறினார். பின்னர் நாடு திரும்பிய ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஒரு தொகை நூல்களை அங்கு அனுப்பியதுடன், பத்திரிகை, சுஞ்சிகை வாயிலாகவும் 100க்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களுக்கு கடித மூலம் நூல்களை அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டேன். அங்கு இப்பொழுது எம்.பில், டாக்டர் பட்ட ஆய்விற்கு சில பட்டதாரி மாணவர்கள் ஆய்வு செய்வதை இந்த தடவை திருச்சி சென்றபொழுது அறிய முடிந்தது.

க.பரண்தூரன் :- 'மலையக வெளியீட்டகம்' தனது வெளியீடுகளுக்கான நூல்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பின்பற்றும் பிரமாணங்கள் எவ்வ?

அந்தனி ஜீவா :- மலையக எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளியிட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் தான் 'மலையக வெளியீட்டகம்' என்ற அமைப்பை உருவாக்கினோம். ஆரம்பத்தில் நான், சாரல்நாடன், கவிஞர் முரளிதூரன் மூவருமே இதன் பங்காளிகள். பின்னர் - நான் மாத்திரமே இதன் செயற்பாட்டாராக இருக்கிறேன். நூல்களை வெளியீட்டு கையைச் சுட்டுக் கொண்டதே உண்மை - இருந்தாலும் "தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா" என்ற மகாகவி பாரதி பாடலையே நினைத்துக் கொள்வேன் - மலையக வெளியீட்டகம் மூலம் கவிஞர் குறிஞ்சி தென்னவனின் கவிதைகளை வெளியிட்டு அவரை நாடறியச் செய்தோம், மலையகப் பெண் படைப்பாளிகளின் முதற் சிறுக்கதைத் தொகுதியைக் கொண்டு வந்தேன். மலையக மக்களோடு ஆரம்ப காலம் முதல் இன்று வரை இரண்டிறக் கலந்திருப்பது தொழிற் சங்கங்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்யாத பணியை மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை என்ற அமைப்பின் மூலமும் மலையக வெளியீட்டகம் மூலம் நாங்கள் செய்தோம் என்ற வரலாற்று தகவலை கூறி வைக்க விரும்புகிறேன்.

க.பரண்தூரன் :- 'ஜீவந்தி' வாசகர்களுக்காக உங்களின் தற்போதைய இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுங்கள்?

அந்தனி ஜீவா :- இலங்கை திருநாட்டில் எந்த மூலை முடுக்கிலும் சிற்றிதழ்கள் வந்தால் தேடிப் படிப்பதுடன், மற்றவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவது எனது வழக்கம்... இப்பொழுது எனது நோக்கம் இலங்கையில் வெளிவரும் சிற்றிதழாளர்களை ஒரு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வருவது, அதற்காக உலகத் தமிழ் சிற்றிதழ்கள் சங்க இலங்கை கிளை அண்மையில் ஏற்படுத்தினோம். உதாரணமாக 'ஜீவந்தி' யாழிப்பாணத்தில் எங்கோ ஓரிடத்தில் வெளிவருகிறது - இதனை இலங்கை எங்கும் வாழும் இலக்கிய வாசகர்களிடம் எவ்வாறு கொண்டு செல்வது என்பது தான் எமது திட்டம். இதன் முதல் நோக்கமாக தமிழ் சிற்றிதழ்களின் கண்காட்சியும் கருத்தரங்கை யும் வாசிப்பு மாதமான அக்டோபரில் நடத்த வேண்டும் என்பதே. ஜீவந்தி வளர்ட்டும்.

பிள்ளை பூஷன் குழாபகேஷ்வர சுங்கப்பிரபாவுடன் பொருத்த காடி, சாலையில் இளைஞர்களை முடிவு ஏற்றுவதைக் கண்டுகொண்டிருந்து நம்முடியெடுப்பு வழியாக சீர்ப்பியலை ஏற்றுவதைப் பூஷன் சுங்கப்பிரபாவுடன் கண்டுபிடித்து நம்முடியெடுப்பு வழியாக சீர்ப்பியலை ஏற்றுவதைப் பொருத்த காடி, சாலையில் குறமகள் திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்

சந்திப்பு :- எஸ்.சந்திரபோன்

எஸ்.சந்திரபோன் :- நீங்கள் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட உங்களுக்கு ஊக்கமளிந்தவர்கள் யார்?

குறமகள் :- நான் ஆறாம் வகுப்பில் படித்தபோது வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் சிறுவர்களுக்கான "பாலர் வட்டாரம்" என்ற பகுதியில் என்ற பகுதியில் "பெண்களுக்கு ஆபரணங்கள் அவசியமா?" என்ற தலையாக்கத்தில் ஒரு கட்டுரை எழுதுவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தவர் எனது பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் திரு.கந்தையா வாத்தியார் ஆவார். அக்கட்டுரை பத்திரிகையில் வெளியானதுடன் பாராட்டினையும் பெற்றுத் தீர்மானித்து ஆயினும் எனது எழுத்துத் துறை ஈடுபாடு 1954ஆம் ஆண்டிலிருந்தே, சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை என எனது ஆக்கங்கள் வெளிவர ஆரம்பமானது. எனது தாயார் வாங்கி வாசித்த 'தினமணிக் கதிர்', 'ஆணந்தவிகடன்', 'அமுதசுரபி' என்பனவும் எனது வாசிப்புக்குக் கிடைத்தபோது என்னுள் உறைந்து கிடந்த எழுத்தங்கள் ஊற் றெடுத்தது. இதனை மேலும் ஊக்குவித்தவர்களாக எனது சித்தப் பா குருநாதபிள்ளை, தினகரன் ஆசிரிய குழுவில் இருந்த எனது அத்தான் முறையான அருளம்பலம், இரசிகமணி களை செந்திநாதன் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

எஸ்.சந்திரபோன் :- உங்களுக்கு முன்னொடியாக இருந்த பெண் எழுத்தாளர்கள் யார்?

குறமகள் :- ஈழத்தில் எனக்கு முன்னொடியாக பெண் படைப்பிலக்கியவாதிகள் இருந்ததாக நான் அறியவில்லை. ஓரிரு பெண் எழுத்தாளர்கள் சமயம், அறநீதிக் கருத்துக்கள், காந்தீய சிற்தனைகள் சம்பந்தமாக எழுதினார்கள். தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களான 'லக்ஷ்மி', 'ராஜமகிருஷ்ணன்' போன்றோரின் எழுத்துக்களை வாசித்ததால் ஏற்பட்ட ஈர்ப்பும் என் எழுத்துக்களுக்கு முன் னொடியாக அமைந்திருக்கலாம்.

எஸ்.சந்திரபோன் :- நீங்கள் சமூக சேவையில் ஈடுபடத் தூண்டுதலாக அமைந்த காரணிகள் எவை?

குறமகள் :- எங்கள் குடும்பத்தவர்கள் அயலவர்களுடன் அந்தியோன்னியமாக உறவாடி உதவிகள் செய்ததனை நான் சிறு வயதிலேயே அவதானித்து வந்தேன். ஜிவநதி நேர்காணல்கள் ————— 75

பின்னர் நான் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு வந்தபொழுது பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கும் மக்களுக்கு உதவுவேண்டும் என்ற எண்ணை எனக்கு உதயமானது. இதற்கு உறுதுணையாக எமது பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த சனசமூக நிலையம், கலை இலக்கிய சங்கங்களும், சக ஆசிரியைகள் சிலரும் அமைந்தனர். குறிப்பிட்டுச் சொல்வதானால் திருமதி வேதவல்லி கந்தையா அவர்களையும் குறிப்பிடலாம்.

எஸ்.சந்திரபோன் : உங்கள் ஆக்கங்கள் எந்த எந்தப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தன?

ஹுமகன் : இலங்கையில் வீரரேகசரி, தினகரன், ஈழகேசரி, ஈழநாடு, தினபதி, தினக்குரல் போன்ற பத்திரிகைகளிலும் வரதரின் ஆண்தன், தேன்மொழி, மல்லிகை, வெற்றிமணி, மாணிக்கம் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தன. தமிழ்நாட்டில் ஆண்தவிகடன், 'யுகமாயினி' போன்ற சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தன. கண்டாவில் பெரும்பாலான தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளதுடன் தொடர்ந்தும் எழுதி வருகின்றேன்.

எஸ்.சந்திரபோன் : 'பெண்ணியம்' பற்றிய உங்கள் பார்வை எத்தகையது?

ஹுமகன் : பெண்ணியம் என்பது ஆரவாரமான கோழிமல்ல. பெண்களுக்கு எதிராக நடைபெறும் சகல அடக்குமுறைக்கும் எதிரான நியாயத்தின் குரலே பெண்ணியம். அடிப்படை மனித உரிமைகள் அனைத்தும் பெண்களுக்கு இருக்க வேண்டும். பெண் அடிமைக்கெதிராள கட்டுடைப்பு என்பது பெண்களுக்கு கட்டாக காலித்தனத்தை வழங்குவதல்ல. பெண்ணியம் மனித நேயத்திற்குப் பதுப் பொலியும், அர்த்தமும், ஆழமும் பாய்ச்சதல் வேண்டும்.

எஸ்.சந்திரபோன் : ஈழத்துந் தமிழ் எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து இலக்கியப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றீர்களா?

ஹுமகன் : ஆம். ஈழத்துப் பிரபல எழுத்தாளர்களான இ.நாகராஜன், ச.வ.கனக செந்திநாதன், எஸ்.பொ. ஆகியோருடன் இணைந்து 'மத்தாப்பு' என்னும் குறுநாவலில் ஒரு அத்தியாயமான மஞ்சள் வர்ணத்தை வைத்து எழுதினேன். இக்குறுநாவல், நான்கு தசாப்தத்திற்கு முன் வீரரேகசரி வார மலரின் தொடராக வந்தது. பின்னர் இளம்பிறை, மித்திரா வெளியீடுகளாக நூல் வடிவம் பெற்றது. மாணிக்கம் என்ற சஞ்சிகையிலும் பிரபல எழுத்தாளர்கள் சிலருடன் இணைந்து 'கடல் தாரகை' என்ற குறுநாவலில் ஒரு அத்தியாயத்தை எழுதியுள்ளேன்.

எஸ்.சந்திரபோன் : இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

குழம்கள் - :பல்வேறு இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றி நிறையவே வாசித்துள்ளேன். அமைப்பியல், அழகியல், மாக்ஸியம், புறோய்தலம், மானுடவியல், சமுதாயவியல், தத்துவம், நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம், வரலாற்றியல், அறிவியல் கோட்பாடு எனப் பல கோட்பாடுகள் இன்று இலக்கிய விற்பனைகளால் பேசப்படுகின்றது. ஆனால் நான் எழுத்த தொடர்க்கிய காலத்தில் ஒரு கருவைத் தெரிவிசைய்து அதனை அழுத்தாமல், நாகூக்காக கதைகளுக்கு புதுத் விடுவதுண்டு. ஏற்ற மொழிநடையும் கவர்ச்சியான சொல்லாட்சியும் கையாளப்படும்போது அவை பாராட்டுக்குரியன் வாகின. எந்தவொரு கோட்பாடும் தனித்து நின்று சுவை தரப் போதியது அல்ல. தனிக் கோட்பாடு படைப்புக்கு முழுமை தரமாட்டாது. காலத்திற்குக் காலம் உலகில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இண்கியக் கோட்பாடுகளிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயற்கையே. திறனாய்வாளர்களே இவற்றை நுணுகி ஆராய்ந்து விளக்க வல்லவர்கள்.

எஸ்.சந்திரபோஸ் - : சமகால ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் போக்கு பற்றிய உங்கள் கருத்து?

குறமகள் :- ஈழத்தின் களம் விரிந்து செல்கிறது. அனுபவங்கள் ஏராளம், ஏராளம். உலகத் தரம் வாய்ந்த உண்ணத் திலக்கியங்கள் படைக்குமளவிற்கு நிகழ்வுகள் எழுத்தாளனை அமைக்கின்றன. தாய் மண்ணில் மட்டுமென்றி புலப்பெயர்வும் ஈழத் தமிழர்க்குப் பரந்த அறிவினையும், புதிய அனுபவங்களையும் தருகின்றது. உலக தரம் வாய்ந்த எழுத்துக்களை அவை எழுதப்பட்ட மூல மொழியிலே வாசிக்கும் வல்லமையை புலம்பெயர்ந்த ஈழத்து தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுக்கு தந்துள்ளது.

நான் மலேசியா சென்றிருந்த சமயம் மலேசிய எழுத்தாளர் திரு.ஆதிகுமணன் அவர்களைக் கோலாமல்பூரில் சந்தித்தேன். தான் இந்தியாவில் கலந்துகொண்ட ஏராளமான புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் பங்குபற்றிய மகாநாட்டில் இன்றைய நிலையில் ஈழத் தமிழர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் உச்சத்தைத் தொட்டிருக்கின்றன எனப் பலரும் மகாநாட்டில் பாராட்டுவதை நேரிலேயே கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்.

* ————— *

பொத்துவில் அள்மின் சந்திப்பு - க.பரண்தரன்

பொத்துவில் அம்மின் :- தென்றலே கவிபாடும் தென்கிழக்குமன் கவிஞர்களின் கலைஞர்களின் கருவறையாக இருக்கின்றது. அதிலும் தேனைமுகும் நாட்டார் பாடல்களின் விளைநிலங்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்ற பொத்துவில் மன்னின் வித்தாக இருக்கும் நான் கவிஞராக விளங்குவதில் வியப்பேதுமில்லை. நகரத்தின் புகையை குடித்து வாழ்ப்பக்களைவிட கிராமத்தின் புழுதியை குடித்து வளர்ப்பவர்களுக்கு நன்றாக கவிதை வரும். என் கிராமமே ஒரு ஆழிய கவிதை அதை வாசிக்க வாசிக்க நானும் கவிஞராக மாறிவிட்டேன். ஒரு கவிஞரை கற்பித்து வளர்க்க முடியாது. ஒருவன் கவிஞராக மினிர்வதற்கு கருவிலே திருவாக வேண்டும். தான் வாழும் காலத்தின் கோலத்தை வார்த்தைக் கோடுகளால் வரைந்துவிடும் கவிஞரின் நாளாத்திலே, நெஞ்சின் ஆழத்திலே, கற்பணத்தீ உற்பத்தியாகி அது கவித்துவத்தோடு கண்ணறு ஏரிவதற்கு முதலில் அவன் பிறப்பின் மூலத்திலே கவிதை இருக்கவேண்டும். எனக்குள் பந்தலிடும் பாட்டுப்பூக்களுக்குள் இருந்து என் பாட்டன் முப்பாட்டன் மன்னோர்கள் அனைவரும் முறைவிக்கின்றார்கள்.

மேலும், சிறிய வயதில் இருந்தே எனக்குள் இருந்த இடையறாத வாசிப்பும் என்னை வளப்படுத்தியிருக்கின்றது. இற்றை வரை என்னை பலப்படுத்தி வருகின்றது. அத்தோடு பாடசாலைக்காலத்தில் என் கவிதைகளுக்கு கிடைத்த சின்னச் சின்ன பாராட்டுதல்கள், பெரிய பெரிய விமர்சனங்கள், தேசிய மட்ட கவிதைப்போட்டிகளில் கிடைத்த அங்கீகாரங்கள் என்படைப்பு நிலத்தில் நம்பிக்கை விழுதுகளை நட்டு வைத்தன. பாலர் வருப்பில் படிக்கும் போது ஆசிரியர், பாடப்புத்தகத்தில் உள்ள பாடல்களை இசையோடு பாடிக்காட்டுவார். அதிலே எனக்கு ஒரு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. பின்னர் ஜந்தாம் ஆறாம் தரங்களில் படிக்கின்றபோது புத்தகத்தில் உள்ள பாடல்களை ஒசைநயத்தோடு நானும் பாட ஆரம்பித்துவிட்டேன். அது இற்றைவரை தொடர்களின்றது. இப்பொழுதும் பாரதி, பாரதிதாசன், காசியானந்தன், நீலாவணன், சுபத்திரன் கவிதைகளை ரசித்து ஒசையோடு பாடும் பழக்கம் இருக்கின்றது. அதுவும்

எனக்குள் என்னையறியாமல் மரபறிவை விஷத்து சென்றிருக்கலாம். பிற்காலத்தில் மறைந்த கவிஞர் ஈழக்குயில் இதீஸ் மற்றும் காவியப் புலவர் கலாநிதி ஜின்னாஹ் சரிபுத்தீன் அவர்களிடமும் யாப்பிலக்கணத்தை கற்றுக்கொண்டேன்.

க.பரண்தூரன் :- ஊடகத்துறையில் அதிக ஆர்வம் காட்டும் நீங்கள் வலுவான ஊடகமாக எதனைக் கருதுகின்றீர்கள்?

பொத்துவில் அள்மின் :- ஊடகங்கள் யாவும் வலுவாகத்தான் இருக்கின்றன. சில கூஜா தூக்குவதில் வலுவாக இருக்கின்றன, சில பகைமையை தீயை பற்றவைத்து அதில் குளிர்காய்வதில் வலுவாக இருக்கின்றன. சில வாணிகம் செய்கின்றன, சில வளைந்து கொடுக்கின்றன. இன்னும் சில அன்னை மொழி அநாதையாய் கிடக்க ஆடுத்தவன் மொழியை ஆலைபனை செய்வதில் ஆர்வமாய் இருக்கின்றன. இங்கே நிலைத்து நிற்பதற்கு கடினமாக உழைக்கத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அதைவிட காலத்தை அறிந்து பிழைக்கத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அதைவிடுத்து முறைத்துக் கொண்டிருந்தால் இத்துறையில் முன்னேற முடியாது முக்குடைபட நேரிடும். மானுத்தின் விழியுலுகு முகுட ஊதப்போனால் புகழ்வந்து புல்ளாங்குழல் ஊதுகின்றதோ இல்லையோ சத்தியமாய் காலம் அவைகளுக்கு சங்கூதிவிடும். எனவே, மக்களுக்காக குரல்கொடுத்து சிக்கலுக்குள் மாட்டி சீரழிந்து போகுமளவுக்கு யாரும் சிற்றிப்பதில்லை. துணிவெறும் வார்த்தையாக இருக்கின்றதே தவிர வாழ்க்கைக்குள் கொண்டுவர முடிவுதில்லை. அதனால் ஊடகங்கள் உண்மையை மட்டும் உருத்து பேசுவதாய் நாடகம் போடுகின்றன. உற்று நோக்கினால் ஒவ்வொன்றுக்குள்ளும் ஒவ்வொறு அரசியல் இருக்கின்றது. சில அச்சம் காரணமாக அடக்கி வாசிக்கின்றன. ஏனையவை பல்லக்கு தூக்குகின்றன. இப்பொழுது சொல்லுங்கள் ஊடகங்கள் இங்கே வலுவாக இருக்கின்றதா?

க.பரண்தூரன் :- உங்களுடைய நூலாக்கங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவை குறித்த விமர்சனங்கள் உங்களில் என்ன தாக்கத்தை உண்டு பண்ணின எனவும் கூறுங்கள்?

பொத்துவில் அள்மின் :- வின்னைத்தான் இது என் படைப்புக்கள் போவதாக இருந்தாலும் முதலில் அது என்னைத் தான்தித்தான் போகவேண்டும். அந்த வகையில் எனது படைப்புக்களின் முதல்வாசகனாகவும், முதல் விமர்சகனாகவும் நானே இருக்கின்றேன். நான் பொத்துவில் மத்திய கல்லூரியின் உயர்தர மாணவனாக இருக்கும் போதுதான் எனது இரண்டு கவிதை நூல்களும் வெளிவந்தன. 2001இல் வெளிவந்த 'விஷடதேடும் வினாக்கள்' என்னை கடன்காரணாக்கியது. 2002 இல் வெளிவந்த விழியலின் ராகங்கள் என்னை கவிஞராய் மாற்றியது. ஸம்ஸும் இளைஞர் கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்ட எனது கவிதை நூலுக்கு பொத்துவிலின் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.பி.ஏ.ஆஸீஸ் அவர்கள் தனது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடின் மூலம் உதவி நல்கியிருந்தார். இவ் வேளையில் அவரை நான் நினைவுக்கு விரும்புகின்றேன். நாம் எதையாவது எழுதினால் நாலுபேர் பாராட்ட ஜெவர்ந்தி நேர்க்காணல்கள்

வேண்டும் இல்லாவிட்டால் திட்டவாவது வேண்டும். இரண்டும் இல்லையென்றால் எழுதாமலே இருந்துவிடலாம். என் கவிதை தொகுப்புக்களுக்கு விமர்சனங்களை விட பாராட்டுதல்கள்தான் அதிகம் கிடைத்திருக்கின்றன. எனினும் நான் பாராட்டுக்களை கேட்டு மயங்கி நின்றதில்லை.அவைகளை தாலாட்டுகளாகவே கருதி வந்திருக்கின்றேன். நாங்கள் படைப்பு நிலத்தில் வேர்பாய்ச்சி நிற்பதற்கு விமர்சனங்கள்தான் நீர்பாய்ச்சிகளின்றன. இங்கு வழி சொல்லாமல் பழிசொல்லும் விமர்சகர்களும் இருக்கவே செய்கின்றார்கள். விமர்சகர்களுக்கு போதிக்க தெரியுமே தவிர சாதிக்க முடிவதில்லை. நல்ல விமர்சனங்கள் எம்மை அழவைத்தாலும் விழுவைக்காது என்றோ ஒருநாள் எழவைக்கும் அதுதான் எனக்கு நடந்திருக்கின்றது. மூத்த படைப்பாளிகளாக இருந்தாலும் அன்போடு சொல்லும் விமர்சனங்களை அரவணைப்பேன் அகங்காரத்தோடு சொல்லபவற்றை அடித்துவிரட்டிவிடுவேன். சுருக்கமாய் சொன்னால் உண்மை விமர்சனங்களால் என்ன நான் செதுக்கிக்கொள்வேன், மற்றையவைகளை ஒதுக்கிக்கொள்வேன்.

க. பரண்தரன் :- இன்றைய சஞ்சிகைகளில் தரங்குறைந்த கவிதைகளைக் காணும்போது உங்கள் மனநிலை எப்படியிருக்கும்?

பொத்துவில் அன்பின் :- இன்று கணிதத்தை விட கவிதையை விளங்குவது கடினமாய் இருக்கின்றது. புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் சிலர் புலம்பல்களை அவிழ்க்கின்றார்கள். கேட்டால் உலகத்தரம் வாய்ந்த படைப்பு அப்படித்தான் இருக்குமென்று பீற்றுகின்றார்கள். வாய்க்கு வரும் வார்த்தைகளை ஒன்றான்பின் ஒன்றாக ஒதித்துப்போட்டால் அதை கவிதை என்று இளையதலைமுறையினரில் ஒரு சிலர் நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். தெருவுக்கு தெரு முளைத்திருக்கும் இத்தகைய காளான்களால் நல்ல கவிஞர்களின் பெயரும் நாறிக் கிடக்கின்றது. எனக்கு ஒன்றோடு ஒன்பதாகிப்போவதில் உடன்பாடில்லை. அதனால் தான் புதுமையென்னும் கவசத்தை அணிந்துகொண்டு மரபென்னும் போர்வாளை கையிலெலுத்தேன். நான் மரபோடு கைக்குலுக்கிக்கொள்வதால் தான் இன்று இருக்கின்ற இளையதலைமுறைக் கவிஞர்களில் இருந்து என்னால் வேறுபட்டு நிற்குமுடிகின்றது.

மரபு என்பது அடித்தளம். இலக்கியத்தின் எத்தளத்திற்கு செல்வதாயினும் இத் தளத்தில் இருந்தே ஆரம்பிக்கவேண்டும். அகரம் அறியாதவன் உகரத்தை உச்சரிக்கவே கூடாது. எட்டயபுறத்து கவிஞர் தொடக்கம் எங்கள் தேசத்தின் மூத்தகவினர்கள் வரை மரபு தெரியாமல் புதுமைக்குள் புகுந்தவர்கள் அல்லவர். அவர்கள் தம்முனோர் களைக் கற்று முத்துக்குளித்தவர்கள். அதனால்தான் அவர்களால் முத்தமிழிழும் பிரவாகிக்க முடிந்தது. இற்றைவரை முழுநிலவாக பிரகாசிக்க முடிந்தது. எனவே, இளைய தலைமுறைப்படைப்பாளிகள் மரபு இலக்கியங் களை கச்டற கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மூத்த படைப்பாளிகளின் அறிவுரைகளை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வயதில் இளையவராக இருந்தாலும் எழுத்தில் முதியவராக எம்மால் மினிரி முடியும். காகிதசோலைகளில் மலரும் கவிதைப்பட்க்களுக்கு காலம் கல்மாரி பொழிவதும் கல்வெட்டு செய்வதும் அவரவர் கவித்துவ ஆளுமையிலே **ஜீவந்தி நேர்காணல்கள்**

அடங்கி இருக்கின்றது. மரபெனும் மகுடத்தை, பழந்தமிழ் கவிதைகளை, பழஞ்சோற்றைப் போல் பார்ப்பவர்களின் படைப்புக்களுக்கு எதிர்காலம் நல்ல சவப்பெட்டிகளை செய்துவைத்து காத்திருக்கின்றது.

க.பரண்தூரன்:- இலங்கையின் ஊடகங்கள் உங்களது பாடல்களுக்கு எந்தளவுக்கு களம்கொடுக்கின்றன?

பொத்துவிள் அன்மின் :- வாளனாலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை, இணையம் போன்ற ஊடகங்கள் எமது கலைஞர்களின் படைப்பாளிகளின் திறமைகளை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சேர்க்கின்ற வள்ளாங்கள். இங்கு வள்ளாங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன. நல்ல உள்ளங்கள் அரிதாகவே கிடைக்கின்றன. இந்த வேளையில் எனது பாடலுக்கு களம்கொடுத்த வசந்தம் FM, பிழை FM, வெற்றி FM, தென்றல், வண்டன் ஜ.பி.எஸி, இணைய வாளனாலிகள் அனைத்தையும் நினைவூறு விரும்பு கின்றேன். கடையில் இருக்கும் கடதாசி பூக்களுக்கு காச கொடுக்கும் எம்மவர்கள் முற்றத்தில் இருக்கும் மல்லிகைப்பூக்களுக்கு முகம் கூட கொடுப்பதில்லை. உள் நாட்டின் அசல்களை காட்டிலும் வெளிநாட்டின் நகல்களுக்குத்தான் அதிகம் கிராக்கி இங்கு. இந்த நிலை தொடர்ந்தால் எமது தேசத்தின் கலை நதி வற்றிவிடும். இகையிய செடிகள் செத்துவிடும். எனது பாடல்கள் மட்டுமல்ல இலங்கையில் வெளிவருகின்ற எந்த பாடலையும் இவர்கள் கண்டுகொள்ளவதில்லை. தென்னிந்திய சினிமா பாடல்கள் வெளிவந்தால் தேடித்தேடி தரவிரக்கம் செய்து ஒலிபரப்பும் வாளனாலிகள் நாங்கள் தேடிப்போய் கொடுத்தாலும் கண்டுகொள்வதில்லை. ஆனால் சகோதர மொழி இசைத்துறையை பொறுத்தவரையில் இந்த நிலை இல்லை. இன்றைய சகோதர மொழி இசைக்கலைஞர்களின் மாபெரும் வளர்ச்சியில் அவர்களது ஊடகங்கள்தான் அதிகமான செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. ஒரு ஊடகத்தின் போட்டி நிகழ்ச்சி மூலம் ஒருவர் அறிமுகமாகினால் மற்றைய ஊடகங்கள் அவரை புரக்கணிக்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் இந்த நிலை இல்லை. அவர்கள் கலைஞர்களை கலைஞர்களாகவே பார்க்கின்றனர். அந்த கலைஞருக்கு பின்னால் இருக்கும் அரசியலை தேட முனைவதில்லை. அதுதான் அங்கே சாதாரண கலைஞர்களும் சாதனை வீரர்களாக மாறிவிடுகின்றார்கள். இந்த வரட்டு நிலையிருந்து வளர்ச்சி நிலைக்கு செல்ல எமது ஊடகங்கள் முன்வர வேண்டும். நம்மவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற கலைஞர்களிடம் வரை முத்து இளையராஜா ஓ.ஆர்.ரஹ்மான் போன்றோரின் அளவுக்கு எமது படைப்பு இருக்கின்றதா என்றே தேடுகின்றனர். அவர்களது உயர்த்துக்கு எமது கலைஞர்களையும் கொண்டு வருவோம் என்று முனைவதில்லை. இனிமேலாவது எமது கலைஞர்கள் பற்றி எம்மவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். இதனை ஒட்டுமொத்த இலங்கை கலைஞர்களின் உள்ளக் குழுறலாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

எனவே, எம்மண்ணிலே மாற்றங்கள் மலரவேண்டுமானால், நாற்றங்கள் உலரவேண்டுமானால், ஏற்றங்கள் வளரவேண்டுமானால் இலங்கை எங்கள் தேசம் அது என்றும் எங்கள் சுவாசம் அந்த மன்னில் தோன்றும் புற்கள் கூட பூக்கள் போன்ற வாசம் என்று நேசம் கொண்டு எங்கள் படைப்பு பயிர்களுக்கு நாங்கள் ஜவநதி நேர்காணல்கள் ————— 81

பாத்திகட்டவேண்டும். எமது நிலத்தில் நாம் விதைகளை தூவாமல் அடுத்தவர் பழுத்தில் பல்லைப்பதிப்பதை நாங்கள் நிறுத்தவேண்டும் எம்மை நாம் திருத்த வேண்டும். வெளிச்சத்துக்கு மட்டும் விளக்கு பிழக்க முனையும் ஊடகங்கள் காய்த்தல், உவத்தல், குத்தல், வெட்டல் இன்றி “இருட்டின்”மீது தமது வெளிச்சத்தை பாய்ச்ச முயன்றால் தான் வளர்ந்து வரும் இளைய தலைமுறை கலைஞர்களுக்கு விசோஷனம் கிட்டும். அவர்கள் குரல்களும் எட்டுத்திக்கும் எட்டும்.

க.பரண்தென் :- இந்த வரும் சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது அது பற்றி கூறுங்கள்?

பொத்துவில் அன்மின் :- இசை இளவரசர்கள் நிகழ்ச்சி மூலம் என்னை பாடலாசிரியராக அறிமுகப்படுத்தி அங்கீகாரம் கொடுத்த சக்தி தொலைக்காட்சிக்கு முதலில் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவர்கள் போட்ட அத்திவாரத்தில்தான் எனது பாடலாசிரியர் என்ற கட்டாடம் எழும்பி நிற்கின்றது. தேசிய தொழிற்சங்க மத்திய நிலையத்தினால் நடாட்தப்பட்ட வியர்வையின் ஓவியம் கலை விழாவில் புறப்படு தோழா வண்ணப்படுக்களாய் உலகை மாற்றலாம் என்ற பாடலுக்காக இந்த விருது வழங்கப்பட்டது. நம் நாட்டின் இளைய தலைமுறை இசையமைப்பாளர்களுள் ஒருவரான ஜிரோன் பெர்ணான்டோ இந்த பாடலுக்கு இசையமைத்திருந்தார். இந்தப் போட்டியில் என்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ‘எங்கோ பிறந்தவளே’ என்ற பாடலும் போட்டியில் முதலிடத்துக்கு தெரிவாகி இருந்தது. இந்தப் பாடலுக்கு இசையமைத்திருந்தார் இசை இளவரசன் கந்தப்பு ஜெயந்தன். விரைவில் வெளிவர இருக்கும் அவரின் யாழ்தேவி இறுவட்டிலே இந்தப்பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளது. காதல் பாடல் என்ற படியால் எங்கோ பிறந்தவளே பாடலை தவிர்த்து சமூக எழுச்சியை பேசுகின்ற புறப்படு தோழா பாடலை முதலாமிடம் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். 2008ம் ஆண்டு இசை இளவரசர்கள் நிகழ்ச்சியில் பாடலாசிரியராக தெரிவ செய்யப்பட்டு போட்டி நிமித்தம் சென்னை சென்றபோது இயக்குனர் ஏ.வெங்கடேஷ் அவர்கள் கதைச்சூழல் சொல்ல என்னால் ஓரிரு மணிநேரத்துக்குள் எழுதப்பட்டது எனது எங்கோ பிறந்தவளே... பாடல் இந்த பாடலைப் பற்றி பாடலாசிரியர்களான பா.விஜய், நா.முத்துக்குமார், விவேகா, சி.நேகன் ஆகியோர் நிறையவே சிலாகித்து பேசியிருந்தார்கள். எனினும் தூரதிஷ்ட வசமாக எமது ஹம்ஸத்வனி குழு இசையமைப்பாளரின் பேதமையினால் இப்பாடல் பாட்டாகாமல் பட்டுப்போனது.

பின் இரண்டு வருடங்களுக்கு பிறகு, இசையமைப்பாளர் கந்தப்பு ஜெயந்தன் அவர்களால் சில நிமிடங்களுக்குள் இசை அமைக்கப்பட்டு பாடப்பட்டு ரசிகர்கள் மத்தியில் கடல் கடந்தும் வரவேற்பு பெற்றுள்ளது வியப்பை தருகின்றது. வண்டன் ஐ.பி.சி. வாளெனாலியின் பாடல் தரப்படுத்தலில் ஏகோபித்த ரசிகர்களின் வாக்குக்கு இணங்க இரண்டுவாரம் எமது பாடல் இரண்டாமிடத்தில் இருந்துள்ளது. இது எமது இலங்கை கலைஞர்களுக்கும் எமது மன்னுக்கும் கிடைத்த சிறப்பாகும்.

க.பரண்தென் :-வசந்தம் தொலைக்காட்சியில் உங்கள் வகிபாகம் என்ன?

பொத்துவில் அள்மின் :- சுயாதீன் தொலைக்காட்சி ஊடக வணலைமைப்பிள்ளால் புதிய உல்லின் பூபாளராகமாக 25.06.2009ம் அன்று பதியமிடப்பட்ட வசந்தம் தொலைக்காட்சி குறுகிய காலப்பகுதிக்குள் பல்லாயிரக்கணக்கான ரசிகர்களின் உள்ளங்களை கொள்ளையயிழத்து தமிழின் சுவாசமாக தமிழ்பேசும் மக்களின் விலாசமாக தடம்பதித்து வருகின்றது. வசந்தம் தொலைக்காட்சியின் முகாலை யாளராக திரு.குலேந்திரன் முருகேசு அவர்களும் செய்திப்பிரிவு பொறுப்பதிகாரி யாக திரு.இர்பான் மஹம்மட் அவர்களும் கடமையாற்றுகின்றனர். நான் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளராவும், தயாரிப்பாளராவும் இயங்கி வருகின்றேன். அனுபவமும், ஆளுமையும் உள்ள இளையதலைமுறையினரின் கூட்டுமுயற்சியினால் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் தயாரித்து வழங்கி வருகின்றோம். இலைமறைகாய்களாக இருக்கின்ற ஆற்றலுள்ள கலைஞர்களையும், இளைஞர்களையும், படைப்பாளி களையும் இனம்கண்டு வாய்ப்புக்களை வழங்கி வருகின்றோம். எமது சமூகத்தின் அனைத்து தரப்பு மக்களும் ரசிக்கும்படி எமது நிகழ்ச்சிகளை நிரல்படுத்தியிருக்கின்றோம். எமது தொலைக்காட்சியின் நேரடி நிகழ்ச்சிகளை www.vasanthaamt.lk என்ற இணையத்தளம் ஊடாக உலகெங்கும் உள்ள தமிழ் ரசிகர்கள் கண்டுகளிக்க முடியும். மேல் மாகாணம் மற்றும் வடக்கில் மட்டும் ஒளிபரப்பாகிவரும் எமது அலை வரிசையை நாடுபூராவுமள்ள தொலைக் காட்சி ரசிகர்கள் விரைவில் கண்டுகளிப் பதற்குரிய பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் முடியும் தருவாயில் உள்ளன. எமது அடுத்த கட்ட இலக்காக இலங்கையிலிருந்து ஒளிபரப்பாகும் சர்வதேச தமிழ் தொலைக்காட்சி யாக எமது தொலைக்காட்சியை மாற்றுவதாகும்.

க.பரஷ்நிதரன் :- புதுக் கவிதைகள் மரபுக் கவிதைகளை நீங்கள் பார்க்கும் விதம் குறித்துக் கூறுங்கள்?

பொத்துவில் அள்மின் :- நீங்கள் இதைக்கேட்கும் போது பழமை கிடந்து மனதுள் விழுந்து பயிராகி செழுமை நிறைந்து புதுமை குழுந்து விணவாகி அழகும் பொழுந்து அறமும் புதைந்து கலையாகி இளமைக்கயிற்றில் கனவைத் தொடுத்தல் கவியாகும் “கவிதை” என்ற தலைப்பில் அமைந்த கவிஞர் நீலாவணன் புனைந்த இந்தக் கவிதைதான் எனக்கு நினைவில் வருகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் மரபிலே புதுமையை விதைக்கவேண்டும். புதுமையுள் மரபினை புதைக்கவேண்டும் இரண்டும் கெட்டு கவிதை போல் அரிதாரம் பூசி நடிக்கின்றவற்றை ஓட்டூட் உதைக்க வேண்டும். எனினும் மரபுக்கவிதையை சிறுபிள்ளைத்தளமாக எழுதுகின்ற முத்த கவிஞர்களும் புதுக் கவிதையை காத்திரமாக படைக்கின்ற இளைய கவிஞர்களும் இங்கு இல்லாமலில்லை. மரபு என்பது கவிதையின் ஆணிவேர். புதுக்கவிதை என்பது அதில் தோன்றும் பூக்கள்தான். ஆணிவேர் இல்லாமல் பூக்கள் பூக்குமா சொல்லுங்கள்..?

க.பரஷ்நிதரன் :- தாங்கள் பெற்ற விருதுகள் பற்றிக் குறிப்பிட முடியுமா?

பொத்துவில் அள்மின் :- எப்பொழுதும் நான் எழுத்தைத்தான் சுவாசிப்பவனாகவும் ஜீவநுதி நேர்காணல்கள் —————— 83

சுவாசிப்பதைத்தான் எழுதுபவனாகவும் இருக்கின்றேன். தரிசுகளுக்கு கிடைக்கும் பரிசுகளால் தரமற்ற காகிதங்கள் தலைப்பாகை கூடிக்கொள்ள வரம் பெற்ற காவியங்கள் வாய்பார்த்து நிற்கின்றன. இதனை அடிநாதமாக கொண்டு என்னால் எழுதப்பட்ட 'விருதுகள்' பெறும் ஏருதுகள்' கவிதை சர்வதேச தமிழ் இலக்கிய மட்டத்திலும் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது. போலிகளுக்கு கிடைக்கும் இத்தகைய பொய் அங்கீகாரங்களைத்தான் எனது கவிதையில் அவ்வாறு கேளி செய்திருந்தேன்.

எனவே, உனக்கு நாளை சூட்டுகின்றேன் எனக்கு இன்று சூட்டு என்று திட்டம் போட்டு திருப்பட்டதல்ல நான் பெற்ற விருதுகள். அத்தனையும் என் எழுத்தின் கழுத்தில் வீழ்ந்த புமாலைகள். என் எண்ணங்களுக்கு கிடைத்த கிண்ணங்கள். அவைகளை ஆன்றோர்கள் என் ஒரு சில படைப்புக்களுக்கு வழங்கிய அங்கீகாரமாகவே கருதுகின்றேன்.

தேசியமட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட கவிதை போட்டிகளில் எட்டுக்கும் மேற்பட்ட தடவை வெற்றியீட்டிடியுள்ளேன். அஸ்ரப் ஞாபகார்த்த மன்றத்தினால் அகில இலங்கை மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப்போட்டியில் முதலாமிடம் பெற்றதற்காய் 2001.09.16 அன்று பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த மகாநாட்டு மன்றபத்தில் வைத்து ஜனாதிபதி விருது வழங்கப்பட்டது. அந்த விருதினை அன்றைய ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதாங்க எனக்கு வழங்கி வைத்தார். 2003ம் ஆண்டு பேராதனை பல்கலைக்கழக தமிழ்சங்கத்தின் பவளவிழாவை முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட கவிதைப்போட்டியில் முதலாம் இடம்பெற்றதற்காய் தங்கப்பதக்கம் வழங்கி கௌரவித்தார்கள். இது தவிர அகில இலங்கை தமிழர் நற்பணி மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சொல்லோவியப் போட்டி(2003) விபவியின் இளம் எழுத்தாளருக்கான படைப் பிளக்கிய போட்டி(2003)பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் சாலூதித்தியவிழாவை முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட கவிதைப்போட்டி(2002)தென் கிழக்கு பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்கவிதைப்போட்டி(2008) சக்தி தொலைக்காட்சி யினால் நடாத்தப்பட்ட இசை இளவரசர்கள் போட்டி (2008) 2007 ஆம் ஆண்டு பிரான்சில் அமைந்துள்ள மகாகவி பாரதியார் ஞாபகார்த்த மன்றத்தினால் நடாத்தப் பட்ட சர்வதேச கவிதைப்போட்டி போன்றவற்றில் கலந்து கொண்டு இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களை பெற்றுள்ளதோடு சிறப்பு இடங்களையும் பெற்றுள்ளேன். அண்மையில் தேசிய தொழிற்சங்க மத்திய நிலையத்தினால் அகில இலங்கை மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட வியர்வையின் ஓவியம் கலை இலக்கிய போட்டிகளில் கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தையும் பாடலியற்றல் போட்டியில் முதலாமிடம் பெற்ற தற்காய் வியர்வையின் ஓவியம் கலை விழாவில் 2010ம் ஆண்டுக்கான சிறந்த பாடலாரியருக்குரிய விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. அது என் பாட்டுக்கு கிடைத்த விருது அல்ல அந்த பாடவை எழுதுவதற்காகவும் நான் பட்ட பாட்டுக்கு கிடைத்த விருதாகவே கருதுகின்றேன். இத்தகை விருதுகளின் நிழலில் நான் இளைப்பாறப்போவதில்லை. தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டிருப்பேன் என் கிராமத்தின் நதியைப்போல.....

—————

பேராச்சியர் பாலையராஜா

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
சேரன்

நந்திப்பு : கநவம்
பேராச்சியர் சிமெளக்குரு

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
சோபத்மநாதன்

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
செப்பக ஆழியான்

நந்திப்பு : கிளிமலன்
கல்லெயல் வெகுமாரகாம்

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
தெண்ணியான்

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
பேராச்சியர் மகிழிகுநாதன்

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
கெ.எஸ்.கிளுகுமாரன்

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
அருட்டிரு இராசந்திரம் ஸ்ரீவன்

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
மேமன்கலி

நந்திப்பு : த.கலாமனி
யோகேஸ்வரி கிலப்பிரகாஶம்

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
அந்தனி ஜிவா

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்
குறுமகள்

நந்திப்பு : எஸ்.நந்திரபோஸ்
அன்மின்

நந்திப்பு : கபரணித்ரன்